

officiella tidning

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

.....

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/779/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 2000 om statligt stöd som beviljats av Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för Zeuro Möbelwerk GmbH, Thüringen ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 4401]** 1

2002/780/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 28 februari 2001 om stödordningen Investeringsbidrag 1999 (Investitionszulage 1999), som Tyskland planerar att genomföra till förmån för vissa företag i de nya delstaterna, inklusive Berlin ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001)668]** 15

(¹) Text av betydelse för EES.

Pris: 18,00 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2002/781/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 20 december 2001 om det statliga stöd som Tyskland planerar att genomföra för DaimlerChrysler AG i Köllede (1) [delgivet med nr K(2001) 4480]	23
2002/782/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 12 mars 2002 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Poste Italiane SpA (f.d. Ente Poste Italiane) (1) [delgivet med nr K(2002) 921]	29
2002/783/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 12 mars 2002 om statligt stöd C 62/2001 (ex NN 8/2000) som Förbundsrepubliken Tyskland har genomfört till förmån för Neue Erba Lautex GmbH och Erba Lautex GmbH i konkurs (1) [delgivet med nr C(2002) 944]	48
2002/784/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 24 april 2002 om påstått statligt stöd från Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för företag i Industriepark Wörth (1) [delgivet med nr K(2002) 1482]	57
2002/785/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 7 maj 2002 om det stöd som Italien har för avsikt att bevilja i enlighet med artikel 21 i Sardinien regionallag nr 21/2000 till jordbruksföretag som använder andra bränslen än metan [delgivet med nr K(2002) 1785]	60
2002/786/EKSG:	
★ Kommissionens beslut av den 5 juni 2002 om att ge Förenade kungariket tillstånd att ge statligt stöd till sex kolbrytningsanläggningar för 2001 och för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002 (1) [delgivet med nr K(2002) 2016]	66
2002/787/EKSG:	
★ Kommissionens beslut av den 23 juli 2002 om statligt stöd till kolindustrin i Frankrike under perioden 1998–2001 (1) [delgivet med nr K(2002) 2792]	70

(1) Text av betydelse för EES.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 2000

om statligt stöd som beviljats av Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för Zeuro Möbelwerk GmbH, Thüringen

[delgivet med nr K(2000) 4401]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/779/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter det att berörda parter uppmanats att yttra sig i enlighet med den ovannämnda artikeln⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 8 juli 1996 (som inkom den 9 juli 1996) underrättade Tyskland kommissionen om omstruktureringen av Zeuro Möbelwerk GmbH. I skrivelser daterade den 30 juli 1996, 7 oktober 1996 respektive 2 april 1997 begärde kommissionen kompletterande upplysningar som lämnades i skrivelser av den 11 september 1996, 17 februari 1997 och 15 maj 1997 (inkom den 23 maj 1997). Den 7 april 1997 erhöll kommissionen en ändring av den ursprungliga anmälan. Fallet diskuterades under ett möte med den ansvariga tyska myndigheten den 3 februari 1997. Eftersom stödet beviljades redan före tillkännagivandet är det fråga om brott mot artikel 88.3 i EG-fördraget. Stödet registrerades därför som oanmält stöd.

(2) Genom en skrivelse av den 12 augusti underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att på grund av detta stöd inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

(3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Kommissionen uppmanade de berörda parterna att yttra sig om stödet i fråga. Inga yttranden överlämnades till kommissionen av berörda parter.

(4) Efter det att förfarandet inletts ägde den 22 september ett möte rum mellan de tyska myndigheterna och kommissionen. De tyska myndigheterna lämnade därefter nya uppgifter i en skrivelse av den 14 november 1997 (inkom den 19 november 1997). Den 15 oktober 1998 och den 22 september 1999 diskuterades fallet återigen av de tyska myndigheterna och kommissionen. Med hänsyn till de frågor som ännu inte lösts bad kommissionen den 5 oktober 1999 åter Tyskland att lämna uppgifter. Tyskland tillmötesgick denna begäran den 4 november 1999.

⁽¹⁾ EGT C 25, 24.1.1998, s. 2.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

2. BESKRIVNING

2.1 FÖRETAGETS UTVECKLING

2.1.1 BAKGRUND

- (5) Företaget Zeuro Möbelwerk GmbH (Zeuro), som har sitt säte i Thüringen, är verksamt inom möbelbranschen. Andelen arbetslösa i det berörda området uppgår till 17,9 %.
- (6) Av Zeuros försäljning sker 85 % på den tyska marknaden, 10 % i de andra medlemsstaterna och 5 % i Östeuropa.
- (7) Enligt uppgifter från Tyskland rör det sig i Zeuros fall om ett litet eller medelstort företag enligt gemenskapens ram⁽³⁾ för statligt stöd till små och medelstora företag och kommissionens rekommendation⁽⁴⁾ 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag.
- (8) År 1990 övertog Treuhandanstalt (THA) Zeuro från före detta VEB Möbelkombinat Zeulenroda och ombildade företaget till Zeulenrodaer Möbel GmbH. VEB Kombinat Zeulenroda omfattade nio fabriker och sysselsatte över 2 500 personer. Då företaget inte kunde privatiseras i sin helhet försattes det i konkurs av Treuhandanstalt. År 1991 grundade Treuhandanstalt Zeuro Möbel GmbH i Berlin, som övertog större delen av tillgångarna och skulderna från huvudföretaget i Zeulenroda. I mars 1993 överfördes de rörliga tillgångarna och övervägande delen av skulderna till det privata företaget Furnica. År 1994 drabbades företaget, som under tiden bytt namn till Zeuro Möbelwerke GmbH, av likviditetsproblem.
- (9) Sålunda övertog Thüringer Industriebeteiligungs GmbH und Co. KG (TIB) i juni 1994 100 % av andelarna i Zeuro för en köpesumma på 1 tysk mark.
- (10) Den likviditetskris som uppstod 1994 hade följande orsaker:
- Zeuro hade förvärvat alltför stora mängder material till alltför höga priser.
 - Zeuro hade för många anställda.

- Av dessa skäl kunde Zeuro inte ens täcka sina produktionskostnader.
 - Zeuro ville absolut öka omsättningen men underlät dock att kontrollera sina kunders likviditet.
 - Omoderna produkter som ingen velat köpa stannade kvar i sortimentet.
 - Förvaltningen av företaget hade uppenbarligen missköts sedan 1990.
- (11) Herr Wohlfahrt tillträdde som verkställande direktör. Han utarbetade en omstruktureringsplan för att lösa problemen. Den 1 februari 1996 övertog han 51 % av företagets andelar genom en kapitalökning.
- (12) Wohlfahrt startade ett gemensamt företag (joint venture) i Litauen, vilket uppenbarligen innefattade ett deltagande från Zeuros sida, och överförde maskiner, tjänster och pengar från det tyska företaget till Litauen. Sedan försvann han. Han underlät inte bara att genomföra omstruktureringsplanen utan skadade även allvarligt företaget (förskingring av cirka en halv miljon tyska mark och skador på grund av det gemensamma företaget i Litauen). I juli 1996 avsattes han som verkställande direktör av TIB genom ett beslut av den 23 juli 1996 och hans andelar drogs in, vilket innebar att 100 % av företaget åter kom i TIB:s ägo.
- #### 2.1.2 SENARE FÖRÄNDRINGAR
- (13) Herr Gumbel tillträdde som ny verkställande direktör.
- (14) En ny omstruktureringsplan utarbetades och den gamla plan som lagts fram av Wohlfahrt omarbetades. Företagets svårigheter beror på följande orsaker:
- På grund av det gemensamma företaget i Litauen måste företaget leverera maskiner och tillhandahålla tjänster i en omfattning som överskrider dess kapacitet.
 - Företaget förfogar över ett alltför stort urval av produkter (55) och sortimentet är inte av enhetlig karaktär. Hela 40 % av omsättningen kan hänföras till endast två av de 55 produkterna, medan flera andra produkter inte ger upphov till någon omsättning alls.
 - Produkterna har bjudits ut till priser under produktionskostnaderna (negativ vinst på upp till 25 %). Kostnadsberäkningen har inte varit tillförlitlig.
 - Materialkostnaderna är fortfarande för höga.
 - Transportkostnaderna är för höga.

⁽³⁾ EGT C 213, 23.7.1996, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

- f) Personalkostnaderna är för höga. Efter en kort tid av nedskärningar i personalen ökade åter antalet anställda. (Enligt omstruktureringsplanen från 1995 skulle antalet anställda vara 153. Antalet arbetstagare minskade först verkligen till 190 för att senare återigen öka till 224.) Vidare anställdes personal i det gemensamma företaget i Litauen och på logistikområdet. (Av allt att döma grundades ett dotterbolag för att utföra Zeuros logistiska arbete. Inga upplysningar har lämnats till kommissionen om detta.) En del av dessa anställda och de oberoende rådgivare som Wohlfahrt ingått avtal med får bra betalt. I mars 1995 ingicks avtal om löner som med tanke på Zeuros ekonomiska situation är för höga.
- g) Produktionsprocessen är ineffektiv.
- h) Företaget har köpt in för många firmabilar och mobiltelefoner.
- i) Företaget har accepterat alla slags reklamationer, inklusive sådana som inte på något vis varit motiverade. De kostnader som uppkommit till följd av detta beräknas uppgå till cirka en miljon mark.

2.1.3 UTVECKLING AV FÖRETAGETS EKONOMISKA SITUATION

	<i>(tyska mark)</i>			
	1993	1994	1995	1996
Omsättning	32 657 315	40 326 044	34 846 240	40 440 490
Materialkostnader	20 963 097	22 010 081	18 303 113	23 242 390
Personalkostnader	10 581 499	14 644 379	12 060 895	12 030 664
Resultat	- 5 354 711	- 10 098 722	- 4 476 573	- 13 546 922
Förlust	- 5 371 022	- 7 113 909	- 3 796 275	+ 6 398 681

- (15) På grund av extraordinära intäkter (statligt stöd) på 20 393 762 mark gjorde företaget 1996 en vinst på 6 838 681 mark.

2.2 OMSTRUKTURERINGSPLANEN

2.2.1 ÅTGÄRDER FÖR OMSTRUKTURERING

- (16) a) Maskinleveranserna och tillhandahållandet av tjänster (som 1996 motsvarade ett värde av 3 miljoner mark) till företaget i Litauen avbryts. Zeuro anstränger sig för att driva in sina fordringar avseende varor och maskiner och för att avyttra sin andel.
- b) Sortimentet av produkter begränsas.
- c) Inköspriserna förhandlas om så att kostnaderna kan täckas genom försäljning av produkterna.
- d) Materialkostnaderna sänks med 1,5 miljoner mark genom minskning av inköp och användning av material.
- e) Transportkostnaderna sänks. Företaget undersöker om det skulle vara mer fördelaktigt att anlita en speditorsfirma i stället för det egna dotterbolaget (detta uppskattas vara 40 % billigare, vilket innebär besparingar på 1,6 miljoner mark).
- f) Personalkostnaderna sänks med 1,1 miljoner mark. Företaget förhandlar för närvarande med koncernledningen om löner, arbetstider osv. Antalet anställda minskas.

- g) Produktionsprocessen optimeras. Därigenom sparas 22 tjänster.
- h) Företagets mark och byggnader har sålts och sanerats. Marken förvärvades till ett pris av 3 miljoner mark.
- i) Investeringarna uppgick 1997 till 1,1 miljoner mark för bygg- och anläggningsarbeten och 1,4 miljoner mark för teknisk utrustning och maskiner.
- j) Antalet firmabilar och mobiltelefoner minskas.
- k) Reklamationssystemet ändras.
- l) Företaget befinner sig i förhandlingar med potentiella nya investerare.

2.2.2 FINANSIERING AV FÖRETAGET

		<i>(tyska mark)</i>
A	Ökning av aktiekapitalet genom Wohlfahrts andelar	2 580 000
	— varav ett andelslån på 2 miljoner mark (stöd till eget kapital som beviljats av tyska staten)	2 000 000
	— varav 580 000 mark i privata andelar	580 000
B	Företagslån från TIB av den 15.7.1994 (förlängd återbetalningsfrist)	1 000 000
C	1996: TIB:s avstående från det företagslån som beviljats den 15.7.1994	4 000 000
D	Höjning av aktiekapitalet genom TIB	2 500 000
E	1996: TAB:s avstående från ett driftslån (för vilket delstaten gått i borgen till 100 %)	1 500 000
F	Lån beviljade 1996. För 65 % av dessa gick TAB i borgen ⁽⁵⁾	6 900 000 ⁽⁶⁾
G	Del av de privata lån som beviljades 1996 och för vilka TAB inte gick i borgen	2 100 000
H	"Undsättningsstöd" efter det att Wohlfahrt lämnat företaget: TAB-lån till och med den 31.12.1996, förlängning av tidsfristen för återbetalning, ränta på 7,5 %, delstaten gick i borgen för 100 %. Prioritetsnedsättning för lånet på 4 miljoner mark	5 000 000
I	TAB-lån till och med den 30.6.1997 (kredit för kapitaltillskottet i form av en andel i konsolideringsfonden) för vilket delstaten gått i borgen till 100 %	2 500 000
J	Sänkning av inköpspriset	500 000
K	(Det av BvS ägda) Zeuro-Verwaltungs GmbH i.L.s avstående från krav på köpesumma	5 701 000
L	BvS:s avstående från regressrätt för borgen	5 750 000
M	Andelar i Thüringens konsolideringsfond (endast 1,6 miljoner mark har utbetalats)	5 000 000

N	Bidrag och investeringsfrämjande stödåtgärder inom ramen för gemenskapens handlingsprogram (sedan 1993)	4 650 000
O	Investeringsbidrag som ännu inte betalats ut	450 000
P	AIF-bidrag (sedan 1993)	900 000
Q	Bidrag till personalkostnader	13 000
R	Bidrag för små och medelstora företag 1994	3 000 000
S	Bidrag för säljfrämjande åtgärder/mässor från Thüringens program för främjande av mässor	111 000
	Summa	54 155 000

⁽⁵⁾ Thüringer Aufbaubank.

⁽⁶⁾ De lån som beviljades 1996 uppgår till 9 miljoner mark. De består av ett lån för återuppbyggnad (Kredit für Wiederaufbau, KfW) på en miljon och ett KfW-ERP-lån på 2 miljoner, dvs. två statliga lån, ett lån från Zeuros bank, Dresdner Bank, och ett driftslån av privat härkomst på 5 miljoner mark från Deutsche Bank. För dessa lån har TAB ingått en borgensförbindelse på 65 %. Stödets omfattning uppgår således till 6,9 miljoner mark.

- (17) Därav följer att företaget erhållit statliga medel till ett belopp av 49,475 miljoner mark, plus 2 miljoner mark som investeraren Wohlfahrt tillförde företaget innan han avslutade sitt engagemang och för vilka han är personligt ansvarig. Den privata investerarens egen andel uppgår till 2,680 miljoner mark och består av en ökning av aktiekapitalet med 0,58 miljoner mark samt den del av lånet från Dresdner Bank (åtgärd L) för vilken statlig garanti saknas, som uppgår till sammanlagt 2,1 miljoner mark.

2.3 INVERKAN PÅ KAPACITETEN

År	Komponenter per år
1993	1 784 924
1994	1 826 919
1995	1 560 722
1996	1 635 872
1997	1 528 642

- (18) År 1995 stängdes vissa produktionsanläggningar. Till följd av detta uppgår produktionskapaciteten för närvarande till 1,7 miljoner komponenter per år. Zeuro kommer inte att utöka kapaciteten utan producera mindre inom ramen för den återstående kapaciteten.

2.4 PRODUKTER OCH MARKNADER

- (19) Möbelindustrin är en av de största bearbetningsindustrierna i gemenskapen. Den är starkt splittrad och små och medelstora företag spelar en viktig roll.
- (20) Försäljningen av möbler fluktuerar och är till största delen beroende av den allmänna ekonomiska konjunkturen och hushållens inkomster. Fram till recessionen i början på 80-talet präglades dock branschen av en sund tillväxt.
- (21) Från 1986 till slutet av 1991 befann sig möbeltillverkningen återigen i en uppåtående fas. Därefter inträffade ett nytt ras. Produktionen sjönk i reella tal med 3,2 % från 1992 till 1993; dessutom försvann 46 000 arbetstillfällen i Europa mellan 1991 och 1993. År 1994 försvann ytterligare 12 000 arbetstillfällen; 1995 skapades dock åter nya arbeten. År 1994 ökade möbelproduktionen åter med sammanlagt 1,6 %.
- (22) Konsumenterna torde återigen få ett uppsving och inom en nära framtid leda till gynnsamma effekter för industrin ⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Panorama der EU-Industrie 1997, kapitel 18.

3. BEVILJANDET AV STÖD

3.1 STÖDNIVÅ

- (23) Åtgärderna A och E-S i punkt 2.2.2 utgör den typ av statligt stöd som beskrivs i artikel 87.1 i EG-fördraget då de gynnar ett visst företag, beviljats i form av statliga medel och påverkar handeln mellan medlemsstaterna genom att det gynnade företaget är verksamt på en marknad inom vilken ett intensivt handelsutbyte äger rum inom gemenskapen, vilket innebär att det finns risk för snedvridning av konkurrensen.
- (24) Om åtgärderna B, C och D, som också nämns i punkt 2.2.2 och för vilka företagets ägare TIB är ansvarig, kan sägas att de inte håller för principen om en privat långgivare som agerar i ett marknadsekonomiskt perspektiv. Som beskrivs nedan under punkt 3.2.1 investerades bidragen i fråga i ett företag som befann sig i omfattande svårigheter utan att det fanns något skäl att anta att företaget åter skulle bli lönsamt på lång sikt, dvs. under omständigheter som normalt skulle avhålla en privat långgivare från investeringar. Kommissionens uppfattning styrks av att de upprepade försöken att finna en långgivare förblev fruktlösa. Åtgärderna i fråga är därför också att betrakta som statligt stöd.

3.1.1 STÖD TILL FÖRETAGET SOM SKALL ÅTERBETALAS TILL INVESTERAREN

Åtgärd A

- (25) Investeraren satsade 2,58 miljoner mark som härrörde dels från stöd till eget kapital, dels från investerarens egna kapitalandelar.
- (26) I fråga om stödet till investeraren Wohlfahrt rörde det sig om ett lån för stöd till eget kapital på 2 miljoner mark. Beloppet betalades ut till företaget och förblev där sedan investeraren avslutat sitt engagemang. Ansvaret för eventuell återbetalning vilar på Wohlfahrt själv och inte på företaget.
- (27) Enligt uppgifter från tyska staten beviljades stöd inom ramen för program N 510/95 "Program för stöd till eget kapital i de nya delstaterna" som anmäldes till kommissionen och godkändes av denna ⁽⁸⁾.

- (28) Programmet är begränsat till små och medelstora företag. När förfarandet inleddes hyste kommissionen tvivel om huruvida Zeuro kunde klassas som ett litet eller medelstort företag. Enligt de uppgifter som lämnats av tyska staten var Zeuro vid den tidpunkt då deltagande beviljades ett litet eller medelstort företag. Villkoret avseende små och medelstora företag är således uppfyllt.
- (29) Godkännandet av programmet skedde vidare på villkor att krav ställs på framläggande av en omstruktureringsplan som skall leda till att företagets bärkraft återställs. Tyskland har dessutom förklarat för kommissionen att de lån som beviljas inom ramen för programmet endast i undantagsfall används till omstrukturering av företag i svårigheter. Tyskland skall under alla omständigheter tillämpa riktlinjerna för bedömning av statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽⁹⁾. Då stödet beviljades före offentliggörandet av gemenskapens nya riktlinjer för undsättning och omstrukturering av nya företag i svårigheter ⁽¹⁰⁾ skall detta stöd beviljas i enlighet med artikel 101 i de nya riktlinjerna med utgångspunkt i riktlinjerna från 1994 (nedan kallade riktlinjerna). Riktlinjerna innefattar bland annat följande:
- Framläggande och genomförande av en bärkraftig omstruktureringsplan.
 - Begränsning av stödet till lägsta nödvändiga nivå.

- (30) I fallet med Zeuro lades visserligen en omstruktureringsplan fram; det återstår dock att pröva huruvida denna alls kunde leda till ett återställande av företagets bärkraft och huruvida stödet begränsades till lägsta nödvändiga nivå.

3.1.2 YTTERLIGARE STÖD TILL FÖRETAGET

3.1.2.1 TIB:s åtgärder

Åtgärderna B, C och D

- (31) TIB äger 100 % av andelarna i Zeuro. När TIB övertog företaget 1994 beviljade man ett företagslån på 5 miljoner mark (åtgärderna B och C). År 1996 avstod TIB från återbetalningen av 4 miljoner mark samtidigt som tidsfristen för avbetalning av de återstående 4 miljonerna mark förlängdes till den 30 september 1999. Vidare ökade TIB 1996 aktiekapitalet med ytterligare 2,5 miljoner mark (åtgärd D).

⁽⁸⁾ N 510/95, SG (95) D/11491.

⁽⁹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

(32) Enligt uppgifter från Tyskland grundas TIB:s deltagande på ett program som anmälts till och godkänts av kommissionen (stödordning N 183/94⁽¹⁾). Det bör i detta sammanhang påpekas att kommissionen under tiden inlett förfarandet på grund av att programmet använts felaktigt⁽²⁾. Kommissionen har visserligen ännu inte fattat något definitivt beslut i denna fråga, men en del omständigheter tyder på att de villkor som låg till grund för ordningen inte följdes.

(33) Till följd av programmet är företag som erhåller stöd från TIB under den tid som stödet gäller uteslutna från andra stödprogram som innefattar bidrag i form av statliga medel, såsom programmet för stöd till eget kapital (EKH) och ERP-programmet för deläggande. Zeuro erhåller dock sådana medel. Vad beträffar lånet för stöd till eget kapital är det ovisst om stöd från TIB på grund av detta är uteslutet eftersom medel från detta program officiellt utgår till investeraren och inte till själva företaget. Denna fråga behöver inte slutgiltigt redas ut här, eftersom företaget i vilket fall som helst erhåller ytterligare stöd i form av kapitaltillskott i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond, lån från TAB osv. För dessa åtgärder gäller med största säkerhet ovannämnda bestämmelse avseende programmet. Följaktligen kan TIB:s deläggande inte betraktas som godkänt och bör därför betraktas och bedömas som ad hoc-stöd.

(34) När programmet godkändes medgavs visserligen att TIB får bidra med kapital till företag i svårigheter, men under förutsättning att en omstruktureringsplan som återställer företagets lönsamhet läggs fram och genomförs. En sådan omstruktureringsplan lades visserligen fram, men kommissionen måste nu pröva om företaget på grund av denna åter har blivit lönsamt.

(35) Vidare gäller kommissionens godkännande endast minoritetsandelar. När det gäller majoritetsandelar föreligger en skyldighet att anmäla enskilda fall. Eftersom Tyskland inte uppfyllt denna skyldighet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget strider detta stöd formellt mot rättsföreskrifterna. Det återstår att pröva om det är förenligt med den gemensamma marknaden.

3.1.2.2 TAB:s åtgärder

Åtgärd E

(36) Kommissionen underrättades först i maj 1997 om beslutet att avstå från återbetalningen av det driftslån på 1,5 miljoner mark för vilket delstaten Thüringen gått i borgen till 100 % (beviljandet ägde rum i juni 1994, avståendet 1996). Detta stöd beviljades inte inom ramen för något stödprogram och omfattades således av anmälningsplikt. Eftersom Tyskland inte uppfyllt sin anmälningskyldighet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget strider detta stöd formellt mot rättsföreskrifterna och eftersom det utgör ett ad hoc-stöd till omstrukturering måste dess förenlighet med den gemensamma marknaden prövas.

Åtgärderna F och G

(37) 1996 övertog TAB en borgensförbindelse på 65 % för följande lån till ett belopp på sammanlagt 9 miljoner mark:

- KfW/ERP-lån på 2 miljoner mark med en räntesats på 5 % och en löptid på 15 år (till och med den 30 juni 2011).
- KfW-lån på 1 miljon mark med en räntesats på 5,9 % och en löptid på 15 år.
- Lån från Zeuros bank, Dresdner Bank, med en räntesats på 5,9 % och en löptid på tio år (till och med den 30 juni 2006).
- Driftslån från Dresdner Bank på 5 miljoner mark med en räntesats på 6,75 % och en löptid på 15 år. Lånet kan tas i anspråk för diskonton, växelborgensåtaganden, krediter och kontanttillskott.

(38) KfW/ERP-lånen och KfW-lånen utgjorde statliga lån och beviljades för ett företag i svårigheter. Stödnivån uppgår till 100 %, dvs. 3 miljoner mark (åtgärd F). Lånet och driftslånet från Dresdner Bank härrör från privata medel men TAB har ändå gått i borgen för 65 % av lånen. Stödets omfattning uppgår således till 3,9 miljoner mark (åtgärd G).

(39) Enligt tyska statens uppgifter beviljades borgen i enlighet med TAB:s garantiförordning som anmälades till kommissionen och godkändes av denna den 6 november 1996 (stödordning N 117/96⁽¹³⁾). Borgen beviljades dock innan kommissionen godkänt antagandet av TAB:s garantiförordning som anmält stöd och kan därför inte anses omfattas av garantiförordningen⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ N 183/94, SG (94), D/11661.

⁽²⁾ SG (99) D/1972, 15.3.1999.

⁽¹³⁾ N 117/96, SG (96) D/11696.

⁽¹⁴⁾ Se även ärende C 36/2000, statligt stöd till förmån för Graf von Henneberg Porzellan GmbH, Ilmenau, Thüringen.

- (40) Det är vidare uppenbart att de villkor som var knutna till programmet inte följdes. Tyskland hade nämligen förbundit sig att uppfylla de kriterier som uppställts i riktlinjerna när det gällde att inom ramen för förordningen gå i borgen för företag i svårigheter.
- (41) TAB:s borgen omfattas sålunda inte av garantiförordningen och är därmed att betrakta som ad hoc-stöd. Då Tyskland inte uppfyllt sin anmälningsskyldighet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget strider stödet formellt mot rättsföreskrifterna.

Åtgärderna H och I

- (42) Vad beträffar de lån på 5 miljoner mark (åtgärd H) och 2,5 miljoner mark (åtgärd I) för vilka delstaten Thüringen gått i borgen till 100 % beviljades borgen likaledes i enlighet med TAB:s garantiförordning⁽¹⁵⁾. I sitt godkännande begärde kommissionen att Tyskland separat skulle anmäla upprepade åtgärder till förmån för ett företag vars återkommande finansieringsbehov inte beror på omständigheter som ligger utanför företaget. När det gäller åtgärderna H och I rör det sig om upprepade åtgärder för avhjälpande av de återkommande svårigheter inom företaget som åtminstone delvis orsakats av företaget självt eftersom det inte genomfört omstruktureringsplanen. Den borgen som beviljades av TAB borde därför ha anmälts separat och är att betrakta som omstruktureringsstöd.

3.1.2.3 BvS:s åtgärder

Åtgärderna L och K

- (43) BvS (Bundesanstalt für Vereinigungsbedingte Sonderaufgaben) övertog 1993 en borgensförbindelse på 6 miljoner mark till förmån för Furnica GmbH (idag Zeuro GmbH) i samband med finansieringen av betalningen av köpesumman från Furnica GmbH till Zeuro Verwaltungs GmbH i.L. (som ägs av BvS). Lånet på 6 miljoner mark beviljades av Deutsche Bank. Zeuro betalade endast 250 000 mark av köpesumman på 6,25 miljoner mark och använde de återstående medlen för obehörigt ändamål, nämligen täckande av förluster. År 1995 minskades köpesumman med 500 000 mark (åtgärd J). Följaktligen ligger företaget ute med följande belopp: en köpesumma på 5,701 miljoner mark till Zeuro Verwaltungs GmbH i.L. och en skuldförbindelse på 5,75 miljoner mark till Deutsche Bank.
- (44) 1996 övertog BvS betalningen av 5,75 miljoner mark till Deutsche Bank (åtgärd L), avstod från sin regressrätt gentemot Zeuro och uppmanade Zeuro Verwaltungs GmbH i.L. att avstå från resten av köpesumman (som inte betalats), dvs. 5,701 miljoner mark (åtgärd K).

- (45) BvS:s borgensförbindelse till förmån för Furnica GmbH utgör ett stöd som kan antas omfattas av Treuhand-stödordningen från 1992⁽¹⁶⁾. BvS:s avstående från sin regressrätt gentemot Zeuro utgör inget förnyat stöd.
- (46) Minskningen av köpesumman med 500 000 mark utgör ett stöd som inte omfattas av Treuhand-stödordningen eftersom det varken utgör ett lån eller en borgensförbindelse. Avståendet från den resterande köpesumman på 5,701 miljoner mark 1996 utgör likaså ett stöd som inte omfattas av något program. Dessa båda bidrag är därför att betrakta som ad hoc-stöd till omstrukturering.

3.1.2.4 Kapitaltillskott i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond

Åtgärd M

- (47) Om kapitaltillskottet i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond, vilket uppgår till 5 miljoner mark (stöd NN 74/95)⁽¹⁷⁾, kan sägas att kommissionen beträffande dessa program inlett ett förfarande avseende felaktig användning. Vad gäller programmets förenlighet med gällande regler har kommissionen ännu inte fattat något beslut. Det finns dock omständigheter som tyder på att de villkor som knutits till godkännandet av programmet inte följts.
- (48) Villkoret för kommissionens godkännande av programmet var att medel ur konsolideringsfonden endast fick beviljas efter det att en omstruktureringsplan för återställande av företagets lönsamhet lagts fram. För att avgöra om åtgärden omfattas av programmet krävs följaktligen en utvärdering av omstruktureringsplanen. Vidare tillåter stödordningen ingen fortsatt finansiering eller omstrukturering.

- (49) Kapitaltillskottet i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond kan inte betraktas som godkänt stöd och är således förenat med anmälningsskyldighet. Endast en del av stödet – 1,6 miljoner mark – har utbetalats. Denna åtgärd är att betrakta som ad hoc-stöd.

3.1.2.5 Investeringsbidrag

Åtgärderna N och O

- (50) Företaget erhöll ett bidrag enligt den tyska stödordningen "25. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur" (25:e ramprogrammet rörande gemenskapens handlingsprogram för förbättring av den ekonomiska strukturen på regional nivå) (stöd N 186/96), en stödordning som anmälts till kommissionen och godkänts av denna. De beviljade åtgärderna är inte förenliga med den stödordning som godkänts.

⁽¹⁵⁾ N 117/96, SG (96) D/11696.

⁽¹⁶⁾ Stödordning E 15/92.

⁽¹⁷⁾ NN 74/95, SG (96) D/1946.

(51) Dessutom erhöLL företaget ett bidrag i enlighet med den tyska lagen om investeringsfrämjande åtgärder (stödordning N 49A/95). Också denna stödordning anmäldes till kommissionen och godkändes av denna.

(52) De investeringsbidrag som beviljades på grundval av dessa båda stödordningar uppgick till 4,65 miljoner mark. Därutöver planerades investeringsbidrag till ett belopp av 450 000 mark som dock inte beviljades. Dessa bidrag är också förenliga med stödordning N 49A/95.

3.1.2.6 *Bidrag till personalkostnaderna (åtgärd Q)*

(53) Den rättsliga grunden för dessa bidrag, som uppgick till 671 839 mark, har inte redovisats för kommissionen. De är således att betrakta som ad hoc-stöd.

3.1.2.7 *Bidrag från Thüringens program för främjande av mässor till försäljningsfrämjande åtgärder/deltagande i mässor (åtgärd S)*

Enligt uppgifter från tyska staten tilldelades detta stöd inom ramen för regeln om stöd av mindre betydelse⁽¹⁸⁾. Denna regel säger att det totala beloppet för stöd av mindre betydelse inom tre år räknat från tidpunkten för beviljandet av detta stöd får uppgå till högst 100 000 euro. Detta belopp täcker allt statligt stöd som beviljats inom ramen för regeln om stöd av mindre betydelse och påverkar inte det stödmottagande företags möjlighet att erhålla stöd inom ramen från andra ordningar som godkänts av kommissionen. Bidraget från Thüringens program för främjande av mässor (åtgärd S), vilket uppgår till 111 000 mark, understiger tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse. Då villkoren för tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse uppfyllts av Tyskland enligt landets egna uppgifter är denna regel tillämplig på åtgärden.

3.1.2.8 *AIF-bidrag (åtgärd P)*

(54) Den rättsliga grunden för detta bidrag på 900 000 mark har inte redovisats för kommissionen. Bidraget är följaktligen att betrakta som ad hoc-stöd.

3.1.2.9 *Bidrag för små och medelstora företag (åtgärd R)*

(55) Om detta bidrag på 3 miljoner mark har inga uppgifter lämnats. Det är därför att betrakta som ad hoc-stöd.

3.2 *UNDANTAGSBESTÄMMELSER*

(56) Kommissionen skall pröva om innehållet i stödet är förenligt med den gemensamma marknaden och om undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3 kan tillämpas i detta fall.

(57) Kommissionen konstaterar att artikel 87.2 och 87.3 b, d och e uppenbarligen inte kan tillämpas i detta sammanhang och inte heller åberopats av tyska staten.

(58) Ytterligare undantag återfinns i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Enligt kommissionens uppfattning är varken riktlinjerna för främjande av forskning och utveckling eller riktlinjerna för stöd till miljövård, små och medelstora företag, sysselsättning eller utbildning tillämpliga i detta sammanhang.

(59) I Zeuros fall bör man ta hänsyn till att företaget är etablerat i ett område som kan beviljas stöd i enlighet med artikel 87.3 a i EG-fördraget eftersom levnadsstandarden är ovanligt låg där och det råder allvarlig brist på sysselsättning (med 17,9 % ligger andelen arbetslösa över gemenskapens genomsnitt på 10,8 %). Kommissionen anser dock att artikel 87.3 c kan tillämpas i detta fall eftersom det som stod i förgrunden vid beviljandet av stödet inte var främjandet av en missgynnad region utan återställandet av lönsamheten för ett företag i svårigheter. Kommissionen kan med stöd av artikel 87.3 c godkänna stöd vars mål är att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, när det inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Eftersom Zeuro tidigare drabbats av förluster kan firman betraktas som ett företag i svårigheter på vilket riktlinjerna kan tillämpas.

(60) Stöd till omstrukturering godkänns endast om det uppfyller de villkor som noga anges i riktlinjerna:

a) Genom omstruktureringen måste företagets långsiktiga lönsamhet återställas (punkt 3.2.2.i i riktlinjerna).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens meddelande om stöd av mindre betydelse (EGT C 68, 6.3.1996).

- b) Ingen oacceptabel snedvridning av konkurrensen får ske (punkt 3.2.2.ii i riktlinjerna). ställande av lönsamheten genomförs fullständigt.
- Stödets nivå och omfattning måste begränsas till lägsta möjliga nivå och kostnaderna för stödet får inte vara större än nödvändigt (punkt 3.2.2.iii i riktlinjerna).
- Stöd av detta slag kan endast beviljas på villkor att en omstruktureringsplan för åter-

3.2.1 ÅTERSTÄLLANDE AV LÖNSAMHETEN

- (61) Omstruktureringsplanen skall vara utformad på ett sätt som gör det möjligt att ur realistisk synvinkel anta att den långsiktiga lönsamheten för Zeuro inom en rimlig tidsram kommer att återställas. Stöd till omstrukturering får i regel endast beviljas en gång.

- (62) Omstruktureringsåtgärderna har beskrivits i skäl 16. Enligt uppgifter från Tyskland var de avsedda att återställa Zeuros bärkraft. Följande finansiella utveckling förutsågs:

(tyska mark)

	1997	1998	1999
Omsättning	34 388 000	37 827 000	38 500 000
Materialkostnader	16 851 000	18 165 000	18 519 000
Personalkostnader	9 084 000	9 084 000	9 324 000
Driftsresultat	18 000	444 000	
Årsresultat	1 182 000	444 000	480 000

- (63) Då omstruktureringen påbörjades 1994/1995 hyste kommissionen när förfarandet inleddes tvivel om det rimliga i omstruktureringens tidsplan. Kommissionen påpekade vidare att det i Zeuros fall inte rörde sig om enstaka åtgärder eftersom de åtgärder som ingick i den första omstruktureringsplanen inte avslutats och nya åtgärder tillkommit. Kommissionen menade att de åtgärder som inleddes 1994/1995 inte garanterat någon långsiktig bärkraft utan tvärtom gjort situationen ännu värre.
- (64) Vidare tvivlade kommissionen på att omstruktureringsplanen byggde på realistiska antaganden. När förfarandet inleddes påpekade kommissionen att de flesta åtgärderna fortfarande befann sig på planeringsstadiet och uttryckte tvivel om vissa åtgärders genomförbarhet. Dessutom framhölls att anlita en ny investerare inte satts som villkor för den nya omstruktureringsplanen.
- (65) Efter det att förfarandet inletts har Tyskland förklarat att den nya taktiken trots allt fortfarande gäller; den nya företagsledningen anstränger sig alltsedan 1996 för att rätta till fel som uppstått i utvecklingen och för att tillämpa den ursprungliga strategin.
- (66) En av kärnpunkterna i omstruktureringsplanen utgörs av begränsning och ny utformning av produktsortimentet. Till följd av de åtgärder som inletts i detta syfte hade materialkostnaderna kunnat sänkas. Även de planerade nedskärningarna i personalen äger rum trots att detta leder till betydande kostnader på grund av sociala bestämmelser. När det gäller transportkostnaderna hade omkostnaderna kunnat sänkas från 11 % till 7 %. Ledningen för Zeuro är övertygad om att de låga omsättningstalen under 1998 skulle kunna avhjälpas tack vare de modeller som visades på möbelmässan i september och oktober 1997. Tyskland drar därav slutsatsen att det inte är nödvändigt att utarbeta någon ny omstruktureringsplan eftersom den ursprungliga planen anpassats och slutförts.

- (67) TIB har vidare ansträngt sig för att finna en ny investerare. Genomförandet av omstruktureringsplanen är dock inte beroende av huruvida man finner en investerare. Zeuro anser sig självt ha goda chanser att stabilisera och långsiktigt säkerställa sin bärkraft.
- (68) Enligt riktlinjerna skall utsikterna beträffande utvecklingen av tillgång och efterfrågan på varumarknaden i fråga beaktas i omstruktureringsplanen. Enligt kommissionens uppfattning bygger Zeuros omstruktureringsplan inte på realistiska antaganden. Detta gäller framför allt utvecklingen av försäljningssiffrorna. Kommissionen anser att omstruktureringsplanen inte kan leda till att företagets lönsamhet återställs eftersom den inte innehåller någon tillräckligt utförlig marknadsanalys. Tysklands argument – att Zeuro inte kunnat öka sina försäljningssiffror som man planerat på grund av det svåra konjunkturläget på möbelmarknaden – håller inte eftersom det i omstruktureringsplanen inte tagits någon hänsyn till utsikterna för utveckling av marknaden och försäljningssiffrorna varit betydligt lägre än vad som förutsetts i prognoserna.

(tyska mark)

	1997	1998	1999
Omsättning i mark	22 500 000 ⁽¹⁹⁾	23 800 000 ⁽²⁰⁾	24 000 000

⁽¹⁹⁾ Siffror som uppgivits av Tyskland.⁽²⁰⁾ Dunn & Bradstreet Report.

- (69) Utsikterna till tillväxt var dessutom långt ifrån dåliga efter det att möbelindustrin återhämtat sig efter recessionen i mitten av 90-talet. Det faktum att Zeuro inte dragit nytta av denna utveckling och inte kunnat öka sina försäljningssiffror styrker kommissionens bedömning av omstruktureringsplanen.
- (70) Kommissionen anser vidare att en privat långivares investeringar utgör ett väsentligt inslag i omstruktureringsplanen. Att man trots TIB:s ansträngningar inte funnit någon investerare som varit beredd att engagera sig finansiellt i Zeuro är enligt kommissionen ytterligare ett tecken på att dess bedömning av omstruktureringsplanen är den riktiga. Inte ens efter fem års sökande och en positiv utveckling på möbelmarknaden delas den tyska bedömningen av omstruktureringsplanens bärkraft av någon privat investerare eftersom ingen varit beredd att ta på sig den finansiella risk som är förenad med omstruktureringen.
- (71) Av detta drar kommissionen slutsatsen att kriteriet avseende återställande av företagets långsiktiga lönsamhet inte är uppfyllt.
- (72) Omstruktureringen av Zeuro måste sättas i verket med hjälp av åtgärder genom vilka negativ inverkan på konkurrenterna i möjligaste mån undviks eftersom stödet annars strider mot det gemensamma intresset och inte kan komma i fråga för ett undantag i enlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget.
- (73) Då möbelbranschen inte lidit av för hög kapacitet har det heller inte varit nödvändigt att minska kapaciteten. Zeuro ökade inte sin kapacitet utan fortsatte i enlighet med planen att minska den till och med slutet av 1997.
- (74) Kommissionen har emellertid uttryckt osäkerhet om huruvida åtgärderna lett till otillbörlig snedvridning av konkurrensen. I samband med utredningen av företagets problem framkom nämligen att den tidigare investeraren sålt produkter till ett pris som underskridit produktionskostnaderna och att den dåvarande ledningen när det gäller några av dessa förpliktelser enligt fördraget har svårigheter att förhandla fram nya villkor. Kommissionen har givit övriga parter tillfälle att yttra sig om saken; inga kommentarer har emellertid mottagits.
- (75) Tyskland förklarade att ingenting sålts till priser som underskridit produktionskostnaderna men kommenterade inte den tidigare investerarens handlande. Kommissionen kan sålunda inte utesluta att det förekommit otillbörlig snedvridning av konkurrensen. Det andra kriteriet i riktlinjerna har således inte heller uppfyllts.

3.2.2 SNEDVRIDNING AV KONKURRENSEN

- (72) Omstruktureringen av Zeuro måste sättas i verket med hjälp av åtgärder genom vilka negativ inverkan på konkurrenterna i möjligaste mån undviks eftersom stödet annars strider mot det gemensamma intresset och inte kan komma i fråga för ett undantag i enlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

3.2.3 STÖDETS PROPORTIONALITET MED AVSEENDE PÅ KOSTNADER OCH FÖRDELAR FÖR OMSTRUKTURERINGEN

- (76) Stödet skall inskränkas till den minsta omfattning och den lägsta nivå som krävs för omstruktureringen och stå i rimlig proportion till den fördel som förväntas uppnås i ett gemenskapsperspektiv.

- (77) Av detta skäl krävs att investeraren bidrar till omstruktureringen med egna medel eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor.
- (78) Den tidigare investeraren tillsköt endast kapital till ett belopp av 2,58 miljoner mark till företaget, varav 2 miljoner mark härrörde från offentliga medel. Till dessa 580 000 mark kommer 2,1 miljoner mark från privata lån för vilka staten inte gått i borgen. Det privata bidraget till omstruktureringen uppgår således till 2,68 miljoner mark. Alla övriga finansiella medel, dvs. 49,475 miljoner mark, tillhandahölls av Tyskland – varvid endast det stöd som beviljats företaget beaktas. Investerarens bidrag uppgår således till bara lite drygt 5 % av kostnaderna för omstruktureringen.
- (79) Trots TIB:s ansträngningar har man hittills inte kunnat finna någon ny investerare, vilket innebär att TIB fortfarande äger 100 % av andelarna i företaget.
- (80) Härav följer att stödets omfattning inte står i rimlig proportion till stödmottagarens eget bidrag. Det kriterium som innebär att stödet skall stå i rimlig proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar har således inte uppfyllts.

4. SLUTSATSER

- (81) Stödet till investeraren i form av ett lån till eget kapital på 2 miljoner mark uppfyller inte villkoren i stödordning N 510/95 ("Eigenkapitalhilfeprogramm in den neuen Bundesländern" – "Stöd till eget kapital i de nya delstaterna"), eftersom företagets lönsamhet inte gått att återställa med hjälp av omstruktureringsplanen. Det betraktas därför som ad hoc-stöd. Då riktlinjernas kriterier inte följts är villkoren i artikel 87.3 a inte uppfyllda. Det lån på 2 miljoner mark till eget kapital som beviljades Wohlfahrt är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (82) Det företagslån på 5 miljoner mark som TIB beviljat Zeuro och TIB:s ökning av Zeuros aktiekapital på 2,5 miljoner mark uppfyller inte villkoren i ordning N 183/94 och är därför att betrakta som stöd till omstrukturering. Då riktlinjernas kriterier inte följts är villkoren i artikel 87.3 a inte uppfyllda. Det företagslån på 5 miljoner mark som beviljats av TIB och ökningen av aktiekapitalet med 2,5 miljoner mark är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (83) TAB:s avstående från återbetalningen av det driftslån på 1,5 miljoner mark för vilket delstaten gått i borgen till 100 % beviljades inte med stöd av en stödordning och betraktas därför som ad hoc-stöd till omstrukturering. Då kriterierna i riktlinjerna inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. TAB:s avstående från återbetalningen av det företagslån på 1,5 miljoner för vilket delstaten Thüringen gått i borgen till 100 % är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (84) Lånet på 2 miljoner mark från KfW/ERP och lånet från KfW på 1 miljon mark utgör likaledes stöd till omstrukturering. Då riktlinjernas kriterier inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. Lånet på 2 miljoner från KfW/ERP är därför inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.
- (85) Fullgörandegarantin på 65 % för lån på sammanlagt 9 miljoner mark omfattas inte av ordning N 117/96. Garantin avser 65 % av lånet från KfW och lånet från KfW/ERP – båda dessa stödformer är oförenliga med den gemensamma marknaden – och 65 % av det privata lånet på 6 miljoner mark. Det stöd som utgått i form av offentliga lån uppgår tillsammans med garantin till ett belopp på 6,9 miljoner mark. Detta stöd är att betrakta som stöd till omstrukturering. Då kriterierna i riktlinjerna inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. Fullgörandegarantin på 65 % för lån som uppgår till 9 miljoner mark är således inte förenlig med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (86) Zeuro-Verwaltungs GmbH i.L:s avstående från anspråket på köpesumman på 5,701 miljoner mark och minskningen av köpesumman med 500 000 mark betraktas som ad hoc-stöd till omstrukturering. Då villkoren i riktlinjerna för stöd till omstrukturering inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. Zeuro-Verwaltungs GmbH i.L:s avstående från anspråket på köpesumman på 500 000 mark är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (87) BvS:s beslut att avstå från regressrätten för utbetalningen av en borgen på 5,7 miljoner mark täcks av Treuhand-ordningen från 1992.

- (88) Kapitaltillskottet i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond på 5 miljoner mark, varav 1,6 miljoner mark redan betalats ut, uppfyller inte villkoren i ordning NN 74/95. Det har därför betraktats som ad hoc-stöd till omstrukturering. Då kriterierna i riktlinjerna inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. Kapitaltillskottet i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond på 5 miljoner mark, varav 1,6 miljoner mark redan betalats ut, är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (89) De redan utbetalade investeringsbidragen på 4,65 miljoner mark och de ännu inte utbetalade bidragen på 450 000 mark beviljades med stöd i de ordningar som redan godkänts av kommissionen och omfattas därför av detta godkännande.
- (90) Bidragen till personalkostnaderna på 13 000 mark utgör ad hoc-stöd till omstrukturering. Då riktlinjernas kriterier inte följts är villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllda. Bidragen på 13 000 mark till personalkostnader är därför inte förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (91) Bidraget på 111 000 mark från Thüringens program för främjande av mässor omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse.
- (92) AIF-bidraget på 900 000 mark utgör ett ad hoc-stöd. Då riktlinjernas kriterier inte följts har villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllts. AIF-bidraget på 900 000 mark är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (93) Bidraget till små och medelstora företag på 3 miljoner mark utgör ett ad hoc-stöd. Då kriterierna i riktlinjerna inte följts har villkoren i artikel 87.3 c inte uppfyllts. Bidraget för små och medelstora företag är således inte förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 87.1.
- (94) Då de åtgärder som klassats som stöd till omstrukturering inte kan godkännas, eftersom de inte förmår säkerställa företagets lönsamhet på lång sikt, kan de inte heller bidra till den regionala utvecklingen. Ett undantag i enlighet med artikel 87.3 a kan därför inte komma i fråga.
- (95) Kommissionen konstaterar att tyska staten beviljat ovan nämnda stöd på ett otillbörligt sätt i strid med artikel 88.3. Det lån för stöd till eget kapital som beviljats Wohlfahrt skall återkrävas av tyska staten i enlighet med de föreskrifter och förfaranden som tillämpas enligt tysk lagstiftning.
- (96) De olika typer av stöd som beviljats Zeuro och som uppgår till 35,114 miljoner mark skall återkrävas av Förbundsrepubliken Tyskland i enlighet med de föreskrifter och förfaranden som tillämpas enligt tysk lagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd på 2 miljoner tyska mark som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat investeraren Wohlfahrt är oförenligt med den gemensamma marknaden.
2. Följande statliga stöd på 35,114 miljoner mark som tyska staten beviljat Zeuro Möbelwerk GmbH, Thüringen, (nedan kallat Zeuro) är oförenligt med den gemensamma marknaden:
 - a) Företagslån från TIB på 1 miljon mark.
 - b) TIB:s avstående från återbetalningen av ett företagslån på 4 miljoner mark.
 - c) TIB:s ökning av aktiekapitalet med 2,5 miljoner mark.
 - d) TAB:s avstående från ett tidigare beviljat driftslån på 1,5 miljoner mark.
 - e) Det offentliga lån på 3 miljoner mark som beviljats av KfW.
 - f) TAB:s borgen på 65 % för privata lån på 3,9 miljoner mark.
 - g) Lånet från TAB på 5 miljoner mark.
 - h) Det lån på 2,5 miljoner mark från TAB för vilket delstaten gått i borgen till 100 %.
 - i) BvS:s minskning av köpesumman med 500 000 mark.
 - j) BvS:s avstående från den resterande köpesumman på 5,701 miljoner mark.
 - k) Den redan utbetalade delen, på 1,6 miljoner mark, av det kapitalstöd i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond.
 - l) AIF-bidragen på 900 000 mark.
 - m) Bidrag till personalkostnaderna på 13 000 mark.
 - n) Bidrag för små och medelstora företag på 3 miljoner mark.

3. Följande statliga stöd på 3,4 miljoner mark som tyska staten ämnar bevilja Zeuro är oförenligt med den gemensamma marknaden: Den ännu inte utbetalda delen av det kapitaltillskott som utgår i form av en andel i Thüringens konsolideringsfond.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 1.1 och 1.2 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagaren.

2. Återkrävandet skall ske i enlighet med gällande förfaranden i den berörda medlemsstaten. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag då stödet har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att verkställa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 februari 2001

om stödordningen Investeringsbidrag 1999 (Investitionszulage 1999), som Tyskland planerar att genomföra till förmån för vissa företag i de nya delstaterna, inklusive Berlin

[delgivet med nr K(2001)668]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/780/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 13 oktober 1997 anmälde Tyskland, efter förbundsdagens antagande och förbunds-
rådets godkännande, det investeringsbidrag för 1999
avseende de nya delstaterna, som infördes genom lagen
om fortsatt ekonomiskt stöd i de nya delstaterna (Gesetz
zur Fortsetzung der wirtschaftlichen Förderung in den
neuen Ländern) av den 18 augusti 1997. Ärendet
registrerades under nummer N 702/97. Vid ett samman-
träffande i Bonn den 16 januari 1998 och vid möten i
Bryssel den 28 maj och den 7 juli 1998 samt genom
skrivelser av den 26 och 27 januari, den 19 juni
och 22 juli 1998 meddelande Tyskland ytterligare
upplysningar om denna ordning och överlämnade sam-
tidigt en undersökning på över hundra sidor över den
samhällsekonomiska situationen i de nya delstaterna.
- (2) Genom en skrivelse av den 30 december 1998 medde-
lande kommissionen Tyskland sitt beslut att till följd av
vissa aspekter i denna ordning (stöd C 72/98) inleda ett
förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget och att
godkänna övriga delar av lagen på villkor att ett
förfarande om lämpliga åtgärder enligt artikel 88.1
avslutas före den 1 januari 2000.

- (3) Kommissions beslut om att inleda förfarandet har offent-
liggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾.
Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkom-
ma med sina synpunkter på åtgärden.
- (4) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda
parter. Den har översänt dessa synpunkter till Tyskland
som givits tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer
mottogs i en skrivelse av den 18 december 2000.
- (5) Tyskland har i skrivelser av den 8 april 1999, 26 april
1999, 28 maj 1999, 14 juli 1999, 25 oktober 1999,
14 februari 2000, 27 april 2000, 18 januari 2001 och
14 februari 2001 samt vid sammanträffanden den 11
och 12 maj 1999, 10 december 1999, 27 mars 2000,
5 juni 2000, 30 oktober 2000 och 18 januari 2001 till
kommissionen framfört sina egna kommentarer.
- (6) I en skrivelse av den 25 oktober 1999 inlämnade
Tyskland en ny anmälan (registrerad under nummer
N 671/99). Denna rörde en höjning av stödnivåerna för
vissa nyinvesteringar som påbörjats efter den 31 decem-
ber 1999.
- (7) Anmälan kompletterades, först den 10 december 1999
genom två skrivelser, som överlämnades vid ett sam-
manträffande i Bryssel och därefter genom skrivelser av
den 27 januari och 14 februari 2000. I en skrivelse av
den 9 november 2000 ändrades anmälan ånyo och
stödnivåerna höjdes i vissa gransområden.
- (8) Vid sammanträffanden den 27 mars 2000, 5 juni 2000,
30 oktober 2000 samt i skrivelser av den 27 april 2000,
29 augusti 2000, 6 oktober 2000, 20 november 2000,
11 januari 2001, 18 januari 2001 och 14 februari 2001
har Tyskland överlämnat den ytterligare information
som kommissionen begärt.

⁽¹⁾ EGT C 76, 19.3.1999, s. 2.⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (9) Under förfarandets lopp har Tyskland modifierat den ursprungliga lagtext, som föranledde kommissionen att inleda förfarandet (artikel 1 i lagen om fortsatt ekonomiskt stöd i de nya delstaterna av den 18 augusti 1997, offentliggjord i *Bundesgesetzblatt* år 1997, del I, nr 59 av den 25 augusti 1997 — "investeringsbidragslagen 1999") genom två nya lagar (artikel 8 i skattejusteringslagen från 1999 (Steuerbereinigungsgesetz), offentliggjord i *Bundesgesetzblatt* år 1999, del I, nr 59 av den 29 december 1999 om ändring av investeringsbidragslagen 1999 och artikel 1 i lagen av den 20 december 2000 om ändring av investeringsbidragslagen 1999, offentliggjord i *Bundesgesetzblatt* år 2000, del I nr 58 av den 27 december 2000) (3).
- (10) I samförstånd med Tyskland kommer kommissionen inte här att yttra sig om stöd som beviljas efter 2003 (dvs. efter det att giltighetstiden för den tyska regionalstödkartan löpt ut).
- II. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN EFTER DE ÄNDRINGAR SOM TYSKLAND VIDTAGIT UNDER LOPPET AV DET FORMELLA FÖRFARANDET (C 72/98), AV DE LÄMPLIGA ÅTGÄRDERNA (E 5/98) SAMT AV DEN NYA ANMÄLAN (N 671/99)**
- (11) Lagen innehåller föreskrifter om beviljandet av ett skattemässigt investeringsbidrag för anskaffning och produktion av utrustning och byggnader i företag, som är lokaliserade i de fem nya delstaterna och i Berlin (4).
- (12) Det rör sig om en skatteåtgärd som i princip (se punkterna 14, 15 och 16) ger företag i alla näringsgrenar laglig rätt att beviljas investeringsbidrag.
- (13) Budgeten planeras uppgå till mellan 2 och 2,5 miljarder euro per år.
- (14) Företag inom vissa näringsgrenar, för vilka särskilda föreskrifter gäller, är endast stödberättigade, om detta är
- förenligt med de relevanta gemenskapsreglerna. Detta gäller följande sektorer: EKSG-sektorena, varvsindustrin, motorfordonsindustrin, syntetfibrer, jordbruk, fiske och vattenbruk samt transporter (5).
- (15) Investeringsbidrag till företag i svårigheter anmäls enskilt när de stödmottagande företagen
- inte motsvarar definitionen av små och medelstora företag,
 - erhållit ett omstruktureringsstöd såsom företag i svårigheter,
 - befinner sig i en omstruktureringsfas (6).
- (16) Bidrag till investeringar som omfattas av de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd bestäms först när kommissionen fastslagit den högsta tillåtna stödnivån (7).
- (17) Investeringsbidragen kan beviljas
- företag i tillverkningsindustrin eller produktionsrelaterade tjänsteföretag (8),
 - hantverksföretag med högst 250 anställda (9),
 - handelsföretag i innerstaden med högst 50 sysselsatta (10).
- (18) Ett investeringsbidrag kan beviljas för anskaffning och produktion av utrustning (11) och byggnader (12). Det kan därvid röra sig om nyinvesteringar eller ersättningsinvesteringar (se skälen 20, 25, 26 och 27).
- (19) I samtliga fall får investeringarna endast understödjas om de (13)
- påbörjats efter den 24 augusti 1997,

(3) Hänvisningar till enskilda paragrafer i investeringsbidragslagen 1999 återfinns i fotnoterna. Med en eller två asterisker anges om paragrafen ändrades genom den första eller andra ändringslagen.

(4) 1 § 2 mom.

(5) 2 § 2 och 3 mom., bilaga 1* och **.

(6) 6 § 2 mom. **.

(7) 6 § 2 mom. *.

(8) 2 § 2 mom. punkt 1 och 3 mom. punkt 1.

(9) 2 § 2 mom. punkt 2 och 3 mom. punkt 2.

(10) 2 § 2 mom. punkt 3 och 3 mom. punkt 3.

(11) 2 § 2 mom.

(12) 2 § 3 mom.

(13) 2 § 4 mom.*.

- avslutats efter den 31 december 1998,
- kommer att avslutas före den 31 december 2005, för såvitt det rör sig om ett företag i tillverkningsindustrin respektive ett produktionsrelaterat tjänsteföretag, eller
- avslutas före den 31 december 2002, för såvitt det rör sig om ett hantverksföretag med högst 250 anställda eller ett handelsföretag i innerstaden med högst 50 sysselsatta.

(20) Endast byggnader som motsvarar definitionen gällande nyinvesteringar är stödberättigande ⁽¹⁴⁾, ⁽¹⁵⁾.

(21) Investeringsbidraget uppgår till följande:

- 10 % av skatteunderlaget för nyinvesteringar som påbörjats före den 1 januari 2000 ⁽¹⁶⁾.
- 12,5 % av skatteunderlaget för nyinvesteringar som påbörjats efter den 31 december 1999 ⁽¹⁷⁾.
- 5 % av skatteunderlaget för nyinvesteringar som påbörjats efter den 31 december 2000 i vissa gränsområden mot Tjeckien och Polen (Interreg III), som inte ingår i arbetsmarknadsregionen Berlin ⁽¹⁸⁾.

(22) I varje fall måste stödmottagande ekonomiska tillgångar kvarstå i företaget i minst fem år eller under den normala användningsperioden, om denna är kortare ⁽¹⁹⁾.

(23) Liksom förklaras i punkterna 17 och 18 görs när det gäller utrustning en distinktion mellan nyinvesteringar och ersättningsinvesteringar, företag i tillverkningsindustrin och produktionsrelaterade tjänsteföretag med högst 250 anställda och andra stödmottagande företag.

(24) Utrustningsanskaffningar som påbörjats efter den 31 december 1999 är stödberättigande endast när utrust-

ningen kvarstår i företaget i fem år eller under den normala användningstiden, då denna är kortare än fem år ⁽²⁰⁾.

(25) Nyinvestering

Olika grupper av stödmottagare		
	— Företag i tillverkningsindustrin och produktionsrelaterade tjänsteföretag med fler än 250 anställda	Företag i tillverkningsindustrin och produktionsrelaterade tjänsteföretag med högst 250 anställda
	— Hantverksföretag med högst 250 anställda	
	— Handelsföretag i innerstaden med högst 50 sysselsatta	
Påbörjades före den 1 januari 2000	10 % ⁽²¹⁾	20 % ⁽²²⁾
Påbörjades efter den 31 december 1999 i arbetsmarknadsregionen Berlin	12,5 % ⁽²³⁾	20 % ⁽²⁴⁾
Påbörjades efter den 31 december 1999	12,5 % ⁽²³⁾	25 % ⁽²⁵⁾
Påbörjades efter den 31 december 2000 i vissa gränsområden mot Tjeckien och Polen (Interreg III), som inte hör till arbetsmarknadsregionen Berlin	15 % ⁽²⁶⁾	27,5 % ⁽²⁷⁾

⁽²¹⁾ 2 § 6 mom. punkt 1*.

⁽²²⁾ 2 § 7 mom. punkt 1*.

⁽²³⁾ 2 § 6 mom. punkt 2*.

⁽²⁴⁾ 2 § 7 mom. punkt 2* och 10 § 4 mom.**.

⁽²⁵⁾ 2 § 7 mom. punkt 2*.

⁽²⁶⁾ 2 § 6 mom. punkt 3**.

⁽²⁷⁾ 2 § 7 mom. punkt 3**.

⁽¹⁴⁾ 2 § 3 mom. första meningen*.

⁽¹⁵⁾ Begreppet anskaffningskapitaltillskott definieras i 2 § 8 mom.*.

⁽¹⁶⁾ 2 § 6 mom. punkt 1*.

⁽¹⁷⁾ 2 § 6 mom. punkt 2*.

⁽¹⁸⁾ 2 § 6 mom. punkt 3** och bilaga 2.

⁽¹⁹⁾ 2 § 2 mom. punkt 3 första meningen*.

⁽²⁰⁾ 2 § 1 mom. och 2 mom. punkterna 1, 2 och 3*.

(26) Ersättningsinvesteringar

Olika grupper av stödmottagare		
	— Företag i tillverkningsindustrin och företag och produktionsrelaterade tjänsteföretag med fler än 250 anställda	Företag i tillverkningsindustrin och produktionsrelaterade tjänsteföretag med högst 250 anställda
	— Hantverksföretag med högst 250 anställda	
	— Handelsföretag i innerstaden med högst 50 sysselsatta	
Avslutas före den 1 januari 2002	5 % ⁽²⁸⁾	10 % ⁽²⁹⁾
Avslutas efter den 1 december 2001, men före den 1 januari 2005	0	5 % ⁽³⁰⁾

⁽²⁸⁾ 2 § 6 mom. punkt 4**.

⁽²⁹⁾ 2 § 7 mom. punkt 4**.

⁽³⁰⁾ 2 § 7 mom. punkt 4**.

(27) Vid ersättningsinvesteringar i delstaten Berlin måste det fastställas att bidraget endast beviljas för investeringar som avslutats i Östberlin före den 1 januari 2000 (endast i denna del av Berlin är driftsstöd tillåtna) ⁽³¹⁾.

(28) Med undantag för de investeringar som före den 31 december 1999 påbörjats i kommuner i Brandenburg som ingår i arbetsmarknadsregion Berlin är bidragen tillåtna i alla fem nya delstater.

(29) Anskaffnings- och produktionskostnader för investeringar som avslutats under de aktuella åren är stödberättigande inklusive förskott och delproduktionskostnader som uppstått under året. Endast investeringar som påbörjats efter den 24 augusti 1997 och avslutas före den 1 januari 2005 kan beaktas, för såvitt kostnaderna uppstod efter den 31 december 1998. Investeringarna måste vara avslutade före slutet av 2005, i vissa fall dock före slutet av 2002 ⁽³²⁾.

(30) Investeringarna måste ha påbörjats efter den 24 augusti 1997 och avslutas senast den 31 december 2003 ⁽³³⁾.

(31) Investeringar har påbörjats då de ekonomiska tillgångarna beställts eller produktionen av dem har påbörjats. Investeringarna har avslutats då de ekonomiska tillgångarna anskaffats eller producerats ⁽³⁴⁾.

(32) Flygplan och personbilar är inte stödberättigande ⁽³⁵⁾.

III. SAMMANFATTNING

1. **Tvivlen om huruvida den ordning som ursprungligen anmäldes, och som föranledde kommissionen att inleda ett formellt förfarande, är förenlig med den gemensamma marknaden.**

2. **Lämpliga åtgärder som föreslogs i kommissionens skrivelse av den 30 december 1998.**

(33) Det av kommissionen inledda förfarandet avser följande delar av lagen (stöd C 72/98):

a) Nyinvesteringar i Berlin efter den 31 december 1999 (hittills har Berlin inte i något beslut av kommissionen erkänts vara berättigat till stöd enligt artikel 87.3 a eller c i EG-fördraget).

b) Ersättningsinvesteringar. Här iakttas inte driftsstödsreglerna om degressivitet och begränsning i tiden. Dessutom var det oklart om Berlin efter 1999 omfattas av undantagen i artikel 87.3 a i EG-fördraget och om Västberlin 1999 omfattades av undantagen i artikel 87.3 c samt huruvida driftsstöd kan betraktas såsom varande förenligt med gällande lagstiftning.

c) Iakttagande av de särskilda reglerna för beviljande av investeringsstöd till företag inom sektorer, som omfattas av specifika gemenskapsregler eller som i enlighet med kriterierna i de sektorsövergripande rambestämmelserna måste anmälas var för sig.

⁽³¹⁾ 10 § 3 mom. punkt 2*.

⁽³²⁾ 2 § 5 mom. *.

⁽³³⁾ 2 § 4 mom. 2 * jämfört med 10 § 1 mom.*.

⁽³⁴⁾ 2 § 4 mom. punkt 2*.

⁽³⁵⁾ 2 § 1 mom.

- d) Investeringar som påbörjats före offentliggörandet av lagen av den 25 augusti 1997 (vid denna tid fanns uppenbarligen inte något behov av stöd).

(34) Kommissionen har godkänt vissa delar i lagen, t.ex. stödet till nyinvestering i de fem nya delstaterna fram till slutet av 2004 liksom stödet till nyinvestering i Berlin år 1999, för såvitt dessa investeringar påbörjats efter den 25 augusti 1997 och inte omfattas av några särskilda gemenskapsregler eller de sektorsövergripande rambestämmelserna.

(35) Godkännandet skedde på villkor att lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 88.1 i EG-fördraget genomfördes för att ordningen skulle överensstämma med de nya riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål från den 1 januari 2000, i synnerhet när det gäller följande:

- a) Att investeringen kvarstår under en period av fem år.
- b) Överensstämmelse med den tyska regionalstöds-kartan fr.o.m. den 1 januari 2000.
- c) Krav att stödmottagaren lämnar ett lämpligt eget bidrag på 25 %.
- d) Definitionen av begreppet nyinvestering.

IV. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER OCH KOMMENTARER FRÅN TYSKLAND

(36) Ett flertal berörda parter har inlämnat synpunkter till kommissionen.

(37) Främst påpekas att den anmälda ordningen inte tar hänsyn till särdragen inom vissa sektorer (frukostflingor, syntetfibrer etc.). I vissa fall lämnades konkreta exempel på investeringar i de nya delstaterna som skulle förtydliga att beviljandet av stöd i dessa sektorer måste anmälas separat eller vara helt och hållet uteslutna.

(38) Tyskland erinrar i sina kommentarer om att det ursprungliga utkastet ändrats för att ta hänsyn till gemenskapens särskilda regler gällande vissa sektorer.

(39) Vidare betonades att lagen utgjorde en rimlig kompromiss mellan skyldigheterna i gemenskapens konkurrens-lagstiftning och de regionalpolitiska kraven.

V. TYSKLAND HAR GODTAGIT KOMMISSIONENS KOMMENTARER OCH INFÖRT ALLA NÖDVÄNDIGA ÄNDRINGAR I LAGEN

(40) Dessa ändringar avser:

- a) En uttrycklig hänvisning till den skyldighet som föreskrivs i de sektorsövergripande rambestämmelserna att göra separata anmälningar.
- b) En uttrycklig hänvisning till gemenskapens särskilda regler för s.k. känsliga sektorer.
- c) Borttagande av stöd till ersättningsinvesteringar som äger rum efter den 31 december 1999 i Berlin.
- d) Begränsning av stöd till investeringar som påbörjats efter den 25 augusti 1997.
- e) Krav på en degressiv utformning och tidsmässig begränsning av driftsstöden.
- f) Beviljandet av stöd till investeringar som påbörjas efter den 31 december 2003 skall ske under förutsättning att regionalstöds-kartan godkänns av kommissionen för tiden därefter och att varje beviljat stöd måste överensstämma med den godkända regionalstöds-kartan.

VI. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN EFTER DE ÄNDRINGAR SOM TYSKLAND GJORT UNDER LOPPET AV DET FORMELLA FÖRFARANDET (C 72/98), DE LÄMPLIGA ÅTGÄRDER SOM FÖRESLAGITS (E 5/98) OCH DEN NYA ANMÄLAN (N 671/99)

(41) Beträffande förekomsten av stöd:

(42) De investeringsbidrag som föreskrivs i den aktuella ordningen utgör statligt stöd i den mening som avses artikel 87.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom de gynnar det stödmottagande företagens investeringar, inklusive företag, som verkar i sektorer där handel sker mellan medlemsstaterna. Investeringsbidragen påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider konkurrensen eller hotar att snedvrider den genom att gynna vissa företag eller viss produktion.

(43) I synnerhet är de avsedda för investeringar i de nya delstaterna och i Berlin och utgör därmed ett stöd med regionala ändamål.

- (44) Stödets lagenlighet.
- (45) Tyskland har iakttagit sina skyldigheter enligt artikel 88.3 eftersom lagen antas under förutsättning att kommissionen godkänner det statliga stödet och eftersom ordningen anmälts innan den skall träda i kraft.
- (46) En prövning måste ske av huruvida ordningen är förenlig med artikel 87.3 a och c i EG-fördraget jämfört med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål⁽³⁶⁾.
- (53) När investeringsbidragen kombineras med andra statliga understöd inom ramen för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ (Gemeinschaftsaufgabe) skall stödansökan innehålla uppgifter om annan statlig finansiering som sökts eller beviljats. Investeringsbidragen ska därvid uttryckligen omnämnas. Det ansökta eller redan beviljade beloppet skall beaktas så att den övre stödgränsen inte överskrids. Inkorrekta upplysningar är straffbara och delvisa återbetalningar kommer att krävas som en följd av efterhandskontroller⁽⁴⁰⁾.
- (54) När strikt regionala stimulansåtgärder kombineras, åtar sig alla berörda delstater gentemot kommissionen att rätta sig efter maximigränsen för kumulation och kommer vid behov att lämna kompletterande förklaringar.

1. Stöd till nyinvestering

- (47) Denna del av ordningen gäller nyinvesteringar i den mening som avses i punkt 4.4 i riktlinjerna. Det rör sig alltså om investeringsrelaterat stöd.
- (48) De krav som fastställs i kommissionens beslut om den tyska regionalstödskartan skall iakttas.
- (49) Investeringen måste ha påbörjats efter den 24 augusti 1997 och senast den 31 december 2003⁽³⁷⁾.
- (50) I samförstånd med Tyskland kommer kommissionen här inte att yttra sig om stöd som skall beviljas efter 2003 (dvs. när giltighetsperioden för den tyska regionalstödskartan löpt ut). Stöd kommer att beviljas för investeringar som påbörjas efter den 31 december 2003 under förutsättning att den tyska regionalstödskartan godkänns av kommissionen för perioden efter detta datum (den tyska regionalstödskartan har endast godkänts till slutet av 2003)⁽³⁸⁾.
- (51) För investeringar som påbörjats efter den 31 december 1999, men före den 31 december 2003 måste de maximistödnivåer som fastställts i den tyska regionalstödskartan iakttas. Från och med den 1 januari 2000 är högsta tillåtna stödnivå för Berlin och de kommuner i Brandenburg som ingår i arbetsmarknadsregionen Berlin 20 % netto och i övriga nya delstaterna 35 % netto⁽³⁹⁾.
- (52) Kumulationsreglerna måste följas.
- (55) Understödda investeringar, som påbörjats efter den 31 december 1999, måste kvarstå minst fem år i det stödmottagande företaget. Endast när den vanliga användningsperioden för de understödda rörliga ekonomiska tillgångarna är kortare, kan en kortare period tillämpas.
- (56) Kravet att en stödmottagaren måste lämna ett eget minimibidrag efterlevs eftersom alla andra stödordningar i de nya delstaterna innehåller en sådan föreskrift.
- (57) Gemenskapens särskilda regler gällande vissa sektorer efterlevs liksom den sektorsövergripande rambestämmelserna och föreskrifterna för företag i svårigheter.

2. Stöd till ersättningsinvesteringar

- (58) De krav som fastställs i kommissionens beslut om den tyska regionalstödskartan kommer att uppfyllas.
- (59) Investeringen måste ha påbörjats efter den 24 augusti 1997, men senast den 31 december 2003⁽⁴¹⁾.
- (60) Det bör här betonas att kommissionen i samförstånd med Tyskland vid detta tillfälle inte yttrar sig om stöd som skall beviljas efter 2003.

⁽³⁶⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽³⁷⁾ 2 § 4 mom. punkt 2 * jämförd med 10 § 1 mom.*.

⁽³⁸⁾ 10 § 1 mom.*.

⁽³⁹⁾ 2 § 6 och 7 mom. * och **.

⁽⁴⁰⁾ Punkt 2.5.1 i 29:e ramprogrammet och 2.5 i 28:e ramprogrammet för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av den regionala näringsstrukturen (Gemeinschaftsaufgabe), punkt 7 och 3.8.1 i deklaraformuläret.

⁽⁴¹⁾ 2 § 4 mom. punkt 2 *.

- (61) Stödet beviljas för investeringar som påbörjas efter den 31 december 2003 endast efter det att den tyska regionalstödskartan godkänts för den efterföljande perioden och om stödet överensstämmer med denna karta (nuvarande regionalstödscharta godkändes endast fram till slutet av 2003) ⁽⁴²⁾.
- (62) Vid ersättningsinvesteringar i Berlin inskränker sig stödet till investeringar i Östberlin som avslutats före den 1 januari 2000 (driftsstöd är endast tillåtna i denna del av Berlin) ⁽⁴³⁾.
- (63) Driftsstöden kommer i framtiden att vara degressiva och begränsade i tiden (till slutet av 2004).
- (64) Det bör särskilt noteras att förbundsregeringen i en skrivelse av den 16 februari 2001 försäkrat att "beviljandet av bidrag för ersättningsinvesteringar som görs av företag med högst 250 anställda inte kommer att förlängas utöver investeringar som avslutas före den 1 januari 2005". Förbundsregeringen har i samma skrivelse "bekräftat att beviljandet av investeringsbidrag till ersättningsinvesteringar som görs av företag med fler än 250 anställda fortsatt begränsas till investeringar som avslutas före den 1 januari 2002."
- (65) Kommissionen erkänner i sitt beslut om att inleda ett formellt förfarande den fortsatt svåra samhällsekonomiska situationen i de nya delstaterna. Kommissionen noterade att stödet föreföll vara motiverat mot bakgrund av andra ekonomiska indikatorer (BNP, arbetslöshetstal, exportkvot och arbetsproduktiviteten).
- (66) Liksom kommissionen slagit fast i ett flertal beslut är det största handikappet för de östtyska företagen deras betydande brist på eget kapital.
- (67) Dessutom bör noteras att stödnivån ligger vida under nivåerna för nyinvesteringar och följaktligen kommer den del i budgeten som är avsedd för ersättningsinvesteringar förmodligen att bli mindre än den för nyinvestering.
- (68) Kommissionen har i sitt beslut om att inleda ett formellt förfarande inte uttryckt några invändningar mot det aktuella regionalutvecklingsstödet karaktär eller storlek.
- (69) När det gäller bidraget till regional utveckling och karaktären hos det beviljade stödet, så beviljas driftsstöd uteslutande i form av stöd till ersättningsinvesteringar som realiserar i en ny delstat.
- (70) På detta sätt säkerställs bland annat
- att stödet går till en verksamhet som faktiskt utövas i regionen och står i rimlig proportion till denna verksamhet,
 - att stödet inte är avsett för alla företag, utan endast för sådana som investerar i en förnyelse eller modernisering av den regionala produktionsapparaten, dvs. de enda företag som är stödberättigade,
 - att de eventuella effekter som stödet har i form av omlokaliseringar av företag från andra områden av gemenskapen förblir obetydliga.
- (71) Gemenskapens särskilda regler för vissa sektorer iaktas liksom de sektorsövergripande rambestämmelserna och reglerna för företag i svårigheter.

VII. SLUTSATSER

- (72) Kommissionen finner att tvivlen rörande den ursprungligen anmälda åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden undanröjts genom de ändringar som gjorts efter det att det formella förfarandet inleddes.
- (73) Kommissionen finner att den på nytt anmälda (och under nummer N 671/99 registrerade) åtgärden inte ger upphov till några tvivel vad gäller förenligheten med den gemensamma marknaden.
- (74) Ordningen är därför förenlig med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 a i EG-fördraget när det gäller de fem nya delstaterna och i enlighet med artikel 87.3 c när det gäller delstaten Berlin.

⁽⁴²⁾ 10 1 § mom.*.

⁽⁴³⁾ 10 § 3 mom. punkt 2*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Artikel 1

Bryssel den 28 februari 2001.

Den statliga stödordningen "investeringsbidrag 1999", som Tyskland planerar att genomföra fram till den 31 december 2003, är förenlig med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 i EG-fördraget.

Genomförandet av denna stödordning godkänns följaktligen fram till och med den 31 december 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 december 2001

om det statliga stöd som Tyskland planerar att genomföra för DaimlerChrysler AG i Kölleda

[delgivet med nr K(2001) 4480]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/781/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT**Detaljerad beskrivning**

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, och

av följande skäl:

Förfarande

- (1) Den 29 mars 2001 anmälde de tyska myndigheterna stödförslaget till kommissionen. Kommissionen begärde kompletterande upplysningar genom en skrivelse av den 17 maj 2001, på vilken Tyskland svarade genom en skrivelse av den 8 juni 2001.
- (2) Genom en skrivelse av den 30 juli 2001 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.
- (4) Genom skrivelser av den 22 augusti 2001 och den 5 november 2001 lämnade Tyskland sina synpunkter på inledandet av granskningsförfarandet.

- (5) DaimlerChrysler AG och Mitsubishi Motors Corporation planerar en gemensam plattform för små personbilar. Denna så kallade Z-plattform är avsedd för marknadssegmentet för små personbilar med konkurrenter som VW Polo, VW Lupo och Toyota Yaris. Bilar avsedda för de europeiska marknaderna kommer att tillverkas på NedCar-anläggningen i Born i Nederländerna och bilar avsedda för de japanska och asiatiska marknaderna kommer att tillverkas på en av Mitsubishis anläggningar i Japan.
- (6) För tillverkningen av bensenmotorer till de europeiska bilar som skall tillverkas på Z-plattformen planerar DaimlerChrysler AG och Mitsubishi Motors Corporation att uppföra en ny helt ny motorfabrik. Projektet förväntas skapa ungefär 500 nya arbetstillfällen. När projektet avslutas kommer motorfabriken i Kölleda att ha en produktionskapacitet på 300 000 motorer per år, av vilka 200 000 kommer att levereras till NedCar-anläggningen och 100 000 till Japan.
- (7) Stödmottagaren är DaimlerChrysler AG. När det nya gemensamma företaget bildas under 2003, som till hälften vardera kommer att ägas av DaimlerChrysler AG och Mitsubishi Motors Corporation, vilka skall driva motorfabriken gemensamt, kommer alla investeringar och stöd att helt överföras till det nya företaget.
- (8) Enligt anmälan uppgår det totala investeringsbeloppet till 243,9 miljoner euro (nettonuvärde: 220,4 miljoner euro), av vilka 207,3 miljoner euro utgör berättigade kostnader (nettonuvärde: 185 miljoner euro). Det totala planerade stödbeloppet är 72,6 miljoner euro (nettonuvärde: 63,8 miljoner euro). Tyskland hävdar att projektet inte involverar primära underleverantörer av bildelar i samband med ett globalt projekt enligt innebörden i rambestämmelserna om statligt stöd till bilindustrin.

⁽¹⁾ EGT C 263, 19.9.2001, s. 13.⁽²⁾ Se fotnot 1.

(9) Inom ramen för regionalstödkartan för perioden 2000–2003 erkände kommissionen Köllede i Thüringen som ett regionalstödsområde i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget, med ett regionalt stödtag på 35 % för stora företag. Stödet skall beviljas DaimlerChrysler enligt de godkända stödordningarna trettionde ramprogrammet för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av näringsstrukturen (*Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur (GA)–30. Rahmenplan*) och den tyska lagen *Investitionszulagengesetz 1999*. Stödet skall betalas ut i delar i förhållande till hur investeringsprojektet framskrider. Tyskland hävdar att inga stöd planeras för andra ändamål utöver regionalstödet.

(10) Enligt Tyskland kan investeringen genomföras på ett alternativt etableringsställe, nämligen i Nyergesujfalu i Ungern. I kostnads-intäktsanalysen i den ursprungliga anmälan uppskattas Kölledeas regionala nackdelar till 37,8 % i förhållande till en jämförbar investering på det alternativa etableringsstället i Nyergesujfalu i Ungern.

Kommissionens beslut om att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget

(11) Genom en skrivelse av den 30 juli 2001 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget på följande punkter.

(12) I första hand krävde kommissionen att få närmare uppgifter om sammansättningen på de berättigade investeringarna för att kunna pröva förhållandet mellan projektets nackdelar och stödnivå.

(13) I andra hand ifrågasatte kommissionen ett antal antaganden i den kostnads-intäktsanalys som de tyska myndigheterna lade fram, och som inte verkade vara förenliga med kommissionens praxis. Tvivlen gällde särskilt vissa riskfaktorer (t.ex. på grund av språkproblem) i händelse av en lokalisering i Nyergesujfalu, såsom tekniköverföringen under planerings-/produktionsfasen, hjälpen från de ursprungliga maskintillverkarna och återverkningarna på märkesprofilen eller de nödvändiga kostnaderna för kvalitetsstyrning i Ungern. Andra tvivel som kommissionen tog upp rör det förmodade markpriset på de båda platserna, skillnaden i kostnaderna för arbetskraft, vissa nackdelar i kategorin "övriga kostnader", byggkostnaderna i Ungern och kostnader förknippade med lagerhållningen i Ungern.

(14) Slutligen, med tanke på skillnaden i DaimlerChrysler/Mitsubishi-gruppens produktionskapacitet före och efter projektet, tvivlade kommissionen på att ökningen i produktionskapaciteten bara skulle komma att uppgå till 33 000 fordon per år, som Tyskland uppgav i sin anmälan.

Synpunkter från berörda parter

(15) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

Tysklands synpunkter

(16) Tyskland lämnade sina synpunkter på inledandet av granskningsförfarandet genom skrivelser av den 22 augusti 2001 och av den 5 november 2001.

(17) Tyskland förklarade vilka villkor staden Köllede ställt för att ge DaimlerChrysler AG den mark på vilken fabriken i Köllede håller på att byggas. Dessutom lämnades ytterligare handlingar till kommissionen, såsom den värdering som en oberoende värderingsman utfört för att ge en prisvärdering av marken.

(18) Tyskland lämnade närmare uppgifter för att klargöra de berättigade investeringarnas tillämpningsområde. Beträffande kommissionens tvivel under inledandet av förfarandet avseende vissa inslag som användes i kostnads-intäktsanalysen förklarade Tyskland mer utförligt antagandena i samband med inslagen "tekniköverföring under planerings-/produktionsfasen", "hjälpen från de ursprungliga maskintillverkarna", "återverkningarna på märkesprofilen", "kostnaderna för arbetskraft", nackdelar i kategorin "övriga kostnader", "byggkostnaderna" och "kostnader förknippade med lagerhållning".

(19) Beträffande förändringen i produktionskapacitet gjorde Tyskland särskilt gällande att den planerade ökningen av produktionskapaciteten med 140 000 fordon per år (genom köp av Volvos befintliga kapacitet i NedCar-anläggningen) inte är relevant utifrån aspekten statligt stöd eftersom ökningen grundas på en separat juridisk transaktion, nämligen inköpet av en befintlig anläggning. Denna transaktion ökar inte bilindustrins totala produktionskapacitet i Europa. Det stöd som planeras för motorfabriken i Köllede är varken direkt eller indirekt kopplat till DaimlerChrysler AG:s andelsköp av NedCar. Dessutom hävdar Tyskland att det inte finns något direkt orsakssamband mellan stödet för motorfabriken i Köllede och den tillfälliga ökningen av produktionskapaciteten i NedCar-anläggningen med 33 000 fordon per år inom ramen för en gradvis avveckling av de befintliga Volvo- och Mitsubishimodellerna.

Bedömning av stödet

- (20) Det stöd till DaimlerChrysler AG som Tyskland anmält utgör statligt stöd enligt innebörden i artikel 87.1 i EG-fördraget. Det skall finansieras av staten eller med statliga resurser. Eftersom stödet utgör en betydande del av projektets finansiering kan det snedvrída konkurrensen i gemenskapen genom att det ger DaimlerChrysler AG en fördel över konkurrenter som inte får stöd. Dessutom förekommer en betydande handel mellan medlemsstaterna på bilmarknaden.
- (21) Stödet i fråga är avsett för ett företag som tillverkar och monterar bilar. Företaget ingår därför som en del av bilindustrin enligt innebörden i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till bilindustrin (nedan kallade riktlinjerna)⁽³⁾.
- (22) I riktlinjerna för statligt stöd till bilindustrin fastställs att stöd som offentliga myndigheter avser att bevilja ett enskilt projekt inom ramen för en godkänd stödordning till förmån för ett företag i bilindustrin enligt artikel 88.3 i fördraget måste anmälas innan det får beviljas, om någondera av följande trösklar nås: a) totalkostnaden för projektet uppgår till 50 miljoner euro, eller b) det sammanlagda bruttobeloppet för stödet, vare sig det är statligt stöd eller stöd som härrör från gemenskapsinstrument, uppgår till 5 miljoner euro. Både projektets totalkostnad och stödbeloppet överstiger i det här fallet det anmälda tröskelvärdet. Genom att anmäla det planerade stödet till DaimlerChrysler AG följde Tyskland bestämmelserna i artikel 88.3 i fördraget.
- (23) Med hänsyn till stödets art och syfte samt investeringarnas geografiska lokalisering anser inte kommissionen artikel 87.2 a, b och c vara tillämplig. I artikel 87.3 räknas andra former av stöd upp som kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden. När förenligheten med fördraget bedöms skall man ta hänsyn till hela gemenskapens intresse, inte enbart nationella intressen. Undantag enligt artikel 87.3 syftar till att bibehålla en väl fungerande gemensam marknad och bör beviljas restriktivt med hänsyn till principen i artikel 3 g i fördraget. När det gäller undantag enligt artikel 87.3 b eller d är det uppenbart att det aktuella stödet inte avser ett projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälp en allvarlig störning av Tysklands ekonomi. Stödet avser inte heller att främja landets kultur eller bevara kulturarvet. När det gäller undantagen i artikel 87.3 a och c konstaterar kommissionen att investeringsprojekten genomförs i en region i Thüringen som enligt punkt a är ett stödberättigat område. Enligt den nya regionalkartan för Tyskland, som kommissionen godkände den 29 juli 1999 för regioner som omfattas av artikel 87.3 a, är projektet beläget i ett område där taket för regionalstöd för stora företag fastställts till 35 % bruttobidragsekvivalent.
- (24) När det gäller staden Kölledas försäljning till DaimlerChrysler AG av den mark på vilken projektet genomförs, lämnade Tyskland kompletterande handlingar och förklarade i sina synpunkter på inledandet av förhandlingarna på vilka villkor marken hade sålts. Enligt Tyskland hade marken under de tre senaste åren i de angränsande industri- och kontorsområdena sålts till ett genomsnittspris på 11 tyska mark/m² till de företag som etablerade sina verksamheter där. En värdering av markvärdet utfördes av en oberoende värderingsman, som krävs enligt den tyska lag som är tillämplig (§ 192 Baugesetzbuch). Denna värdering, med ett markvärde på 11,80 tyska mark/m², har lämnats till kommissionen. Tyskland uppgav att DaimlerChrysler erbjöds marken i fråga till 12 tyska mark/m². Kommissionen anser därför att DaimlerChrysler AG inte mottar något stöd med anknytning till inköpet av mark.
- (25) För att kunna uttala sig om det planerade stödet kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt undantaget i artikel 87.3 c i fördraget prövar kommissionen om villkoren i rambestämmelserna är uppfyllda.
- (26) För att bevilja stöd i enlighet med rambestämmelserna skall kommissionen, efter det att den har kontrollerat att regionen i fråga är berättigad till stöd i enlighet med gemenskapslagstiftningen, fastställa om investeraren skulle ha kunnat välja ett alternativt etableringsställe för sitt projekt, för att kunna påvisa behovet av stöd med särskild hänvisning till projektets rörlighet.
- (27) Kommissionen har studerat projektets geografiska rörlighet. Biltillverkaren, som är mottagare av det föreslagna stödet, måste på ett klart och övertygande sätt bevisa att det finns en ekonomiskt bärkraftig alternativ lokaliseringsort för projektet. Kommissionen påpekar att externa

⁽³⁾ EGT C 279, 15.9.1997, s. 1.

konsulter (A.T. Kearney), efter beslutet att leta efter en ny produktionsplats, för DaimlerChryslers räkning genomförde en urvalsundersökning där 50 etableringsställen i sju europeiska länder jämfördes. Utifrån undersökningen, som tog hänsyn till en teknisk, kvantitativ och kvalitativ bedömning och en riskbedömning, ansågs de två bästa alternativa lokaliseringarna vara Köllede (Thüringen) och Nyergesujfalu i Ungern. Med hänsyn tagen till investeringens art som ett helt nytt projekt (greenfield) på ett helt nytt etableringsställe samt de handlingar som mottagits från Tyskland (t.ex. undersökningar i samband med lokaliseringen, skriftväxling med ungerska myndigheter), betraktas lokaliseringen i Nyergesujfalu som ett lönsamt alternativ till Köllede. Projektet är således rörligt till sin karaktär och kan därför anses vara berättigat till regionalstöd, eftersom stödet i fråga är nödvändigt för att dra till sig investeringen till den understödda regionen.

- (28) Regionalstöd för modernisering och rationalisering, som i allmänhet inte är rörligt, kan inte godkännas inom bilsektorn. Emellertid rör projektet i fråga en helt ny anläggning på ett helt nytt etableringsställe och betraktas därför som en ombyggnad, vilket berättigar till regionalstöd.
- (29) När det gäller stödberättigande kostnader har kommissionen bara räknat med de kostnader som genomförs inom stödområdet. Av de totala nominella kostnaderna för projektet på 243,9 miljoner euro, består ett belopp på 36,6 miljoner euro av investeringar i distributionsutrustning på platser utanför stödområdet. Följaktligen uppgår de kostnader som kommissionen räknar som berättigade till 207,3 miljoner euro (nettonuvärde: 185 miljoner euro).
- (30) Tillsammans med en expert på bilbranschen har kommissionen utvärderat den anmälda kostnads- och intäktsanalysen för att ta reda på i vilken omfattning det föreslagna regionalstödet står i proportion till de regionala problem det är avsett att lösa. Efter inledandet av förfarandet klargjorde Tyskland vissa av de inslag i kostnads-intäktsanalysen som ifrågasatts (såsom nivån på de berättigade investeringarna, beräknade kostnader för arbetskraft och byggnadskostnader och storleken på det markområde som behövdes på de båda lokaliseringssorterna). Den viktigaste orsaken till nackdelarna för Köllede är den betydligt högre kostnadsnivån för arbetskraft i Tyskland.
- (31) Kommissionens tvivel har dock inte minskat vad gäller vissa riskfaktorer i samband med lokaliseringen i Nyergesujfalu. Dessa avser särskilt språksvårigheterna i Ungern och faktorer såsom tekniköverföring under planerings-/ produktionsfasen och svårigheterna att få hjälp från de ursprungliga maskintillverkarna. Kommissionen tror att det finns ett behov av ett omfattande utbildningsprogram i Ungern, inklusive språkutbildning. I sina synpunkter på inledandet av förfarandet påstod Tyskland att sådana kostnader hade tagits med i kategorierna "språkutbildning", "teknisk utbildning för leverantörer", "utbildning på arbetsplatsen", "utländska arbetstagare" och "utbildning i grundläggande färdigheter", med ett belopp på 6,93 miljoner euro (jämfört med 3,29 miljoner euro i Köllede). Tyskland anser att det resterande beloppet på 3,64 miljoner euro som avsatts för nackdelarna räcker för att ta hänsyn till alla riskfaktorer.
- (32) Kommissionen anser det inte rimligt att ett belopp på 3,64 miljoner euro skulle vara tillräckligt högt för att uppväga nackdelarna. Ungern är ett land där DaimlerChrysler ännu inte har några erfarenheter av biltillverkning. Kommissionen anser det vara högst sannolikt att språkfördelen, det kortare avståndet till DaimlerChryslers centrala motorplaneringsenhet i Stuttgart och varumärkesprofilen är avgörande faktorer för att DaimlerChrysler skall fatta ett beslut om lokalisering i Köllede. Det finns, i synnerhet vad gäller Nyergesujfalu, en verklig risk för en långsammare startperiod med produktionsbortfall. Nyergesujfalus mer avlägsna geografiska lokalisering och följaktligen mer komplicerade logistiska struktur medför också ökade logistikrisker (t.ex. för att undvika avbrott i tillverkningen vid transportproblem, strejker, osv.), särskilt som merparten av komponenterna, enligt Tyskland, hämtas utanför Ungern.
- (33) För att ta hänsyn till dessa faktorer har kommissionen i en försiktig uppskattning, och efter att ha rådfrågat en expert på bilbranschen, istället för de 3,64 miljoner euro som anmäls, inkluderat ett belopp på 14,49 miljoner euro i kostnads-intäktsanalysen. Det motsvarar 1 % av den totala omsättningen (antal tillverkade motorer gånger enhetspriset för respektive motor fritt från fabrik) under utvärderingsperioden på fem år.
- (34) Den ändring som införts i analysen ger ett kostnads-intäktsresultat som skiljer sig från det som ursprungligen anmäldes. Nettonuvärdet för den regionala nackdelen uppgår till 59,07 miljoner euro i Köllede. Nettonuvärdet för de stödberättigande kostnaderna i Köllede uppgår till 185 miljoner euro, vilket leder till att nivån på nackdelarna för projektet, jämfört med Nyergesujfalu, är 31,93 %.

- (35) Slutligen, med tanke på bilindustrins känsliga karaktär, överväger kommissionen också frågan om en justering (top-up), vilket är en ändring av den tillåtna stödnivån på mellan -2 och +4 procentenheter, kopplat till investeringsprojektets inverkan på konkurrensen särskilt när det gäller effekterna av variationer i koncernens produktionskapacitet på den relevanta marknaden och den ifrågasatt regionens status som stödområde. En stor påverkan på sektorn betyder att nyckeltalet för koncernens kapacitet efter investeringen (C(f)) i förhållande till nyckeltalet för koncernens kapacitet före investeringen (C(i)) är högre än eller lika med 1,01. Eftersom de flesta biltillverkare tillverkar sina egna motorer, har kommissionen varit av den uppfattningen att den relevanta marknaden för de motorfordon för vilken motorerna är avsedda också är den relevanta marknaden för biltillverkarens motortillverkning. Motorerna i fabriken i Köllede byggs för personbilar.
- (36) Tyskland lämnade motsägelsefulla upplysningar vad gäller NedCar-anläggningens kapacitet i Born i Nederländerna. Medan Tyskland i den ursprungliga anmälan uppgav att kapaciteten uppgick till 280 000 enheter per år före och 313 000 enheter per år efter investeringen påstod man i skrivelsen till kommissionen av den 5 november 2001, att kapaciteten efter investeringen i anläggningen bara uppgår till 215 000 fordon. Det skulle kunna förklaras av nödvändiga åtgärder för utbildning av de anställda i anläggningen och inrättandet av produktionslinjer för de nya modellerna. Efter att ha rådfrågat en expert på bilbranschen anser dock kommissionen att en rimlig produktionskapacitet (före och efter investeringen) i NedCar-anläggningen är 280 000 enheter.
- (37) Tyskland gör också gällande att de ökade produktionskapaciteten för DaimlerChrysler och Mitsubishi med 140 000 enheter per år inte är ett resultat av att motorfabriken får stöd, utan ett resultat av det tidigare förvärvet av en andel i en befintlig bilfabrik⁽⁴⁾. Eftersom detta förvärv är en transaktion som skiljer sig från investeringen i motorfabriken och inte mottar statligt stöd, och då den totala produktionskapaciteten inom bilindustrin i Europa inte ändras till följd av transaktionen, hävdar Tyskland att kapacitetsökningen på 140 000 enheter inte skall medräknas i analysen av marknadseffekter (top-up).
- (38) Kommissionen instämmer inte i Tysklands argument. I rambestämmelserna krävs en analys av "förändringar i den berörda koncernens produktionskapacitet på den relevanta marknaden". Det är i detta sammanhang inte relevant om en kapacitetökning äger rum genom att en ny anläggning uppförs eller genom att en befintlig anläggning delvis förvärvas. Båda slagen av kapacitetsökningar har en jämförbar inverkan på konkurrensen.
- (39) Tyskland hävdar att Mitsubishis köp av Volvos andel i NedCar skall betraktas som fristående från DaimlerChryslers/Mitsubishis motorprojekt i Köllede. Det är dock uppenbart att det inte finns något behov av ytterligare produktionskapacitet för motorer, om det inte sker en liknande ökning av monteringskapaciteten i NedCar-anläggningen. Faktum är att när projektet avslutats kommer produktionskapaciteten för tillverkningen av motorer i Köllede att uppgå till 300 000 motorer per år, av vilka 200 000 kommer att levereras till NedCar-anläggningen för tillverkning av personbilar för den europeiska marknaden. Mitsubishis produktionskapacitet för personbilar i NedCar-anläggningen uppgår för närvarande till 140 000 enheter per år, men denna kapacitet ökar med ytterligare 140 000 enheter per år efter investeringen i Köllede. Dessutom försvinner inte Volvos kapacitet, som har sålts till Mitsubishi, på NedCar-anläggningen: den har överförs till Volvos fabrik i Gent (Belgien) som också kommer att öka sin kapacitet betydligt.
- (40) 140 000 enheter är en betydande kapacitetsökning. Produktionskapaciteten för DaimlerChrysler och Mitsubishi uppgår i Europa till 1 602 080 fordon före investeringen och till 1 742 080 fordon efter investeringen (en ökning på 9 %).
- (41) Med hänsyn till regionens status som stödområde i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget och de avsevärda effekterna av koncernens förändrade produktionskapacitet på branschen har kommissionen minskat projektets tillåtna stödnivå med en procentenhet till 30,93 % för investeringen i Köllede.

Slutsats

- (42) Kommissionen konstaterar att investeringsprojektet är rörligt och att stödet för projektets förverkligande är nödvändigt. Nettonuvärdet för det stöd som planeras beviljas till DaimlerChrysler för projektet i Köllede uppgår till 63,8 miljoner euro med en planerad stödnivå på 34,5 % bruttobidragsekvivalent. Även om det värdet

⁽⁴⁾ Anläggningen i fråga är NedCar-anläggningen i Born i Nederländerna som ägs till hälften av Volvo och till hälften av Mitsubishi vardera och som har en kapacitet på 280 000 fordon/år. Mitsubishi skall överta Volvos andel på 50 % av anläggningen.

ligger under maximibeloppet för regionalstöd på 35 % bruttobidragsekvivalent, är den förväntade stödnivån dock högre än de regionala nackdelarna enligt beräkningarna i kostnads-intäktsanalysen och uppgår efter de justeringar som gjorts (top up) till 30,93 % av de berättigade investeringarna.

- (43) Kommissionen kan således bara godkänna ett stödbelopp på 30,93 % av de stödberättigade investeringskostnaderna på 185 miljoner euro (nettonuvärde). Det motsvarar ett nettonuvärde på 57,22 miljoner euro. Det planerade stödet på 6,58 miljoner euro (nettonuvärde) är oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd på 57,22 miljoner euro (nettonuvärde) som Tyskland planerar att genomföra till förmån för Daim-

lerChrysler AG:s investeringsprojekt i Kölleda är förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget.

2. Det statliga stöd på 6,58 miljoner euro (nettonuvärde) som Tyskland planerar att genomföra till förmån för DaimlerChrysler AG:s investeringsprojekt i Kölleda, är oförenligt med den gemensamma marknaden. Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2001.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 mars 2002

om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Poste Italiane SpA (f.d. Ente Poste Italiane)

[delgivet med nr K(2002) 921]

(Endast den italienska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

(2002/782/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter ⁽¹⁾,
och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom ett klagomål som mottogs den 24 april 1997 underrättades kommissionen om att den italienska staten hade beviljat det italienska postverket Ente Poste Italiane (nedan kallat EPI) stödåtgärder. Klaganden begärde att kommissionen skulle kontrollera om dessa stödåtgärder var skäligen på grundval av gemenskapens lagstiftning. Kommissionen begärde preliminära upplysningar genom skrivelser av den 27 maj och den 21 oktober 1997, vilka besvarades av de italienska myndigheterna den 28 juli 1997 samt den 2 februari och den 23 februari 1998.

(2) Den 14 juli 1998 beslutade kommissionen att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget (f.d. artikel 93.2).

(3) Genom en skrivelse av den 4 augusti 1998 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd (nedan kallat beslutet att inleda förfarandet).

(4) Till följd av artiklar i dagspressen fick kommissionen kännedom om att Italien planerade att bevilja ytterligare stödåtgärder medan förfarandet pågick. Genom en skrivelse av den 15 juli 1998 begärde kommissionen uppgifter om dessa nya stödåtgärder, som lämnades av den italienska regeringen genom en skrivelse av den 7 augusti 1998. Den 16 september 1998 beslutade kommissionen att utvidga det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget till att omfatta de nya åtgärderna. Italien informerades om detta genom en skrivelse av den 12 oktober 1998 (nedan kallat beslutet om att utvidga förfarandet).

(5) Beslutet om att inleda förfarandet och beslutet om att utvidga förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I båda besluten uppmanade kommissionen berörda parter att inkomma med sina synpunkter på de åtgärder som nämns i klagomålet och på de andra åtgärderna som kommissionen anger.

(6) De enda synpunkterna som kommissionen har mottagit är de som inkom från klaganden genom skrivelser av den 2 mars och den 1 december 1999. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Italien, som därmed har givits tillfälle att bemöta dem och som översände sina synpunkter genom en skrivelse av den 29 juni 1999, vilken registrerades av kommissionen den 30 juni 1999.

(7) De italienska myndigheterna inkom med ytterligare synpunkter genom skrivelser av den 23 oktober och den 14 december 1998. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 15 december 1998, den 25 februari, den 30 mars och den 16 december 1999, den 11 maj 2000 och den 1 januari 2001.

(8) De italienska myndigheterna lämnade de begärda uppgifterna genom skrivelser av den 17 februari, den 28 april, den 29 juni, den 30 juli, den 20 augusti och den 30 september 1999, den 18 september och den 21 februari 2000, den 23 januari och den 28 februari

(1) EGT C 367, 27.11.1998, s. 5 och EGT C 28, 3.2.1999, s. 5.

2001. Kommissionen hade möten med de italienska myndigheterna den 11 december 1998, den 9 februari, den 12 mars, den 1 juni, den 15 juni, den 7 oktober och den 26 oktober 1999 samt med klaganden den 28 juli 1998, den 15 januari 1999, den 28 april och den 13 juli 2000.

- (9) Genom en skrivelse av den 6 december 2001, registrerad av kommissionen den 13 december 2001, meddelade klaganden kommissionen att han avsåg att dra tillbaka det klagomål som hade gett upphov till denna undersökning. Klaganden hävdade att en ny marknadssituation har utvecklats i och med Italiens genomförande av postdirektivet i slutet av 1999, vilket lett till att klaganden inte längre hade något intresse av klagomålet.

II. RÄTTSLIG GRUND

Den relevanta gemenskapslagstiftningen

- (10) Den 15 december 1997 antog Europaparlamentet och rådet direktiv 97/67/EG om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽²⁾ (nedan kallat postdirektivet), som innehåller allmänna bestämmelser för att delvis avreglera postsektorn på gemenskapsnivå. Kommissionen har med anledning av detta antagit ett meddelande om tillämpningen av konkurrensreglerna inom postsektorn och om utvärderingen av vissa statliga åtgärder i samband med posttjänster ⁽³⁾ (nedan kallat meddelandet om postsektorn) som beskriver "kommissionens tolkning av de berörda bestämmelserna i EG-fördraget och de vägledande principer som kommissionen kommer att utgå ifrån när den tillämpar EG-fördragets konkurrensregler i enskilda ärenden inom postsektorn" ⁽⁴⁾.
- (11) Postdirektivet trädde i kraft den 10 februari 1998 och medlemsstaterna beviljades en tidsfrist på ett år för att efterfölja det. Postdirektivet och meddelandet om postsektorn kan ge riktlinjer för bedömningen av detta fall, även om några av de åtgärder som granskas i detta beslut har beslutats innan dessa trädde i kraft.

Postdirektivet

- (12) I postdirektivet fastställs att medlemsstaterna skall säkerställa "sammanslagning av tjänster som inbegriper stadigvarande tillhandahållna posttjänster av fastställd kvalitet inom hela territoriet till rimliga priser för samtliga användare" ⁽⁵⁾. Dessa sammanslagningstjänster skall omfatta åtminstone postförsändelser som väger högst 2 kg, postpaket som väger högst 10 kg och tjänster för rekommenderade och assurerade tjänster. Vad beträffar postpaket får de nationella tillsynsmyndigheterna höja viktgränsen för vad som täcks av de sammanslagningstjänsterna till högst 20 kg.
- (13) De sammanslagningstjänsterna omfattas i princip inte av monopol. I direktivet erkänns dock även att tillhandahållandet av sammanslagningstjänster kan kräva särskild kompensation. Följaktligen skall i "den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de sammanslagningstjänsterna upprätthålls (...) de tjänster som varje medlemsstat får låta omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller sammanslagningstjänster vara (...) brevöversändelser (...) vilkas pris är lägre än fem gånger den allmänna avgiften för en brevöversändelse av första viktlassen inom den snabbaste normalkategorierna (...) såvida de väger mindre än 350 gram" ⁽⁶⁾. Om nödvändigt får även gränsöverskridande post och direktreklam omfattas av monopol inom samma pris- och viktgränser.
- (14) Artikel 14 i direktivet innehåller noggranna bestämmelser om ett redovisningssystem med skilda konton som de som tillhandahåller sammanslagningstjänster skall tillämpa.
- "1. Medlemsstaterna skall, inom två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de som tillhandahåller sammanslagningstjänster sköter sin redovisning i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.
2. De som tillhandahåller sammanslagningstjänster skall i den interna redovisningen ha skilda konton åtminstone dels för var och en av tjänsterna inom den monopoliserade sektorn, dels för de icke-monopoliserade tjänsterna. Kontona för de icke-monopoliserade tjänsterna skall tydligt skilja mellan tjänster som ingår i de sammanslagningstjänsterna och tjänster som inte gör det. Sådana interna redovisningssystem skall bygga på enhetligt tillämpade och objektivt försvarbara principer för kostnadsredovisning.

⁽²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽³⁾ EGT C 39, 6.2.1998, s. 2.

⁽⁴⁾ Meddelandet om postsektorn, förord.

⁽⁵⁾ Postdirektivet, artikel 3.1.

⁽⁶⁾ Postdirektivet, artikel 7.1.

3. I de redovisningssystem som avses i punkt 2 skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, kostnaderna fördelas på var och en av de monopoliserade och på de icke-monopoliserade tjänsterna på följande sätt:

- a) Kostnader som direkt kan hänföras till en bestämd tjänst skall hänföras till den tjänsten.
- b) Gemensamma kostnader, dvs. kostnader som inte direkt kan hänföras till en bestämd tjänst, skall fördelas på följande sätt:
 - i) När det är möjligt, skall gemensamma kostnader fördelas utifrån en direkt analys av vad som förorsakade dem.
 - ii) När en direkt analys inte är möjlig, skall gemensamma kostnadskategorier fördelas utifrån en indirekt koppling till en annan kostnadskategori eller grupp av kostnadskategorier som det är möjligt att direkt hänföra eller fördela; den indirekta kopplingen skall grunda sig på jämförbara kostnadsstrukturer.
 - iii) När varken direkta eller indirekta åtgärder för att fördela kostnader står till buds, skall kostnadskategorin fördelas utifrån en allmän fördelningsnyckel uträknad från förhållandet mellan alla utgifter som direkt eller indirekt har hänförts till eller fördelats dels på varje monopoliserad tjänst, dels på de andra tjänsterna.

4. [...]

5. De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa att överensstämmelse med ett av de redovisningssystem som beskrivs i punkterna 3 och 4 kontrolleras av ett behörigt organ som är fristående från den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna.

Medlemsstaterna skall se till att ett utlåtande om att redovisningssystemen följs regelbundet offentliggörs.”

- (15) Den skyldighet som avses i punkt 2 trädde i kraft den 10 februari 2000.
- (16) Postdirektivet införlivades i den italienska rättsordningen genom delegationsförordning nr 261 av den 22 juli 1999, som trädde i kraft den 6 augusti 1999. I artikel 7.2 i denna delegationsförordning återges artikel 14.2 i direktivet. I artikel 7.3 i delegationsförordningen föreskrivs att ett revisionsbolag med uppdrag att granska balansräkningen för den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster även skall kontrollera kostnadsredovisningssystemets överensstämmelse.

(17) Innan postdirektivet trädde i kraft föreskrevs i det programavtal av den 17 januari 1995 som ingicks mellan EPI och Telekomministeriet (nedan kallat 1995 års avtal), att EPI gradvis skulle anta ett system för separat bokföring som överensstämmer med principerna om insyn, objektivitet och likabehandling, i syfte att garantera en effektiv konkurrens för alla icke-monopoliserade tjänster. I artikel 11.2 i 1995 års avtal fastställdes särskilt att den separata bokföringen skulle medge en kontroll av att det inte fanns korssubventioner mellan de monopoliserade och de icke-monopoliserade tjänsterna. I artikel 12 i 1995 års avtal fastställdes att ministeriet och EPI skulle fastställa de grundläggande parametrarna för ett redovisningssystem med förmåga att fördela vinsterna, kostnaderna och det kapital som använts för leveransen av varje enskild tjänst på grundval av de verksamheter som är nödvändiga för att producera den.

(18) I artikel 13 i 1995 års avtal fastställdes att ett revisionsbolag (bolag inskrivet i den särskilda förteckningen över revisionsbolag) genom en för ändamålet särskilt upprättad revisionsberättelse skall intyga att de principer för kostnadsredovisning som avses i artikel 11 i avtalet i fråga har uppfyllts.

(19) Den förpliktelse som avses i artikel 7 i 1995 års avtal upprepas sedan i lag nr 662 av år 1996, i vilken det fastställs att EPI skall föra separata bokföringsanteckningar och särskilt skilja de kostnader och vinster som är knutna till leveransen av tjänster som tillhandahålls enligt lagstadgat monopol från dem som härrör från konkurrensutsatta tjänster.

(20) Slutligen föreskrivs i ministerpresidentens direktiv av den 14 november 1997⁽⁷⁾ att det redovisningssystem som används av en tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster skall göra en åtskillnad som avspeglar skillnaden mellan området för posttjänster och området för finansiella tjänster. Det skall dessutom möjliggöra utarbetandet av skilda konton för varje kostnadsställe, genom att varje verksamhetsområde tilldelas alla kostnader som kan hänföras till detta.

(21) För att uppfylla den förpliktelse avseende kostnadsredovisning som avses i ovannämnda bestämmelser, samt i artikel 14 i postdirektivet och artikel 7 i delegationsförordning nr 261/99, har EPI och senare PI (Poste Italiane SpA) antagit ett redovisningssystem grundat på en ”metod för kostnadsfördelning enligt verksamhet”.

⁽⁷⁾ *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* (GURI) nr 293 av den 17 december 1997, s. 31, ”Riktlinjer för saneringen av Ente Poste Italiane”.

- (22) Metoden för kostnadsfördelning enligt verksamhet skiljer sig från den traditionella metoden. Den minskar mängden gemensamma kostnader som inte kan fördelas genom att för några av dessa identifiera den väg som via verksamheterna leder till produkterna. Detta görs på grundval av statistiska studier som fastställer orsakssambandet mellan å ena sidan verksamheter och allmänna utgifter (kostnadsfaktorer) och å den andra sidan verksamheter och produkter (verksamhetsfaktorer). Denna metod kan användas särskilt inom sektorer med en hög nivå av gemensamma kostnader, t.ex. postkontoren.
- (23) PI har i linje med de kriterier som anges i artikel 14.4 i postdirektivet fördelat den totala kostnaden för dess transaktioner på grundval av kostnadsfaktorer på dess olika produkter (fullständig och proportionell kostnadsfördelning). Först har de kostnader som kan hänföras direkt till en särskild produkt fördelats till denna. Sedan har metoden för kostnadsfördelning enligt verksamhet tillämpats på de återstående kostnaderna⁽⁸⁾. Denna metod gör det möjligt att fastställa kostnaden för varje enskild verksamhet (t.ex. förvaltning, tjänsteleverans, datorisering av företaget, etc.) och andelen av den verksamheten som "förbrukats" av varje enskild produkt. Varje tjänst som säljs av PI står alltså för en specifik andel av de totala kostnader som PI burit för dess produktion, oberoende av om den är samhällsomfattande, monopoliserad eller ej. Till skillnad från de andra postoperatörerna isolerar PI inte de enskilda kostnadsandelarna (t.ex. kostnaden för underhållet av postkontor på platser som inte är lönsamma) som kostnader vilka enbart kan fördelas på den offentliga tjänsten. På så sätt fördelar PI kostnaden för det territoriella nätet och varje annan gemensam kostnad proportionerligt även på de konkurrensutsatta tjänsterna.
- (24) Detta redovisningssystem möjliggör en beräkning av vinsten/förlusten för varje produkt som säljs av PI.
- (25) Det revisionsbolag som fått det uppdrag som avses i artikel 14.5 i postdirektivet, artikel 13 i 1995 års avtal och artikel 7.3 i delegationsförordning nr 261 av den 22 juli 1999 har kontrollerat EPI:s och PI:s kostnadsredovisning från och med år 1996. Det har aldrig framfört några anmärkningar angående förenligheten och överensstämmelsen hos EPI:s och PI:s skilda konton.
- (26) Kommissionen har på grundval av de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna granskat den metod för kostnadsfördelning enligt verksamhet som tillämpats av EPI och av PI, de skilda kontona och de årliga revisionsberättelserna. Dess slutsats är att dessa överensstämmer med en korrekt fördelning av PI:s kostnader på de olika verksamheterna⁽⁹⁾.
- (27) Under de särskilda omständigheter som råder i detta ärende, där den offentliga postoperatören nästan uteslutande tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (se nedan), är det följaktligen kommissionens slutsats att EPI:s och PI:s separata bokföring kan användas för att bedöma kostnaderna och vinsterna för de olika tjänster som den italienska offentliga postoperatören tillhandahåller, samt för att fastställa nettomerkostnaden för det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anförts trots EPI och PI. Om den nettomerkostnad som härrör från fullgörandet av detta uppdrag överstiger det totala värdet på de stödåtgärder som beviljats PI är det inte nödvändigt att kommissionen kontrollerar om det finns korssubventionering till förmån för en särskild konkurrensutsatt tjänst från PI⁽¹⁰⁾.

Meddelandet om postsektorn

- (28) I meddelandet om postsektorn fastställs att korssubventionering inte snedvrider konkurrensen "om kostnaderna för en viss monopolverksamhet subventioneras genom intäkter från en annan monopolverksamhet, eftersom konkurrens inte är möjlig när det gäller sådan verksamhet. (...) Detta skulle även kunna gälla subventionering av monopolverksamhet genom intäkter från konkurrensutsatt verksamhet."⁽¹¹⁾ Postoperatörerna bör dock "inte använda intäkterna från monopolverksamheten till att subventionera konkurrensutsatt verksamhet."⁽¹²⁾ Enligt meddelandet skall kommissionen, om tjänster systematiskt och selektivt tillhandahålls till ett pris som ligger under den genomsnittliga totalkostnaden, undersöka detta från fall till fall enligt artikel 81, eller enligt artikel 81 och artikel 86.1 eller enligt artikel 87 i fördraget.

⁽⁹⁾ På grundval av dessa uppgifter konstaterar kommissionen att metoden har tillämpats konsekvent och på ett statistiskt signifikant antal konton, samt att "kostnadsfaktorerna" och "verksamhetsfaktorerna" är objektiva, eftersom de faktiskt är resultatet av fördjupade statistiska och empiriska undersökningar och en analys av EPI:s struktur. Systemet har dessutom reviderats och förbättrats varje år.

⁽¹⁰⁾ Dom av den 27 februari 1997 i mål T-106/95, FFSA m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. I-911, punkt 188.

⁽¹¹⁾ Meddelande om postsektorn, punkt 3.2.

⁽¹²⁾ Meddelande om postsektorn, punkt 3.4.

⁽⁸⁾ Endast 0,8 % av kostnaderna har betraktats som icke kopplade till tjänsterna och följaktligen har de inte fördelats med metoden för kostnadsfördelning enligt verksamhet.

(29) Enligt meddelandet måste man "ta hänsyn till de ekonomiska resurser som krävs för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse" när "man avgränsar det monopoliserade området". I meddelandet om postsektorn understryks behovet av interna redovisningssystem där man redovisar kostnader och intäkter knutna till de olika tjänsternas tillhandahållande separat.

(30) I punkt 3.4 i meddelandet om postsektorn fastslås att priset på konkurrensutsatta tjänster bör "åtminstone motsvara genomsnittskostnaden för tillhandahållandet av tjänsterna. Detta innebär att de direkta kostnaderna och en skälig del av operatörens samkostnader och indirekta kostnader täcks".

Den italienska postmarknaden

(31) Posttjänsterna tillhandahölls i Italien av Post- och telekommunikationsförvaltningen "Amministrazione Poste e Telecomunicazioni" (nedan kallad APT), en gren av det italienska post- och telekommunikationsministeriet, fr.o.m. ikraftträdandet av kungligt lagdekret nr 884 av den 14 juni 1925.

(32) Till APT:s uppdrag hörde, förutom posttjänsterna, även uppgiften att tillhandahålla inlåningstjänster för postsparandet och ett betalningssystem. Inlåning av postsparande infördes särskilt genom lag nr 2729 av år 1875, senare ändrad genom presidentdekret nr 156 av år 1973. Förpliktelsen att tillhandahålla ett betalningssystem infördes genom delegationsförordning nr 1541 av den 6 september 1917 och ändrades genom ovannämnda presidentdekret nr 156 av år 1973.

(33) APT verkade inom ramen för ministeriets verksamhetsområde och var inte behörig att fastställa taxorna och priserna på dess tjänster, som fastställdes av ministeriet. APT hade dessutom inte status som självständigt juridiskt organ, det var inte ett juridiskt organ skilt från ministeriet och dess redovisningsmässiga självständighet var begränsad. APT:s räkenskaper var en integrerad del av ministeriets budget och måste varje år godkännas inom ramen för den årliga ekonomiska lagstiftningen om statsbudgeten.

(34) Under denna period överfördes APT:s eventuella vinster och förluster automatiskt till finansministeriet (behörigt för statsbudgeten).

(35) APT:s dåliga finansiella resultat och tillhandahållandet av tjänster med låg kvalitet ledde till att den italienska

regeringen startade en drastisk omvandling av postföretaget. Genom lagdekret nr 487 av den 1 december 1993, omvandlat till lag nr 71/1994, omvandlades APT till EPI, ett offentligt ekonomiskt organ (separat redovisningsobjekt), från och med den 1 januari 1994.

(36) Genom lag nr 71/1994 överfördes till EPI samtliga tillgångar och skulder, personalen samt de verksamheter som tidigare förvaltats av APT. Samtidigt övertog finansministeriet förlusterna fram till och med den 31 december 1993.

(37) I 1995 års avtal mellan EPI och ministeriet tilldelades EPI följande verksamheter⁽¹³⁾:

— Tillhandahållande av samhällsomfattande och monopoliserade posttjänster (normalpost, ilförsändelser och rekommenderade försändelser, telex- och telegraftjänster, etc.).

— Tillhandahållande av andra icke-monopoliserade tjänster (paket som väger högst 20 kg, utbetalning av statliga pensioner, betalningssystem, inlåning av postsparande för den statliga Cassa Depositi e Prestitis räkning, girokonton, telex- och telegraftjänster, etc.).

(38) I 1995 års avtal tillerkändes EPI dessutom möjligheten att i fri konkurrens bedriva andra post-, telekommunikations-, finans-, försäkrings- och distributionstjänster.

(39) Genom 1995 års avtal ålades EPI även följande förpliktelser avseende de verksamheter som det tilldelats:

— Bindande kvalitetsstandarder för post-, finans- och telekommunikationstjänsterna⁽¹⁴⁾.

— Skyldighet att garantera tillhandahållande av alla tjänster som betraktas som samhällsomfattande (normalpost, ilförsändelser och rekommenderade försändelser, telex- och telegraftjänster, paket som väger högst 20 kg, utbetalning av statliga pensioner, inlåning av postsparande för Cassa Depositi e

⁽¹³⁾ Artikel 1 i 1995 års avtal.

⁽¹⁴⁾ Artikel 3.1–3.4 i 1995 års avtal.

- Prestitis räkning, girokonton, etc.) i hela Italien, oberoende av kostnadstäckningen för postkontor som är belägna i områden med låg posttrafik⁽¹⁵⁾.
- För distribution av dagspress och ideella organisationers publikationer, tillämpningen av en nedsatt taxa, som fastställs i lag och som är lägre än den i annat fall normalt tillämpliga taxan⁽¹⁶⁾.
 - Andra förpliktelser (taxenedsättning för valkampanjer, etc.)⁽¹⁷⁾.
- (40) Det står följaktligen klart att alla de verksamheter som anges i ovanstående skäl tilldelades EPI genom 1995 års avtal som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, eftersom staten har fastställt ett socialt och ekonomiskt mål⁽¹⁸⁾ för leverans av dessa tjänster. Faktum är att EPI förpliktades att tillhandahålla alla dessa tjänster oberoende av deras lönsamhet, och att upprätthålla ett omfattande nät av postkontor även i de områden där omsättningen inte skulle ha motiverat en direkt närvaro från ekonomisk synpunkt. Totalt förvaltar EPI ett nät med över 14 000 kontor i hela Italien.
- (41) Slutligen skall det göras en distinktion mellan EPI:s möjlighet att fastställa priset på de egna tjänsterna under olika perioder. Fram till och med 1996 kontrollerade ministeriet priset på de tjänster som tillhandahölls av PI. Från och med 1997 och fram till det att delegationsförordning nr 261/99 trädde i kraft kvarstod ministeriets kontroll bara med avseende på de tjänster som reserverats för EPI, medan organet enligt lag nr 662/96 hade behörighet att fritt fastställa priset på de andra posttjänsterna. Till följd av postdirektivets genomförande återinfördes genom delegationsförordning nr 261/99 en annan nivå av kontroll från ministeriets sida över fastställandet av priserna på både monopoliserade och icke-monopoliserade samhällsomfattande tjänster.
- (42) För att kompensera företagets nettokostnader för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse har den italienska staten beviljat EPI följande stödåtgärder:
- Landsomfattande monopol på en rad tjänster (de så kallade reserverade tjänster som fastställs i lag nr 662/1996 och som omfattar normala, rekommenderade och assurerade brevfrösendelser, telex- och telegraftjänster samt filatelitjänster⁽¹⁹⁾).
 - Årliga direktersättningar i olika former⁽²⁰⁾.
- (43) Genom ett ministerbeslut av år 1997 (beslut från interministeriella kommittén för ekonomins planering av den 10 december 1997), omvandlades EPI till aktieföretaget "Poste Italiane SpA" (EPI) från och med den 28 februari 1998⁽²¹⁾. Relationerna mellan PI och staten fortsatte att regleras av 1995 års avtal under en övergångsperiod fram till dess att det nya avtalet ingicks⁽²²⁾.
- (44) År 2000 ingicks ett nytt programavtal mellan PI, kommunikationsministeriet och finansministeriet (nedan kallat det nya avtalet)⁽²³⁾. Det nya avtalet avspeglar utvecklingen på postlagstiftningens område efter 1995 års avtal, särskilt den nya marknadssituation som uppstod efter genomförandet av postdirektivet.
- (45) Till skillnad från 1995 års avtal omfattar det nya avtalet inte några föreskrifter om samhällsomfattande förpliktelser eller några bindande kvalitetskrav på finans- och telekommunikationstjänsterna.

⁽¹⁵⁾ Artikel 3.6 c och artikel 6.1 i 1995 års avtal.

⁽¹⁶⁾ Artikel 6.2 i 1995 års avtal.

⁽¹⁷⁾ Artikel 6.3 i 1995 års avtal.

⁽¹⁸⁾ Artikel 6 i 1995 års avtal, som bl.a. gäller förpliktelserna av allmänt intresse, avser alla tjänster som betraktas som samhällsomfattande enligt artikel 1 i avtalet. Artikel 1 i sin tur avser samhällsomfattande post-, finans- och telekommunikationstjänster. De finansiella tjänsterna i fråga beskrevs t.ex. tidigare som tjänster som tillhandahålls för de innevånare som är bosatta på orter där finansinstitut saknas och som i annat fall inte skulle ha tillgång till bank- och finansmarknaden. I linje med detta hänvisas det i artikel 1 e i ovan nämnda direktiv från ministerpresidenten av år 1997 till behovet av en kompensation för förpliktelserna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster inom post- och finanssektorn (postbank).

⁽¹⁹⁾ Den monopoliserade sektorn har omdefinierats efter genomförande av postdirektivet genom kommunikationsministeriets beslut av den 2 februari 2000, offentliggjort i GURI nr 29 av den 5 februari 2000.

⁽²⁰⁾ Sedan 1994 har vinsterna inom den monopoliserade sektorn i praktiken aldrig varit tillräckliga för att täcka EPI:s och PI:s kostnader för att tillhandahålla de samhällsomfattande posttjänsterna. Situationen har inte förändrats sedan genomförandet av postdirektivet.

⁽²¹⁾ Av tydlighetsskäl används i detta beslut termerna EPI och PI – om inget annat sägs – utan åtskillnad för att referera till både EPI och PI.

⁽²²⁾ PI:s separata bokföring för 1999 bygger på 1995 års avtal.

⁽²³⁾ Offentliggjort i GURI nr 221 av den 21 september 2000.

III. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

(46) I klagomålet uppges att EPI beviljats icke anmält statligt stöd genom följande åtgärder:

- Beviljandet av ett ursprungligt bolagskapital på 50 miljarder italienska lire (25 miljoner euro).
- Beviljandet av ytterligare medel omfattande 1 287 miljarder italienska lire (660 miljoner euro).
- Befrielse från skatten på företagets nettoförmögenhet⁽²⁴⁾.

(47) I klagomålet hänvisas dessutom till en ytterligare åtgärd, som föreskrivs i lag nr 662/1996 och som består av beviljandet av 300 miljarder italienska lire för att kompensera kostnaderna för dagspressens taxenedsättningar.

(48) Utöver de åtgärder som anges i klagomålet hänvisar kommissionen i beslutet att inleda förfarandet och beslutet att utvidga detsamma till en rad åtgärder som enligt dess mening skulle kunna utgöra statligt stöd enligt artikel 87 i EG-fördraget. Kommissionen hävdar närmare bestämt att den för att kunna göra sin slutliga utvärdering behövde ytterligare uppgifter om följande åtgärder:

- Beviljandet av 1 337 miljarder italienska lire (685 miljoner euro) som kapitaltillskott till EPI.
- Befrielse från skatten på företagets nettoförmögenhet.
- Den möjliga överkompenseringen från statens sida, för frankeringstjänster, pensionsutbetalningar och inlåning av postsparandet.
- Ersättningen för nettokostnaderna för förpliktelsen att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster (inklusive ovan nämnda 300 miljarder italienska lire enligt lag nr 662/96 som anges i klagomålet).
- Det ekonomiska stöd som staten beviljat EPI:s investeringsplan.
- Statens betalning av avbetalningar (amorteringar och räntor) på lån som tecknats av EPI.

— Täckningen av APT:s förluster före 1993.

— Det nya kapitaltillskottet vid EPI:s omvandling till PI.

(49) I beslutet att utvidga förfarandet hänvisar kommissionen till den avskrivning av skulder som avses i lag nr 3 av den 7 januari 1999 (nedan kallad avskrivning av skulder som avser 1999). Den italienska staten beslutade att avskryva APT:s skulder till statskassan, vilka hade inkluderats i EPI:s redovisning. De avskrivna skulderna uppgick till 5 168 miljarder italienska lire och omfattade följande poster: en första del på 4 666 miljarder italienska lire för nedläggningen av förvaltningen för postanvisningar och postsparande (Gestione vaglia e risparmio), en andra del på 479 miljarder italienska lire för pensioner som utbetalats till post- och telegrafpersonal under 1993 och en tredje del på 23 miljarder lire för förtidspensioner från finansministeriet för en viss kategori av anställda som avgick från tjänst under tiden 1 januari–31 juli 1994.

(50) I sin granskning av de ekonomiska relationerna mellan staten och PI måste kommissionen utvärdera alla ovan nämnda åtgärder mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd. I detta syfte måste den granska relationerna mellan PI och staten fram till och med 1999, året för det formella antagandet av den åtgärd som tidsmässigt är den som sist identifierades i kommissionens beslut om att inleda och att utvidga förfarandet.

(51) I detta skede anser kommissionen inte att det är nödvändigt att ytterligare utsträcka undersökning utöver 1999, eftersom den vad gäller den perioden inte har tillgång till uppgifter som pekar på att den italienska staten har överkompenserat PI för fullgörandet av sin uppgift att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse. Kommissionen förbehåller sig naturligtvis rätten att nå en annan slutsats, om man i ett andra skede finner det lämpligt att granska de ekonomiska relationerna mellan PI och den italienska staten även efter år 1999, och om andra uppgifter då tillkommer.

(52) För att göra en korrekt och giltig undersökning har kommissionen, från och med beslutet att inleda förfarandet, identifierat två olika perioder på vilka undersökningen skall inriktas. Den första perioden gäller åren 1959–1993, medan den andra börjar 1994 och slutar 1999, året för den sist identifierade åtgärden i de beslut från kommissionen där räckvidden för denna undersökning fastställs.

⁽²⁴⁾ Införd genom lagdekret nr 394/92. Denna tillfälliga årliga skatt på 0,75 % av nettobolagskapitalet enligt bokslutet omfattade alla italienska bolag och avskaffades fr.o.m. taxeringsåret 1998.

Perioden 1959–1993 och därtill hörande åtgärder

- (53) Kommissionen har i enlighet med vad som anges i beslutet att inleda förfarandet koncentrerat sin analys på i första hand de åtgärder som beviljats efter 1994, eftersom dessa påverkar konkurrensen i mycket större utsträckning. Det skall dock påpekas att finansministeriet vid ombildandet av APT till offentligt ekonomiskt organ (EPI) i och med lag nr 71/94 avskrev alla likviditetsförskott med vilka det hade täckt APT:s driftsförluster under perioden 1959–1993 med ett belopp på 31 169 miljarder italienska lire (15,9 miljarder euro).
- (54) I enlighet med de italienska myndigheternas uppgifter i synpunkterna på beslutet att utvidga förfarandet, skall till detta belopp ett belopp på 4 689 miljarder italienska lire läggas, eftersom detta i verkligheten hänför sig till förluster som uppkommit före 1994. Dessa förluster har identifierats under en senare period på grund av redovisningssvårigheter, men de skall analyseras inom den tidsram som de huvudsakligen hänför sig till. Detta belopp utgörs av den första och den andra del av avskrivningen av skulder som avser 1999 enligt lag nr 3/99 och nämns i beslutet att inleda förfarandet.
- (55) Sammantaget har staten följaktligen avskrivit en skuld på 35 858 miljarder italienska lire som APT ackumulerat före 1994.

Perioden 1994–1999

- (56) Kommissionen har i enlighet med vad som anges i beslutet om att inleda förfarandet och senare i beslutet om att utvidga förfarandet koncentrerat sin granskning på de åtgärder som beviljats efter 1994, särskilt fram till och med 1999. Följaktligen täcker kommissionens undersökning de juridiska och ekonomiska relationer mellan Italien och EPI som fastställs i lag nr 71/94 och 1995 års avtal.
- (57) Lag nr 71/94 medförde en radikal förändring av posttjänsternas organisation och APT:s driftsförhållanden, på följande sätt:
- EPI fick en större roll i fastställandet av taxorna för tjänsterna utifrån de kriterier som fastställs i programavtalet⁽²⁵⁾, med en efterföljande kontroll från ministeriet.

- Beloppen för ersättningarna till EPI för de finansiella tjänster som det tilldelats (inlåning av postsparande, pensionsutbetalningar, etc.) fastställdes i särskilda avtal.
- En åtskillnad i redovisningsavseende infördes mellan ministeriet och den juridiska person som ansvarade för posttjänsterna (det nybildade EPI).
- För ett affärsdrivande företag lämpliga arbetsformer antogs, såväl i fråga om beslutsprocesserna som vad gäller organisationsstrukturen (t.ex. genom att en styrelse inrättades för EPI, vilket APT saknade).

- (58) Lag nr 71/94 medförde följaktligen en drastisk förändring av posttjänsternas driftsförhållanden, särskilt i fråga om möjligheterna att erbjuda nya produkter eller tillämpa mer konkurrenskraftiga priser och villkor. Man skall dessutom lägga märke till att EPI:s självständighet i driftsavseende utvidgades ytterligare genom den följande lag nr 662/96, som under en kort period och fram till det att delegationsförordning nr 261/99 trädde i kraft gav EPI möjlighet att fastställa priserna på alla icke-monopoliserade tjänster utan något krav på godkännande från ministeriet.
- (59) Denna grundläggande förändring bekräftades dessutom genom att EPI tilldelades ett eget bolagskapital och en driftsfond: därigenom understryks åtskillnaden i redovisnings-, organisations- och driftsavseende mellan APT och det nya EPI.

- (60) Det är alltså möjligt att dra slutsatsen att lag nr 71/94 markerar inledningen på en ny period i den italienska offentliga postoperatörens verksamhet och i de sätt på vilka uppdraget, som tidigare tilldelats APT, regleras och finansieras av staten, tilldelas EPI och fullgörs av detta företag.
- (61) Efter EPI:s inrättande utgör 1995 års avtal som reglerar relationerna mellan EPI och staten det för kommissionens undersökning viktigaste juridiska instrumentet, vars relevanta detaljer har diskuterats ovan. Avtalet har reglerat relationerna mellan EPI och den italienska staten fram till och med år 1999. Under denna period har EPI:s och sedan PI:s⁽²⁶⁾ konkurrensutsatta verksamhet varit begränsad till cirka 10 % av deras respektive omsättning. Av de uppgifter som kommissionen har tillgång till framgår särskilt att PI under denna period inte har tillhandahållit någon tjänst för paketförmedling av betydelse som uttryckligen riktar sig till företagskunder.

⁽²⁵⁾ Artikel 8.2 i lag nr 71/94. Posttaxorna fastställdes tidigare direkt av ministeriet för post och telekommunikationer.

⁽²⁶⁾ Tjänster som tillhandahålls av PI och som inte täcks av en samhällsomfattande förpliktelse eller andra förpliktelser av allmänt intresse.

- (62) Från och med år 2000 gäller som tidigare nämnts ett nytt avtal för att reglera de finansiella relationerna mellan PI och den italienska staten, tilldelningen och tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den nya marknadssituation som uppstod efter genomförandet av postdirektivet.
- (63) På grundval av det nya avtalet klassificeras ett betydande antal tjänster som tidigare betraktats som samhälls- och underkastade i förväg fastställda kvalitetskrav inte längre som sådana (t.ex. alla finans- och telekommunikationstjänster som tillhandahålls av PI och som motsvarar cirka 40 % av dess omsättning). Det står följaktligen klart att det nya avtalet markerar ytterligare en viktig förändring i det sätt på vilket det uppdrag av

allmänt ekonomiskt intresse har tilldelats EPI och det sätt på vilket det utförs, samt det sätt på vilket detta uppdrag definieras och finansieras av staten. Denna förändring är i det närmaste samtidigt med ikraftträdandet av delegationsförordning nr 261/99, genom vilken postdirektivet genomförs och de bestämmelser som reglerar marknaden för posttjänster i Italien omdefinieras. Eftersom perioden 1994–1999 är homogen kan de enskilda åren bedömas gemensamt.

- (64) På grundval av de uppgifter som inhämtats under förfarandets gång drar kommissionen den slutsatsen att EPI och PI under perioden 1994–1999 mottog följande åtgärder, vilka kan utgöra statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget.

Tabell 1

Stödåtgärder som beviljats EPI och PI

(miljarder lire)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	Totalt
1 Ursprungligt kapitaltillskott till EPI	1 328						
2 Befrielse från skatten på företagens nettoförmögenhet	[... (*)	[...]	[...]	[...]			
3 Ursprungligt kapitaltillskott till PI					3 000		
4 Ersättning för kostnaden för samhälls- och underkastade posttjänster	400	400	400		400	480	
5 Bidrag avseende kostnaderna för den nedsatta taxan för distribution av dagspress			106	300	300	645	
6 Intäkter från samhälls- och underkastade finansiella tjänster	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	
7 Ersättning för lån som beviljats till APT	[...]	[...]	[...]	[...]			
8 Nedsatt räntesats på lån	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	
Totalt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	17 960

Källa: Uppgifter från de italienska myndigheterna, balansräkningar.

(*) Affärshemlighet.

- (65) De angivna beloppen har beräknats vid den tidpunkt då var och en av åtgärderna beslutades till EPI:s eller PI:s förmån, och inte vid tidpunkten för den faktiska utbetalningen. I merparten av fallen har den faktiska utbetalningen ägt rum en god tid efter beviljandet, ibland flera år senare. Följaktligen kan det totala beloppet uttryckt som nuvarande värde vara lägre än det som anges ovan: det handlar nämligen om det högsta möjliga stödbeloppet. De italienska myndigheterna har inte invänt mot denna försiktighetsåtgärd.

Detaljerad beskrivning av de åtgärder som avser perioden 1994–1999

- (66) Vad beträffar det ursprungliga kapitaltillskottet till EPI (åtgärd nr 1), föreskrivs i artikel 7 i lag nr 71/94 ett ursprungligt bolagskapital för verket på 50 miljarder italienska lire, och sedan ett extra kapitaltillskott på 1 278 miljarder italienska lire, vilket skulle beviljas på följande sätt: 968 miljarder italienska lire 1994, 168 miljarder italienska lire 1995 och 142 miljarder italienska lire 1996. Syftet med dessa medel var att gynna omvandlingen av APT till ett verk av en mer konkurrens- och affärsmässig karaktär, samt att stödja dess affärsplan.
- (67) I artikel 9 i lag nr 71/94 fastställdes EPI:s befrielse från skatten på företagets nettoförmögenhet (åtgärd nr 2), vilken infördes genom lagdekret nr 394, omvandlad till lag nr 461/92. Det rörde sig om en tillfällig skatt som var tillämplig på affärsdrivande företag under perioden 1993–1998, motsvarande 0,75 % av bolagets nettoförmögenhet enligt balansräkningen. EPI skulle, på grund av dess karaktär av affärsdrivande företag, ha varit underkastat denna skatt, men befriades från den i kraft av artikel 9 i lag nr 71/94.
- (68) Det ursprungliga kapitaltillskottet till PI (åtgärd nr 3) föreskrevs i artikel 53.13 i lag nr 449 av den 27 december 1997. I denna lag fastställdes att staten med avseende på EPI:s omvandling till Poste Italiane SpA skulle göra ett tillskott till bolagets aktiekapital på 3 000 miljarder italienska lire. Kapitaltillskottet skulle beviljas i tre delbetalningar på 1 000 miljarder italienska lire under åren 1999, 2000 och 2001. Det har bokförts i PI:s balansräkning från och med räkenskapsåret 1998, även om den faktiska utbetalningen ägde rum enligt ovan nämnda tidsplan.
- (69) Ersättningen för de kostnader som härrör från förpliktelserna att tillhandahålla posttjänster av allmänt intresse (åtgärd nr 4) för åren 1994–1996 föreskrevs i lag nr 662 av år 1996. I lag nr 449 av år 1997 föreskrevs ersättningen för 1998 och i lag nr 488 av år 1998 ersättningen för 1999.
- (70) Bidragen till kostnaderna för den nedsatta taxan för distribution av dagspress och ideella publikationer (åtgärd nr 5) reglerades i lag nr 662 av år 1996 och i genomförandebestämmelserna (och tidigare i lag nr 71/94 i 1995 års avtal och lag nr 549/95). EPI och PI var skyldiga att tillämpa mycket lägre taxor än de normala för distributionen av flera typer av publikationer, varför staten ansåg det lämpligt att bevilja dem en specialbehandling. Staten sörjde för att delvis kompensera skillnaden mellan den normala och den reducerade taxan genom att bevilja EPI några kontanta bidrag (se ovan, tabell 1). I artikel 41 i lag nr 448 av år 1998 fastställs att PI från och med januari 2000 skall tillämpa den normala taxan för distributionen av dessa publikationer. Staten skulle följaktligen upphöra att betala PI för distributions-tjänsterna⁽²⁷⁾.
- (71) Åtgärd nr 6 (Intäkter från samhällsomfattande finansiella tjänster) omfattar de olika betalningarna från staten och statliga organ⁽²⁸⁾ för olika finansiella tjänster som tilldelats PI och som i 1995 års avtal betraktas som samhällsomfattande, vilka har visat sig överstiga den totala leveranskostnaden för de samhällsomfattande finansiella tjänsterna. Det angivna beloppet utgör rörelsemarginalen för hela sektorn för samhällsomfattande finansiella tjänster⁽²⁹⁾.
- (72) Åtgärd nr 7 (Ersättning för lån som beviljats till APT) gäller statens finansiering av de investeringar som genomfördes av APT och som sedan överfördes till EPI. I kraft av lagarna nr 39/1982, 887/1984, 41/86 och 227/75 kunde APT genomföra en rad investeringar för att förbättra sina strukturer och driften av sina verksamheter

⁽²⁷⁾ Den nya lagens ikraftträdande flyttades fram till den 1 januari 2002 genom lag nr 344/2000.

⁽²⁸⁾ Det rör sig om de belopp som staten och andra offentliga organ tilldelar PI för pensionsutbetalningar och andra finansiella tjänster, samt för inlåningen i postsparandet. Den sistnämnda tjänsten består av inlåningen av sparande för statens räkning (närmare bestämt Cassa Depositi e Prestiti) genom postgirokonton och sparprodukter (värdepapper och postsparböcker). För ytterligare detaljer om hur dessa tjänster fungerar hänvisas till beslutet att inleda förfarandet.

⁽²⁹⁾ Eftersom det inte finns någon analytisk redovisning har beloppen för åren 1994 och 1995 uppskattats utifrån skillnaden mellan den totala rörelsevinsten och rörelsevinsten för post- och telekommunikationstjänsterna.

(t.ex. postväsendets mekanisering). Enligt dessa lagar skall staten (finansministeriet) kompensera postoperatörens årliga avbetalningar för amorteringen av de lån som tecknats vid Cassa Depositi e Prestiti (nedan kallad CDDPP) för att finansiera dessa investeringar. Åtgärden fungerade enligt följande: lån beviljades från CDDPP till APT, för de avbetalningar som gjordes av EPI ersatte finansministeriet både amorteringar och ränta (lag nr 887 av år 1984), eller bara amorteringarna (lagarna 39/82, 41/86 och 227/75). Efter dess inrättande fortsatte EPI att utnyttja de investeringar som genomförts i enlighet med dessa lagar. Detsamma gäller för PI.

(73) Det skall dock påpekas att för åren 1998, 1999 och 2000 var enligt lag nr 449/97 ersättningen till PI från finansministeriet undantagen för avbetalningarna på de lån som avses ovan. Under de tre åren har åtgärden följaktligen inte tillämpats.

(74) Dessutom, för de lån som beviljats av CDDPP och för vilka betalningen av räntan fortsatte att belasta EPI⁽³⁰⁾ (lag nr 39 av år 1982, lag nr 41/86, och några av de lån som beviljats i kraft av lag nr 227/75), uppgick den årliga räntesats som tillämpades av CDDPP till 3,7 %, med undantag för en del av lånen som beviljats i kraft av lag nr 227/75, för vilka den genomsnittliga räntesatsen var 9,75 %. I enlighet med vad som kommer att visas nedan var denna räntesats lägre än den som APT hade kunna få på kapitalmarknaden (åtgärd nr 8).

IV. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(75) I detta ärende är klaganden den enda tredje part som har framfört synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet och beslutet att utvidga det. Klaganden har i sin brevväxling med kommissionen inte utvecklat några särskilda argument angående stödåtgärdernas förenlighet med den gemensamma marknaden eller angett om dessa åtgärder har haft snedvridande effekter på någon av de konkurrensutsatta marknader där PI är verksamt.

(76) Det är dock lämpligt att erinra om att klaganden, i synpunkterna på beslutet om att inleda förfarandet, hänvisar till de ytterligare åtgärder som beviljades EPI och PI under perioden 1994–1999, och som kan ha utgjort statligt stöd. Klaganden hävdade särskilt att Italien avstod från att ålägga EPI sanktioner för underlä-

tenheten att uppfylla de förpliktelser som följer av programavtalet. Genom att inte ålägga sanktioner skall EPI ha givits en ekonomisk fördel som är av sådan art att den utgör statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget.

(77) Genom en skrivelse av juli 1999 meddelade kommissionen klaganden att denna påstådda överträdelse inte verkade ha grund och att 1995 års avtal inte omfattade några föreskrifter om sanktioner. Genom samma skrivelse uppmanade kommissionen klaganden att lämna kompletterande uppgifter till stöd för sitt klagomål. Klaganden har inte besvarat kommissionens uppmaning.

V. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(78) I sina svar framför den italienska regeringen följande argument: i) Ingen av de åtgärder som granskas av kommissionen utgör statligt stöd. De utgör en kompensation – om än bara partiell – för merkostnaderna för de förpliktelser att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse som ålagts EPI och PI. ii) EPI och PI har inte i något fall överkompenserats. Särskilt de finansiella tjänster som tillhandahölls staten betalades enligt marknadspriser eller priser som var lägre än de faktiska kostnader som EPI eller PI burit för att tillhandahålla tjänsterna. iii) Åtgärderna i fråga skall betraktas som en enda process för att omorganisera postväsendet i Italien.

(79) Vad beträffar punkt i hävdar de italienska myndigheterna att det totala beloppet på den kompensation som i olika former mottagits av EPI och PI inte täcker den nettomerkostnad som burits av företaget för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse. Enligt de italienska myndigheterna skulle EPI, även om de åtgärder som kommissionen identifierat betraktades som stöd, i vart fall vara underkompenserat för dess förpliktelser avseende tjänster av allmänt intresse.

(80) Vad beträffar punkt ii hävdar de italienska myndigheterna att de finansiella tjänster som av EPI och PI tillhandahölls staten betalades till marknadspriser och att de följaktligen inte gav företaget någon fördel. Särskilt statens betalning genom CDDPP för inlåning i postsparandet och för postgirokontona var lägre än marknadspriserna för motsvarande tjänster, som bankgirokonton och banksparböcker.

⁽³⁰⁾ Lån för vilka finansministeriet inte kompenserar de utgifter som härrör från räntornas betalning.

(81) Vad gäller punkt iii hävdar de italienska myndigheterna att de åtgärder som anges i kommissionens beslut om att inleda respektive utvidga förfarandet inte skall betraktas som separata transaktioner. De utgör snarare en enda process, som inleddes genom lag nr 71/94 och var inriktat på att omvandla postoperatören från en gren av den offentliga förvaltningen till ett helt igenom affärsdrivande företag, med målet att börsnoteras.

(82) Med hänsyn till de komplicerade finansiella och organisatoriska relationerna mellan f.d. APT och staten har i detta avseende EPI:s och PI:s ursprungliga nettokapital bildats genom en process som har varit lång och uppdelad i flera steg. Syftet med kapitaltillskotten till EPI och PI på totalt 4 337 miljarder italienska lire skall följaktligen anses vara att skilja på det nybildade EPI:s tillgångar och skulder. Dessa åtgärder utgör alltså inte ett beviljande av nya ekonomiska resurser eller någon sådan täckning av de förluster som registrerats av EPI och PI att de utgör statligt stöd. Dessutom har det ursprungliga bolagskapital på 6 047 miljarder italienska lire som beviljades EPI visat sig vara övervärderat med 2 100 miljarder italienska lire och följaktligen sänkts. Staten var alltså behörigt att komplettera EPI:s ursprungliga bolagskapital med samma belopp.

(83) I linje med samma resonemang utgör befrielsen från skatten på företagets nettoförmögenhet inte statligt stöd, eftersom det berättigades av det faktum att staten, om den hade krävt denna skatt, hade varit tvungen att bevilja EPI ett högre ursprungligt bolagskapital. I likhet med detta måste de lån som beviljats med anledning av APT:s investeringar ersättas av staten (amorteringar och räntor). När EPI och PI trädde i APT:s ställe vad beträffar dessa investeringar fortsatte staten att betala för dessa lån i enlighet med vad som ursprungligen planerats. Åtgärden utgör följaktligen inte statligt stöd.

(84) De italienska myndigheterna hävdar slutligen att kommissionen, när den värderar de finansieringsåtgärder som avser företag som bedriver verksamhet inom sektorn för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, inte skall tillämpa den principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, eftersom dessa företag per definition inte opererar under normala marknadsvillkor.

VI. BEDÖMNING AV STÖDET

(85) För att en statlig åtgärd skall utgöra statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Det skall ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är.

b) Det skall snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion.

c) Det skall påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(86) Vad beträffar några av de åtgärder som förekommer i beslutet om att inleda förfarandet (men inte nämns av klaganden) drar kommissionen den slutsatsen att de inte är av sådan karaktär att de utgör statligt stöd. Det handlar om följande åtgärder:

— Betalningarna för insamling och överlämnande av postförsändelser för olika offentliga förvaltningsräkningar.

— Den tredje delen av avskrivningen av skulder som avser 1999 (23 miljarder italienska lire).

(87) Insamlingen och överlämnandet av postförsändelser för den offentliga förvaltningen handlar om en tjänst som EPI tillhandahåller staten, och för vilken staten betalar ett pris. I princip utgör priset för denna tjänst inte en fråga som skall analyseras mot bakgrund av artikel 87 i fördraget i den utsträckning statens betalning inte överstiger marknadspriset på denna tjänst.

(88) För de posttjänster som tillhandahölls den offentliga förvaltningen betalade staten vanligen en klumpsumma till APT. När EPI bildades förändrades inte detta betalningssystem förrän 1997. I artikel 2.17 i lag nr 662 av år 1996 fastställdes sedan att tjänsten skulle betalas på grundval av gällande taxor. För vissa posttjänster (t.ex. postförsändelser från/till presidenten, påven, borgmästarna osv.) föreskrevs dock ingen betalning. För åren efter denna lags antagande ger betalningen för posttjänster för den offentliga förvaltningens räkning följaktligen inte upphov till några problem med avseende på bestämmelserna om statligt stöd. Enligt de italienska myndigheterna uppgår det pris som staten 1997 betalade på grundval av lag nr 662/1996 till cirka 300 miljarder italienska lire.

(89) För perioden 1994–1996 betalade staten i genomsnitt 330 miljarder italienska lire, vilket med hänsyn till att vissa posttjänster i det nya systemet inte alls ersätts och att volymen av postförsändelser i Italien stadigt sjönk under åren 1990–1997 i princip överensstämmer med det pris som betalades efter 1996. Kommissionens slutsats är följaktligen att denna åtgärd inte har gett EPI någon fördel och att den inte är av sådan karaktär att den utgör statligt stöd.

(90) Den tredje delen av avskrivningen av skulder som avser 1999 uppgår till 23 miljarder italienska lire för förtidspensioner från finansministeriet för en viss kategori av anställda som avgick från tjänst under tiden 1 januari–31 juli 1994.

(91) På grundval av de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna drar kommissionen den slutsatsen att den del av avskrivningen av skulder som avser 1999 inte är av sådan karaktär att den utgör statligt stöd.

(92) De pensioner som betalades av finansministeriet till ett belopp på 23 miljarder italienska lire under den första hälften av 1994 skulle ha betalats av staten från och med EPI:s bildande, som i alla andra affärsdrivande företag. Avskrivningen av den här skulden har följaktligen inte gett EPI någon fördel, eftersom det redan från början handlade om en skuld som skulle bäras av staten.

(93) Alla de andra åtgärderna som beskrivs ovan kan utgöra statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget eftersom de berör statliga medel, gynnar det mottagande företaget och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är

(94) Vad beträffar medlemsstatens karaktär påpekar kommissionen att de medel som beviljats i form av kapitaltillskott och för att täcka APT:s förluster, de medel som beviljats för pensionsutbetalningstjänsten, liksom bidragen till kostnaderna för förpliktelserna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i postsektorn, för distributionen av press och för betalningen av de investeringar som gjorts av APT, alla är direkt beviljade av staten utifrån den egna budgeten.

(95) Vad gäller alla dessa åtgärder är följaktligen karaktären av statliga medel ställd utom tvivel.

(96) Vad beträffar befrielsen från skatten på företagets nettoförmögenhet så innebär denna åtgärd visserligen inte några direkta kassautgifter för staten, men den har i vart

fall en indirekt inverkan på den offentliga balansräkningen. Staten avstår i praktiken från skatteintäkter som den är berättigad till och som den normalt skulle ha krävt. Det är alltså tydligt att även denna åtgärd tar statliga medel i anspråk.

(97) Vad beträffar de förmånliga räntorna på de lån som beviljats av CDDPP och de medel som beviljats av CDDPP för de finansiella tjänster som anförtrots EPI (som inlåningen i postsparandet) påpekar kommissionen att CDDPP har inrättats och helt kontrolleras av finansministeriet, som utser dess styrelse. Enligt domstolens rättspraxis skall man, för att fastställa om en åtgärd kan anses utgöra statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget, "inte skilja mellan de fall där stödet beviljas direkt av staten och de fall där stödet beviljas av offentliga eller privata organ som staten inrättar eller utser"⁽³¹⁾. Följaktligen är dessa medels karaktär av statliga medel, även de inte härrör direkt från statens budget, inte ställd utom allt tvivel.

Stöd som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion

(98) Enligt artikel 87.1 i fördraget skall en finansiell åtgärd, för att anses utgöra statligt stöd, ge det mottagande företaget en ekonomisk fördel. På grundval av denna princip har domstolen i flera domar slagit fast att begreppet statligt stöd enligt artikel 87 inte måste begränsas till överföringar av kapital eller subventioner, utan att det skall omfatta alla åtgärder som, även om de inte har karaktären av subvention, kan ge upphov till samma ekonomiska effekter⁽³²⁾.

(99) Täckningen av APT:s förluster är en åtgärd som ger en ekonomisk fördel enbart till APT, eftersom den undanröjer en utgiftspost som normalt skulle ha ingått i dess balansräkning.

⁽³¹⁾ Se dom av den 21 mars 1991 i mål C-305/89, Italien mot kommissionen, Rec. 1991, s. I-1603.

⁽³²⁾ Se dom av den 15 mars 1994 i mål C-387/92, Banco Exterior de España SA mot Ayuntamiento de Valencia, Rec. 1994, s. I-877, punkt 13, där domstolen fastslår att "begreppet stöd är mer omfattande än begreppet bidrag, eftersom det inte endast betecknar positiva prestationer som t.ex. bidrag, utan även åtgärder som under olika former lättar de bördor som normalt belastar ett företags bokslut och till följd av dessa [...] ger samma effekter".

- (100) Av de skäl som redovisas nedan är alla åtgärder i tabell 1 av sådan karaktär att de ger EPI och PI en ekonomisk fördel i enlighet med artikel 87 i fördraget.
- (101) Vad beträffar kapitaltillskotten till EPI och till PI (åtgärderna nr 1 och 3) på totalt 4 328 miljarder italienska lire, ger enligt fastställd rättspraxis⁽³³⁾ kapitaltillskott som görs med hjälp av statliga medel under omständigheter som inte vore acceptabla för en privat investerare vars verksamhet bedrivs i en marknadsekonomi det mottagande företaget en direkt fördel, vilket innebär att de kan utgöra statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget. Mottagaren kan nämligen använda dem för att finansiera kostnader och investeringar utan att behöva ta hjälp av lån från finansiella organ eller utge en adekvat betalning för de medel som erhållits.
- (102) På grundval av EPI:s tidigare ekonomiska resultat och de förväntade resultaten i framtiden, kunde staten inte förvänta sig en avkastning som hade varit acceptabel för en privat investerare. F.d. APT gick med så allvarlig förlust och under en så lång period att ingen privat investerare rimligen skulle ha förväntat sig en acceptabel avkastning av en investering på 1 328 miljarder italienska lire i EPI. Faktum är att EPI:s finansiella resultat under de första åren efter detta kapitaltillskott fortsatte att försämrats.
- (103) Samma argument kan tillämpas på kapitaltillskottet på 3 000 miljarder italienska lire till förmån för PI, eftersom en privat investerare inte kunde förvänta sig en acceptabel avkastning vare sig på grundval av PI:s tidigare eller förväntade resultat. På grundval av den affärsplan som PI lämnat till de italienska myndigheterna inom ramen för detta förfarande förväntas PI återfå ekonomisk jämvikt först under 2002, medan ytterligare förluster förutses för perioden 1999–2001. Avkastningen på investeringen är inte sådan att den, även om man förväntade sig att företagets bokslut 2002 skulle vara balanserat, kan anses vara acceptabel för en privat investerare som agerar i en marknadsekonomi.
- (104) Eftersom de har beviljats under omständigheter som inte är acceptabla för en privat investerare kan de två kapitaltillskotten följaktligen ge mottagaren en fördel i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.
- (105) Vad beträffar EPI:s befrielse från skatten på företagets nettoförmögenhet (åtgärd nr 2) så kan åtgärden betraktas som en direkt subvention eftersom den undanröjer en utgiftspost som i annat fall skulle ha ingått i det mottagande företags balansräkning⁽³⁴⁾. Åtgärden är följaktligen sådan att den kan ge en ekonomisk fördel.
- (106) Åtgärderna nr 4 och 5 avser betalningar som gjorts enbart till EPI och PI av staten eller ett offentligt organ. Dessa åtgärder är följaktligen sådana att de kan ge en ekonomisk fördel till det mottagande företaget jämfört med alla de andra företagen.
- (107) Statens finansieringar av investeringar som APT genomfört för att förbättra sin struktur och driften av sina verksamheter (åtgärd nr 7) och som sedan överförts till EPI, har undanröjt de kassautgifter som EPI hade fått bära om det hade varit tvunget att själv betala för dessa investeringar. Som tidigare påpekats hade APT fått lån från CDDPP och det var skyldigt att återbetala dem. EPI övertog denna återbetalningsskyldighet. Den statliga åtgärden i fråga gjorde det emellertid möjligt för finansministeriet att kompensera de utgifter som härrörde från denna skyldighet genom att ersätta företaget för de belopp som varje år hade inbetalats till CDDPP.
- (108) Den fördel som härrör från denna åtgärd består alltså i en kompensering, från statens sida, för de belopp som årligen inbetalats av EPI till CDDPP för att betala lånen. Faktum är att effekten av denna åtgärd inte i något avseende skiljer sig från ett direkt beviljande av medel på årlig basis⁽³⁵⁾.
- (109) Enligt fastställd rättspraxis⁽³⁶⁾ kan beviljandet av lån till nedsatt ränta från statskontrollerade organ som CDDPP

⁽³⁴⁾ Se fotnot 32.

⁽³⁵⁾ För de lån som beviljats enligt lag 887 från 1984 ersätter finansministeriet både amorteringarna och räntorna: beloppet på fördelen omfattar alltså den årliga betalningen av både amorteringar och räntor. För de andra lånen ersätter finansministeriet däremot bara amorteringarna, medan räntorna betalas av EPI och PI (lagarna nr 39/82, 41/86 och 227/75). I detta fall är fördelen begränsad till den årliga betalningen av amorteringarna. EPI har dock, vilket kommer att visas nedan, erhållit en fördel även vad beträffar betalningen av räntorna genom den låga räntesats som tillämpats.

⁽³⁶⁾ Se t.ex. dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen, Rec. 1986, s. 231.

⁽³³⁾ Se kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EG-fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG på offentliga företag i tillverkningsindustrin (EGT C 307, 13.11.1993, s. 3).

(åtgärd nr 8) utgöra statligt stöd. Som redan påpekats var EPI skyldigt att betala ränta på några lån som beviljats av CDDPP. Den genomsnittliga räntesatsen som betalades av EPI och sedan av PI för de lån som beviljats i enlighet med lagarna nr 39/82, 41/86 och 227/75 var 3,7 % per år. För de resterande lånen, som beviljats i enlighet med lag nr 227/75, var den genomsnittliga räntesatsen 9,75 %.

(110) För att fastställa om denna räntesats har gett PI en fördel är det nödvändigt att jämföra den med en annan räntesats som PI under samma period skulle ha erhållit på kapitalmarknaden⁽³⁷⁾. Kommissionen anser att för detta syfte utgör den genomsnittliga räntesats för långfristiga företagslån som offentliggjorts av Banca d'Italia⁽³⁸⁾ en giltig referenspunkt. Skillnaden mellan den räntesats som faktiskt betalats av PI och den genomsnittliga räntesatsen för de långfristiga företagslånen utgör den fördel som PI beviljats genom denna åtgärd. De belopp som anges i tabell 1 har beräknats på grundval av detta kriterium⁽³⁹⁾.

(111) Enligt de italienska myndigheterna har några av dessa lån använts för att finansiera investeringar avsedda att förbättra APT:s strukturer för tillhandahållandet av posttjänster av allmänt intresse. Om EPI hade betalat en högre räntesats skulle även kostnaden för den samhälls-omfattande tjänsten ha blivit högre.

(112) De italienska myndigheterna har inte kunnat göra en kvantitativ beräkning av beloppet på den merkostnad för den samhälls-omfattande tjänsten som EPI skulle ha varit tvunget att bära om det hade betalat en högre räntesats och de har inte heller lämnat detaljerade uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att göra denna uppskattning. Kommissionen kan därför inte godta detta argument.

⁽³⁷⁾ Dom av den 30 april 1998 i mål T-16/96, Citiflyer Express Ltd mot kommissionen, REG 1998, s. II-0757.

⁽³⁸⁾ Enligt statistiken från Banca d'Italia var räntesatserna de följande: 1994 10,22 %, 1995 11,44 %, 1996 10,68 %, 1997 8,26 %, 1998 6,22 % och 1999 4,46 %. För några av de lån som beviljats i enlighet med lag nr 227/75 var räntesatsen 9,75 %. Den blev alltså högre än marknadsräntan från och med 1997: från och med det året finns det följaktligen inte något inslag av stöd. Räntesatsen för 1994 är en uppskattning av kommissionen på grundval av de uppgifter som offentliggjorts av Banca d'Italia.

⁽³⁹⁾ Skillnaden mellan den genomsnittliga räntesats som tillämpas av bankerna på medellånga och långfristiga företagslån och den räntesats som faktiskt betalats av EPI och PI till CDDPP, multiplicerad med det genomsnittliga belopp som för varje år skall betalas för de olika lån som beviljats av CDDPP och för vilka bara EPI är skyldigt att betala räntorna.

(113) På grundval av ovanstående redogörelse kan man dra slutsatsen att, med undantag för förpliktelseerna att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse, är alla de nämnda åtgärderna i princip sådana att de kan ge EPI och sedan PI en fördel i enlighet med artikel 87 i fördraget.

Stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna

(114) Det tredje villkoret för att statliga åtgärder skall omfattas av tillämpningsområdet för artikel 87 i fördraget är att de skall ha en faktisk eller potentiell påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. EPI är verksamt inom post- och finanssektorn, där konkurrensen är direkt närvarande genom att andra operatörer tillhandahåller samma tjänster, eller indirekt genom att andra operatörer tillhandahåller utbytbara tjänster.

(115) Inom den italienska postsektorn fanns det en viss grad av konkurrens även före den stegvisa avreglering som främjas genom gemenskapens lagstiftning. Särskilt tjänster för ilförsändelser, paketförmedling för företagskunder och logistiktjänster har i Italien utvecklats av privata företag, varav några med säte i andra medlemsstater⁽⁴⁰⁾.

(116) När det gäller de finansiella tjänsterna (girokonton, postsparböcker och betalningstjänster) konkurrerar PI med operatörer som erbjuder finansiella tjänster som i stor utsträckning är utbytbara med deras produkter, t.ex. bank- och finansoperatörer. Postgirokontona och postsparböckerna används för att sätta in pengar både i betalnings- och i sparsyfte och de konkurrerar med bankernas girokonton och sparprodukter. Det skall i detta sammanhang påpekas att PI gradvis integrerat sitt betalningssystem i det betalningssystem för banker som alla italienska banker är anslutna till, vilket har ökat utbyttbarheten mellan postens och bankernas finansiella produkter.

(117) Banksektorn har varit öppen för konkurrens i många år⁽⁴¹⁾ och handeln mellan medlemsstaterna är mycket

⁽⁴⁰⁾ TNT och DHL kan nämnas som exempel på operatörer som kontrolleras av utländska företag.

⁽⁴¹⁾ Se t.ex. dom av den 21 september 1988 i mål C-267/86, Van Eyke mot Société anonyme ASPA, Rec. 1988, s. 4769, punkt 23 i generaladvokatens avgörande samt dom av den 14 juli 1981 i mål C 172/80, Zuchner mot Bayerische Vereinsbank AG, Rec. 1982, s. 2021. Se dessutom rådets direktiv 88/361/EEG för genomförandet av artikel 67 i fördraget (EGT L 178, 8.7.1988, s. 5) och rådets andra direktiv 89/646/EEG om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG (EGT L 335, 10.12.1989, s. 67).

omfattande. Flera banker från olika medlemsstater är verksamma i Italien: direkt, genom filialer eller representer, eller indirekt, genom kontroll över banker och finansiella institut med säte i Italien.

(118) Mot bakgrund av ovanstående redogörelse är det tydligt att alla statliga åtgärder som ger EPI eller PI en ekonomisk fördel kan påverka handeln mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 87 i fördraget.

Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

(119) För att bedöma finansiella åtgärder till förmån för ett företag som ålagts ett uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse måste man undersöka om dessa åtgärders karaktär av stöd måste uteslutas i kraft av de specifika förpliktelser att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse som åligger detta företag⁽⁴²⁾. Det är med andra ord av grundläggande vikt att kontrollera om den finansiella åtgärden i fråga utgör ett stöd som går utöver den nettomerckostnad som företaget burit för att fullgöra sina uppgifter. Faktum är att medlemsstaterna, som domstolen i flera domar har fastslagit⁽⁴³⁾, har rätt att säkerställa att företag med funktioner av allmänt intresse bedriver dessa under omständigheter som kännetecknas av ekonomisk jämvikt. Om det beviljade stödet inte överskrider nettomerckostnaden skall det inte anses utgöra statligt stöd, eftersom företaget i verkligheten inte mottar en fördel i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

(120) Som redan påpekats hävdar Italien att alla de åtgärder som granskas av kommissionen i detta beslut är avsedda att kompensera den nettomerckostnad som PI burit för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse. Italien tillägger dessutom att det stöd som beviljats genom dessa åtgärder inte överstiger beloppet på den nettomerckostnad som PI burit.

(121) Kommissionen kommer med hänsyn till det att börja sin värdering av åtgärderna i fråga med att undersöka den grundläggande frågan om huruvida den av PI mottagna kompensationen står i proportion till den nettomerckost-

nad som företaget burit för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse under den period som kommissionen har koncentrerat sin undersökning på (1994–1999).

(122) I sitt meddelande om tjänster i allmänhetens intresse i Europa⁽⁴⁴⁾ understryker kommissionen att frågan om kompensation skall bedömas utifrån följande tre grundprinciper:

- 1) Neutralitet.
- 2) Medlemsstaternas frihet att definiera vilka uppgifter som ligger i allmänhetens intresse.
- 3) Proportionalitet.

(123) Med den första principen avses att gemenskapen är neutral i fråga om huruvida de företag som utför tjänsterna är offentliga eller privata. Överensstämmelsen med denna princip är inte ifrågasatt i detta fall.

(124) Medlemsstaternas frihet att avgöra om en tjänst ligger i allmänhetens intresse begränsas endast av kommissionens kontroll för att spåra missbruk och uppenbara felaktigheter. "För att undantaget i artikel 86.2 i fördraget skall vara tillämpligt måste *alltid* uppdraget att utföra en tjänst i allmänhetens intresse vara *klart definierat* och *uttryckligen har tilldelats* av en offentlig myndighet (detta gäller även kontrakt) (...). Detta är nödvändigt för att garantera en god rättssäkerhet liksom klarhet och öppenhet gentemot medborgarna. Kravet behövs också för att kommissionen skall ha möjlighet att bedöma den statliga inblandningens proportionalitet."⁽⁴⁵⁾

(125) Vad beträffar den definition och det uppdrag som anges ovan utgör 1995 års avtal den rättsakt som tillräckligt klart definierar och tilldelar EPI uppdraget att utföra en rad tjänster i allmänhetens intresse.

(126) Principen om proportionalitet innebär att de medel som används för att garantera att tjänster i allmänhetens intresse utförs inte får leda till onödiga snedvridningar av handeln och de får inte vara större än vad som är nödvändigt för att garantera att uppdraget faktiskt utförs. Utförandet av tjänsten i fråga skall vara garanterad, och det företag som anförtrotts att utföra den skall kunna bära de specifika kostnader och de nettomerckostnader som den ger upphov till.

⁽⁴²⁾ Se dom av den 22 november 2001 i mål C-53/00, Ferring SA mot ACOSS, REG 2001, s. I-9067, punkt 23.

⁽⁴³⁾ Se t.ex. dom av den 19 maj 1993 i mål C-320/91, Corbeau, Rec. 1993, s. I-2533.

⁽⁴⁴⁾ EGT C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽⁴⁵⁾ Punkt 22 i meddelandet.

- (127) I detta fall är det följaktligen nödvändigt att göra en kvantitativ beräkning av de totala nettomerkostnaderna som härrör från de förpliktelser att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse som ålades EPI genom 1995 års avtal och sedan jämföra detta belopp med den fördel som staten beviljat EPI.
- (128) Som tidigare påpekats har EPI infört ett redovisningssystem med separata konton som skiljer på kostnaderna och vinsterna för produkter av allmänt intresse och kostnaderna och vinsterna för de andra produkterna. I detta fall, där PI:s verksamheter utanför sektorn för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har varit marginella under perioden i fråga, kan kommissionen göra en kvantitativ beräkning av nettomerkostnaden för de förpliktelser att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse som ålagts EPI på grundval av företagets granskade kostnadsredovisning.
- (129) Som redan nämnts visar detta system rörelsevinsten för var och en av EPI:s produkter. Genom att (vid vinst) lägga till eller (vid förlust) dra ifrån rörelsevinsten för

varje tjänst som bedrivits i kraft av en förpliktelse i allmänhetens intresse och den del som avser finansiella kostnader är det möjligt att beräkna den totala nettomerkostnad som företaget burit för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse. På grundval av denna metod har alla samband, lönsamma och olönsamma, tagits med i beräkningen. Samtidigt har vinsterna och alla positiva tillägg som härrör från några av dessa tjänster, samt de vinster som härrör från den monopoliserade sektorn automatiskt dragits från de totala nettomerkostnaderna för tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse. I beräkningen av de nettomerkostnader som härrör från tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse har å andra sidan de kostnader och vinster som härrör från produkter för vilka ingen förpliktelse av allmänt intresse föreligger uteslutits (även när de sålts på platser som inte är lönsamma).

- (130) Enligt kommissionens beräkningar var nettomerkostnaderna för det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse⁽⁴⁶⁾ som anförtroddes EPI och sedan PI under perioden 1994–1999 till de följande:

Tabell 2

Nettomerkostnader för det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anförtroddes EPI och PI

						<i>(miljarder lire)</i>
1994	1995	1996	1997	1998	1999	Totalt
3 654	2 226	2 746	3 153	3 404	3 433	18 656

- (131) Dessa höga nettomerkostnader beror på följande faktorer: i) Det faktum att EPI regelbundet registrerat förluster även inom den monopoliserade sektorn, medan större delen av dess verksamhet var koncentrerad på sektorn för samhällsomfattande tjänster. ii) Den tunga bördan som den nedsatta taxan för dagspress och ideella organisationers publikationer (som i sig utgör mellan en tredjedel och hälften av de totala nettomerkostnaderna). iii) Det låga antalet postförsändelser per capita i Italien i förhållande till postnätets storlek (ett av de sämsta försändelse/nätverks-förhållandena i Europa). iv) Den italienska postoperatörens låga effektivitet.

- (132) Denna metod för att beräkna nettomerkostnaden inkluderar den fördel som EPI har genom den ensamrätt som det beviljats. Som påpekats ovan har staten gett EPI en ensamrätt för att göra det möjligt för företaget att utföra sitt uppdrag. Inom den monopoliserade sektorn har EPI ändå regelbundet registrerat förluster, som skulle ha

varit ännu högre om staten hade krävt kompensation för beviljandet av denna ensamrätt. Dessa förluster ingår i nettomerkostnaderna för tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse. Även om PI har den obestridliga fördelen av att vara det enda företaget som kan bedriva verksamhet inom sektorn för monopoliserade tjänster är denna fördel, på grund av de särskilda omständigheterna i detta fall (t.ex. PI:s låga effektivitet, övertaliga personal, postnätets storlek i förhållande till antalet

⁽⁴⁶⁾ Dessa inbegriper nettokostnader för tillhandahållandet av alla de tjänster för vilka staten har ålagt EPI och PI en förpliktelse att tillhandahålla allmänna tjänster. I praktiken omfattar de förluster som härrör från de samhällsomfattande post- och telekommunikationstjänsterna, eftersom de samhällsomfattande finansiella tjänsterna var lönsamma. Eftersom det saknas bokföringsuppgifter för åren 1994 och 1995 har kommissionen uppskattat nettokostnaden för allmänna tjänster under de åren på grundval av den genomsnittliga förhållandet mellan nettokostnaden för allmänna tjänster och rörelsevinsten för perioden 1996–1998.

försändelser per capita), inte tillräcklig för att täcka nettomerkostnaderna för tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse. Eftersom vinsterna från den monopoliserade sektorn inte heller är tillräckliga för att täcka nettomerkostnaderna för den sektorn har kommissionen, genom att dra dessa vinster från nettomerkostnaderna för tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse, redan beaktat den totala fördel som PI kan erhålla genom ensamrätten.

- (133) Som anges i tabell 1 uppgår de medel som EPI beviljades under den perioden till 17 960 miljarder italienska lire. Eftersom nettomerkostnaden för uppdraget att utföra tjänster i allmänhetens intresse under perioden i fråga är högre än det ekonomiska stöd som EPI beviljats drar kommissionen den slutsatsen att åtgärden i fråga och den fördel som tilldelats EPI genom ensamrätten inte har lett till någon överkompensering av nettomerkostnaden för det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anförtrots EPI. Följaktligen utgör de åtgärder som avses i tabell 1 inte statligt stöd.
- (134) Efter att ha nått denna slutsats anser kommissionen att det inte är nödvändigt att kontrollera om det finns korssubventioner till förmån för någon av PI:s konkurserutsatta tjänster⁽⁴⁷⁾.
- (135) Vad beträffar perioden 1959–1993 och täckningen av APT:s förluster skall det understrykas att före lag nr 71/94 beviljade staten ingen ersättning för de kostnader som härrörde från förpliktelser att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse. Dessutom begränsade den sig till att finansiera APT:s förluster genom forskottslikvider. Avskrivningen av dessa forskottslikvider kan betraktas som en ersättning i efterhand för de merkostnader som APT burit för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse. APT hade dessutom inte någon egen bokföring i egentlig mening, och intäkterna och utgifterna ingick i ministeriets budget. Eventuella underskott mellan intäkter och utgifter var en integrerad del av statens budget och inte det ekonomiska resultatet i ett separat juridiskt organ. APT:s förluster kunde därför bara vara en konsekvens av tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

- (136) Kommissionen anser att täckningen av dessa förluster inte är en oproportionerlig åtgärd i förhållande till den

nettomerkostnad som härrör från de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ålades APT under en period på 34 år. Hänsyn skall i själva verket tas till det faktum att från och med 1994 uppgår den nettomerkostnad som PI bär för att fullgöra sitt uppdrag att utföra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse till cirka 3 000 miljarder italienska lire om året (se ovan). På denna punkt bekräftar kommissionen följaktligen sitt beslut om att inleda förfarandet. Den konstaterar särskilt att beloppet på 35 835 miljarder italienska lire för en period på 34 år (1959–1993) inte överstiger den nettomerkostnad som burits av APT för att, under den tidsrymden, tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

VII. SLUTSATSER

- (137) Kommissionen anser att betalningarna för insamling och överlämnande av postförsändelser för olika offentliga förvaltningars räkning och den tredje delen av avskrivningen av skulder som avser 1999 (23 miljarder italienska lire) inte utgör statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.
- (138) Kommissionen anser att täckningen av de skulder som ackumulerats av APT före 1993, genomförd i kraft av lag nr 71/94 och lag nr 3/99, inte utgör en oproportionerlig åtgärd i förhållande till nettomerkostnaderna för det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anförtroddes APT under perioden 1959–1993 och att den följaktligen inte utgör statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.
- (139) Kommissionen anser dessutom att de granskade stödåtgärderna, som beviljats under perioden 1994–1999, och den fördel som tilldelats EPI genom ensamrätten inte har lett till någon överkompensering av de nettomerkostnader som härrör från det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anförtrots Ente Poste Italiane (nu Poste Italiane SpA) under samma period och att de följaktligen inte utgör statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

⁽⁴⁷⁾ Dom av den 27 februari 1997 i mål T-106/95, FFSA m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. I-911, punkt 188.

De betalningar för insamling och överlämnande av postförsändelser för olika offentliga förvaltningars räkning som Italien

har genomfört under perioden i fråga och den avskrivning av skulder på 23 miljarder italienska lire som föreskrivs i lag nr 3/99 utgör inte statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Det stöd som Italien har beviljat Poste Italiane SpA (f.d. Ente Poste Italiane och före det Amministrazione Poste e Telecomunicazioni) under perioden 1959–1999 genom de åtgärder som granskas i detta beslut och beviljandet av ensamrätt till vissa posttjänster har inte lett till någon överkompensering av de nettomerkostnader som härrör från det uppdrag att utföra tjänster i allmänhetens intresse som anför-

trots företaget och utgör följaktligen inte statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 12 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 mars 2002

om statligt stöd C 62/2001 (ex NN 8/2000) som Förbundsrepubliken Tyskland har genomfört till förmån för Neue Erba Lautex GmbH och Erba Lautex GmbH i konkurs

[delgivet med nr C(2002) 944]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/783/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samar-
betsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 29 december 1999, som inkom den 3 januari 2000, underrättade Tyskland kommissionen om stöd till förmån för det nybildade företaget Neue Erba Lautex GmbH. Då stödet redan hade betalats ut, registrerades det som icke anmält stöd med nummer NN 8/2000.
- (2) Kommissionen ställde i skrivelse av den 24 januari 2000 vissa frågor i ärendet, och dessa besvarades i skrivelser som inkom den 24 februari och 6 mars 2000. Ytterligare frågor ställdes i en skrivelse av den 17 april 2000, som besvarades den 5 juni 2000. Ärendet diskuterades vid ett möte med företrädare för den tyska regeringen den 6 juni 2000. Ytterligare upplysningar lämnades den 6 juli och 9 oktober 2000 samt den 8 januari 2001. Ärendet diskuterades på nytt vid ett möte med företrädare för den tyska regeringen den 28 februari 2001. Därefter ställdes kompletterande frågor i en skrivelse av den 15 mars 2001, som besvarades den 9 och 17 april 2001. Ytterligare frågor ställdes den 26 april 2001, och kompletterande upplysningar inkom till kommissionen den 7 maj och den 6 juni 2001.

- (3) Genom en skrivelse av den 30 juli 2001 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd. Tyskland svarade genom en skrivelse av den 21 september 2001, som registrerades den 24 september 2001.
- (4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat alla berörda parter att inkomma med sina synpunkter. Synpunkter har inkommit från två tyska konkurrenter och ett belgiskt textilindustriförbund. Dessa synpunkter har översänts till Tyskland genom skrivelser av den 11 och 21 december 2001 och den 10 januari 2002. Tyskland svarade genom en skrivelse av den 7 februari 2002, som registrerades påföljande dag.

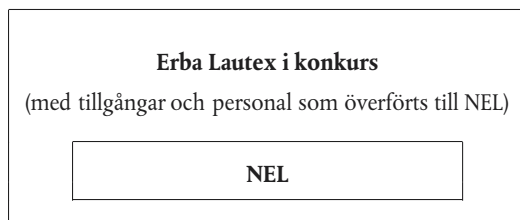
II. BESKRIVNING AV STÖDET**A. Företaget**a) *Neue Erba Lautex GmbH*

- (5) Enligt föreliggande uppgifter är Neue Erba Lautex GmbH (nedan kallat NEL) ett bolag med begränsad ansvarighet och ett aktiekapital på 25 000 euro. Det grundades den 23 december 1999 av den tillfällige konkursförvaltaren för Erba Lautex GmbH, sedan detta företag den 2 november 1999 hade begärt sig i konkurs⁽³⁾. NEL bildades som helägt dotterbolag till Erba Lautex GmbH i konkurs och har fortsatt detta bolags verksamhet utan avbrott. Avsikten med grundandet var att bjuda ut NEL till försäljning och överföra tillgångarna i Erba Lautex GmbH till NEL.
- (6) Enligt Tyskland har NEL arrenderat vissa tillgångar i Erba Lautex GmbH i konkurs. Av dokument som lämnats till

⁽¹⁾ EGT C 310, 7.11.2001, s. 3.⁽²⁾ Se fotnot 1.⁽³⁾ Konkursförfarandet inleddes den 31 december 1999.

kommissionen framgår att NEL för dessa tillgångar betalat en arrendeavgift på 215 626 euro (421 729 tyska mark) per månad. Kommissionen har inga uppgifter om huruvida arrendet faktiskt betalas. Några beställningar som inte effektuerats övertogs från Erba Lautex GmbH i konkurs.

- (7) NEL:s personal består av 249 anställda i Erba Lautex GmbH i konkurs, 16 praktikanter och den tidigare verkställande direktören, Matt⁽⁴⁾. Enligt uppgift från Tyskland sades avtalen upp med de 249 anställda i Erba Lautex GmbH i konkurs enligt en överenskommelse med personalföreträdare. De anställda undertecknade därefter direkta avtal med NEL. Inga avgångsvederlag utbetalades.
- (8) Enligt Tyskland har företaget följande struktur:

- (9) NEL fortsätter verksamheten i Erba Lautex GmbH i konkurs som verkade i textilindustrin, och verkar därmed också på textilmarknaden. Företagets verksamhet återupptogs den 31 december 1999. Liksom Erba Lautex

(4) Enligt Tyskland är Maron, tidigare investerare och verkställande direktör i Erba Lautex GmbH, inte längre verksam i denna funktion.

GmbH i konkurs har även NEL sitt säte i Neugersdorf i Sachsen, ett stödområde enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget.

Försök till försäljning av NEL

- (10) Tyskland förklarade redan i december 1999 att tillgångarna i Erba Lautex skulle överlätas till NEL, varpå NEL skulle säljas i ett öppet och villkorslöst anbudsförfarande. Konkursförvaltaren gav Price Waterhouse Coopers (nedan kallat PWC) i uppdrag att genomföra ett anbuds-förfarande. Enligt Tyskland offentliggjordes den 25 februari 2000 en anbudsinfordran i *Financial Times* och på Internet, och dessutom riktades en skrivelse till 70 textilföretag i och utanför Europa. Den ursprungliga fristen för inlämnande av anbud fastställdes till den 20 mars 2000, men utsträcktes till den 12 maj 2000 för att ge intressenterna mera tid för att lämna in anbud.
- (11) Enligt Tyskland skedde förhandlingar med flera intressenter. Konkursförvaltaren räknade med att kunna avsluta försäljningen tidigast i slutet av februari 2001. Detta skedde inte. Tyskland bekräftar att förhandlingar med potentiella investerare äger rum, men har med hänvisning till yrkanden om sekretess varken uppgett de potentiella investerarnas antal eller namn.

Planerad omstrukturering av NEL

- (12) Tyskland har lagt fram en studie som gjorts av PWC, enligt vilken bildande av en efterträdare till Erba Lautex GmbH endast skulle vara möjligt om nybildningen vore ostrukturerad. De beräknade kostnaderna för omstrukturering av det nybildade NEL framgår av följande tabell:

Omstruktureringsåtgärder	Kostnader (miljoner tyska mark)	Kostnader (miljoner euro)
Förvärv av mark och byggnader (*)	8,0	4,090
Förvärv av lös egendom (**)	6,0	3,067
Nyinvesteringar	8,0	4,090
Likviditet	27,0	13,805
Återbetalning av två lån till BvS och fristaten Sachsen	8,7	4,448
Summa	57,7	29,500

(*) Markens värde fastställdes av en fristående värderingsman till 0,911 miljoner euro (1,781 miljoner tyska mark) och byggnadernas värde till 3,329 miljoner euro (6,512 miljoner tyska mark).

(**) Värderad till 5,9 miljoner tyska mark av en fristående värderingsman.

(13) Enligt Tyskland rör det sig om maximibelopp. Ingen uppgift finns om hur dessa utgifter skall finansieras eller huruvida statliga medel skulle ställas till förfogande vid en slutgiltig försäljning av NEL. Tyskland har visserligen från början förklarat att den planerade omstruktureringen skulle genomföras först efter en försäljning av NEL, men enligt senaste uppgifter har en rad åtgärder tydligen redan påbörjats, som utbildning av anställda, utveckling av nya produkter och ändring av företagets strategi.

(14) Enligt studien skulle NEL efter omstruktureringen fram till år 2002 åter bli lönsamt. Enligt senaste uppgifter led NEL år 2000 förluster på 1,62 miljoner euro (3,169 miljoner tyska mark). Det angavs inte hur dessa förluster skulle regleras och om de övertogs av NEL eller Erba Lautex GmbH. År 2001 uppgick förlusterna i NEL enligt senaste uppgifter till omkring en halv miljon euro (en miljon mark).

b) *Erba Lautex GmbH i konkurs*

(15) Det tidigare Lautex Weberei und Veredlung GmbH var ett textilföretag som fram till privatiseringen år 1997 förvaltades av Treuhandanstalt och därefter dess efterföljare, Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (nedan kallat BvS). År 1998 hade företaget 360 anställda. År 1997 hade det en omsättning på 29,158 miljoner euro (57,029 miljoner mark) och hade tillgångar på 45,976 miljoner euro (89,921 miljoner mark).

(16) År 1997 privatiserades företaget genom försäljning till Daun-koncernen, en blandad koncern med säte i Tyskland och även den verksam i textilbranschen, med 11 600 anställda och en omsättning på 0,72 miljarder euro (1,4 miljarder mark). I april 1998 övertog en annan investerare, Maron-koncernen, hälften av aktiekapitalet, och företaget bytte namn till Erba Lautex GmbH. Även Maron-koncernen verkar i textilsektorn. Till denna hör det tidigare Erba GmbH, som bearbetar skjort- och blustyger, samt väverier och färgerier i Tjeckien. Inga uppgifter har redovisats om koncernens personalstyrka, omsättning eller tillgångar.

(17) I sitt beslut 2000/129/EG⁽⁵⁾ förbjöd kommissionen ett stöd på 60,84 miljoner euro (119 miljoner mark) till Erba Lautex GmbH. Stödet befanns vara oförenligt med

den gemensamma marknaden, då det inte uppfyllde kriterierna i riktlinjerna för bedömning av statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter av den 23 december 1994⁽⁶⁾. Av detta skäl föreskrev kommissionen att stödet skulle återbetalas med ränta från och med den dag då det betalades ut. I november 1999 anmälde Erba Lautex GmbH sin konkurs. Enligt uppgifter från Tyskland registrerades det oförenliga stödet som en del av konkursboet. Hittills har inget stöd återbetalats.

B. Nya finansieringsåtgärder

a) *Påstått undsättningsstöd*

(18) Den 23 december 2000 fick NEL från Sächsische Aufbaubank (nedan kallat SAB) vad som uppgavs vara undsättningsstöd på 2,224 miljoner euro (4,35 miljoner mark). Den 1 februari 2001 beviljade BvS ytterligare ett lån av samma storlek för samma ändamål. Dessutom ställde BvS den 19 maj 2001 ytterligare ett belopp på 0,159 miljoner euro (0,312 miljoner mark) till förfogande. SAB ställde den 8 juni 2001 ett belopp av samma storlek till förfogande. Enligt Tyskland beviljades dessa lån till referensräntesats.

(19) Det påstådda undsättningsstödet uppgår till 4,767 miljoner euro (9,324 miljoner mark). Det beviljades ursprungligen för en tid av sex månader. Tidsfristen utsträcktes till tolv månader, då påbörjandet av omstruktureringen enligt Tyskland var försenat. Enligt Tyskland nåddes en överenskommelse om återbetalningen av lånen, enligt vilken ett belopp på 2 556 euro (5 000 mark) i månaden skulle återbetalas till SAB och BvS från den 1 juli 2001. Detta innebär en betydande förlängning av lånens ursprungliga löptid på tolv månader.

b) *Kapitaltillskott*

(20) Den 27 februari 2001 fick kommissionen uppgift om att BvS hade återbetalat 3,289 miljoner euro (6,434 miljoner mark) till de tidigare investerarna i Erba Lautex GmbH. Beloppet motsvarade den köpeskilling för företaget och det kapitaltillskott på 3,067 miljoner euro (6 miljoner mark) som hade avtalats med investerarna vid privatiseringen.

⁽⁵⁾ EGT L 42, 15.2.2000, s. 19.

⁽⁶⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

- (21) Tyskland har lagt fram bevis för att respektive grupp investerare mellan april 1998 och augusti 1999 betalade in 1,533 miljoner euro (3 miljoner mark) som eget kapital. Privatiseringen knöts i avtalet till villkoret att kommissionen godkände de stöd som beviljats till företaget. Då kommissionen emellertid fattade beslut om avslag, gjorde investerarna anspråk på att beloppen skulle ersättas. Enligt privatiseringsavtalet skulle BvS återbetala beloppen till investerarna.
- (22) När förfarandet inleddes, konstaterade kommissionen att företaget tillfördes kapital på 3,067 miljoner euro (6 miljoner mark), och att BvS inte registrerade detta belopp som fordran på Erba Lautex GmbH i konkursen. Som svar på inledningen av granskningsförfarandet meddelade Tyskland kommissionen att denna fordran med ränta den 27 juli 2001 registrerades som en del av konkursboet. Det finns ingen uppgift huruvida fordran godkändes av konkursförvaltaren.

III. SKÅL FÖR ATT INLEDA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (23) Med stöd av föreliggande upplysningar drog kommissionen slutsatsen att de offentliga finansiella åtgärderna till förmån för NEL och Erba Lautex innebär statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. I sin preliminära bedömning ansåg kommissionen de båda företagen vara en ekonomisk enhet, då NEL är ett helägt dotterbolag till Erba Lautex i konkurs och har fortsatt dess drift genom att arrendera dess tillgångar.
- (24) Kommissionen ansåg inte att det fanns något undantag som kunde motivera nya stöd till samma ekonomiska enhet, och tog särskild hänsyn till att det stöd som förklarades olagligt i juli 1999 inte hade återbetalats. Enligt EG-domstolens fasta rättspraxis skulle inte några nya stöd ha fått betalas ut innan det stöd som förklarats olagligt återbetalats. Dessutom hade detta nya stöd som anförts av de klagande klart ofördelaktig kumulerande inverkan på marknaden. Kommissionen hade därför tungt vägande betänkligheter mot att betrakta detta nya stöd som förenligt med den gemensamma marknaden. Av detta skäl inleddes ett formellt granskningsförfarande.

IV. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (25) Kommissionen har mottagit synpunkter från två tyska konkurrenter och ett belgiskt textilindustriförbund. Samtliga konkurrenter förklarade att den fortsatta driften av Erba Lautex GmbH i konkurs genom NEL skapade en betydande snedvridning av konkurrensen, särskilt med tanke på de låga priser NEL enligt uppgift skulle arbeta med. Det belgiska textilindustriförbundet uttalade farhågor för att Erba Lautex GmbH i konkurs kunde drivas vidare genom NEL och vara i stånd att arbeta till priser som enligt upplysningar som förbundet har tillgång till understiger kostnaderna, eftersom det stöd som förklarats olagligt inte återbetalats.

V. KOMMENTARER FRÅN TYSKLAND

- (26) I sitt svar på inledningen av granskningsförfarandet insisterade Tyskland på att det nybildade NEL var ett *Auffanggesellschaft* (företag som bildats genom en likvidation eller ett övertagande) enligt undantagsbestämmelsen i fotnot 10 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1999 (?). Enligt denna gäller det enda undantaget från principen att ett nybildat företag inte kommer ifråga för stöd till undsättning och omstrukturering "fall som behandlas av Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben inom ramen för dess privatiseringsuppdrag och andra liknande fall i de nya delstaterna, dock endast i fall som avser företag som bildats genom en likvidation eller ett övertagande som ägt rum före den 31 december 1999".
- (27) Enligt Tysklands uppfattning är ett *Auffanggesellschaft* ett företag som bildas för att fortsätta verksamheten i ett företag i likvidation. I detta syfte övertar det tillgångarna, medan skulderna stannar kvar i det gamla företaget. De båda kriterierna är i detta fall givna. Gentemot kommissionens uppfattning att NEL inte kan räknas som ett *Auffanggesellschaft*, eftersom det inte likviderats och dess tillgångar inte övertagits, anser Tyskland att inledningen av konkursförfarandet är ett slags likvidation och arrendet av tillgångarna jämförbart med ett övertagande.

(?) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

(28) Beträffande synpunkterna från berörda parter förklarade Tyskland, att NEL måste arbeta med högre kostnader än det nu i konkurs försatta Erba Lautex GmbH tidigare hade gjort. Gentemot förklaringar från konkurrenter till NEL hävdade Tyskland att NEL hade gått miste om potentiella beställningar, eftersom man begärt högre priser än konkurrenterna. Dessutom kunde NEL med hänsyn till sitt nuvarande svåra läge inte föra någon aggressiv prispolitik.

VI. BEDÖMNING AV STÖDET

A. Stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

(29) NEL och Erba Lautex GmbH i konkurs har fått finansiellt stöd av statliga medel, varigenom dessa företagsenheter gynnats gentemot sina konkurrenter. Då textilmarknaden i Europa kännetecknas av hård konkurrens och överskottskapacitet, hotar ett finansiellt gynnande av ett företag gentemot dess konkurrenter att snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(30) NEL går i nuläget med förlust och behöver enligt egna uppgifter omstruktureras för att kunna fortsätta driften av egen kraft. Dessutom är företaget ensam ägare till Erba Lautex GmbH i konkurs, som uppenbart är ett företag i svårigheter. När granskningsförfarandet inleddes, ansåg kommissionen att en privat investerare med hänsyn till företagets svårigheter inte skulle ha lämnat sådant finansiellt stöd. Därför betraktades den offentliga finansieringen till förmån för NEL och Erba Lautex GmbH som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

(31) Det föregivna undsättningsstöd som beviljats av BvS, en offentlig myndighet, och SAB, ett offentligt kreditinstitut, samt anstånd med betalning av detta är de första åtgärder som kommissionen måste bedöma. Tyskland har aldrig bestridit det faktum att såväl NEL som Erba Lautex GmbH i konkurs skall betraktas som företag i svårigheter. Dessutom medger Tyskland att de lån som BvS och SAB beviljat direkt till NEL är att betrakta som undsättningsstöd. Kommissionen står därför fast vid sin uppfattning. Däremot bestrider Tyskland att kapitaltillskottet till Erba Lautex GmbH skall anses utgöra stöd. Enligt dess uppfattning hotar denna åtgärd inte att snedvrída konkurrensen på den gemensamma marknaden eller påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(32) Vidare granskar kommissionen kapitaltillskottets stöd-karaktär. När granskningsförfarandet inleddes, var kommissionens uppfattning att den ersättning som enligt privatiseringsavtalet lämnades till tidigare investerare för kapitaltillskottet i Erba Lautex GmbH inte gav företaget någon finansiell förmån. Kapitaltillskottet i sig gav emellertid Erba Lautex GmbH i konkurs en förmån såtillvida att dess kapital i och med detta höjdes med 3,07 miljoner euro (6 miljoner mark). Med återbetalningen av detta belopp genom BvS till tidigare investerare i Erba Lautex GmbH i konkurs stannade denna i efterhand av statliga medel beviljade förmån kvar i företaget. Man kan emellertid utgå från att förmånen beviljades vid tiden för privatiseringen. Genom att BvS samtyckte till att återbetala kapitaltillskottet till kommissionen om stöd till företaget som investerarna tidigare beviljats måste återbetalas, fungerade den nämligen som en borgen för kapitaltillskottet. Enligt kommissionens meddelande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget om statligt stöd i form av ansvars- och borgensförbindelser⁽⁸⁾ beviljades förmånen vid den tidpunkt då förpliktelsen att täcka kapitalökningen ingicks, och inte vid den tidpunkt då verkställighet begärdes eller betalningar gjordes.

(33) Då textilmarknaden är konkurrensutsatt och det drivs handel mellan medlemsstaterna, hotar en sådan finansiell förmån att snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen hänvisar till sitt beslut 2000/129/EG, där den beskriver omständigheterna kring privatiseringen av Erba Lautex GmbH i konkurs. Kommissionen anser att ingen privatekonomisk investerare skulle ha åtagit sig att lämna ett sådant kapitaltillskott utan garanti för att det skulle ge någon avkastning.

(34) Därför står kommissionen fast vid sin uppfattning, att åtgärden skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Det faktum att de tyska myndigheterna ett år efter det att investerarna kompen-serats lät registrera denna fordran som en del av konkursboet, ändrar inte det faktum att kapitalökningen utgjorde stöd. Dessutom kunde de tyska myndigheternas bristande noggrannhet betraktas som ytterligare en finansiell förmån för företaget i konkurs och/eller dess borgenärer.

⁽⁸⁾ EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

B. Stödmottagare

- (35) Redan när granskningsförfarandet inleddes, betvivlade kommissionen att det nybildade NEL skall betraktas som den enda mottagaren av det föregivna undsättningsstödet, vilket Tyskland hävdar.
- (36) När granskningsförfarandet inleddes, utgick kommissionen från att NEL och Erba Lautex GmbH i konkurs var en enda ekonomisk enhet. NEL är ett helägt dotterbolag till Erba Lautex GmbH i konkurs och har inga egna tillgångar, utan arrenderar dessa från Erba Lautex GmbH i konkurs för att fortsätta verksamheten i detta. Erba Lautex GmbH i konkurs innehar samtliga aktier och tillgångar, och kontrollerar därmed den nybildade enheten. Kommissionen anser därför att stödmottagaren är den grupp som består av moderbolaget, Erba Lautex GmbH i konkurs och dess helägda dotterbolag NEL. Denna uppfattning är grundad på en analys av vilken ekonomisk enhet stödet slutligen gynnar.
- (37) Det föregivna undsättningsstödet till förmån för NEL kom även Erba Lautex GmbH i konkurs till godo. Enligt uppgifter från Tyskland användes stödet till att betala löpande kostnader och ersättningsinvesteringar. Löpande kostnader är utgifter som uppstår när anläggningstillgångar används. I detta fall bestod de av kostnader för löner, energi, råvaruleveranser osv. Under det att medlen för att betala personalkostnaderna direkt kom NEL till godo, då NEL utnyttjar anläggningar och maskiner från Erba Lautex GmbH i konkurs, är stödet för att betala kostnader som uppstår vid användning av dessa eller av ersättningsinvesteringar i slutänden en förmån även för Erba Lautex GmbH i konkurs. Det är ett faktum att kapitaltillskottet kom Erba Lautex GmbH till godo.
- (38) Med hänsyn till att NEL och Erba Lautex GmbH i konkurs bildar en grupp och att stöden har kommit båda tillgodo, kan man utgå från att stödmottagarna är de båda tillsammans.

C. Undantagsbestämmelse från artikel 87.3 c i EG-fördraget

- (39) Det nya stödet till förmån för den grupp som består av NEL och Erba Lautex GmbH uppgår sammanlagt till 7,834 miljoner euro (15,324 miljoner mark). Det består av ett föregivet undsättningsstöd på 4,767 miljoner euro (9,324 miljoner mark) och ett kapitaltillskott på 3,067 miljoner euro (6 miljoner mark).

(40) Då stödet inte beviljades enligt någon godkänd stödordning, skall kommissionen betrakta det som nytt stöd. I artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget finns undantagsbestämmelser från det allmänna förbudet mot stöd i artikel 87.1.

(41) Undantagen i artikel 87.2 EG-fördraget är inte aktuella i detta fall, då det inte är fråga om stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, eller stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, och stödet ges inte till näringslivet i något av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning. Undantagen i artikel 87.3 b i EG-fördraget är inte heller tillämpliga.

(42) Ytterligare undantagsbestämmelser finns i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Då stödet inte är avsett för regional utveckling, utan för återställande av lönsamheten på lång sikt i ett företag i svårigheter, skulle här endast undantagsbestämmelsen i artikel 87.3 c i EG-fördraget kunna övervägas. Enligt denna kan statligt stöd ges för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, när detta inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Härtill kommer att de enda åtgärder som Tyskland är berett att betrakta som stöd är undsättningsstöd. Tyskland har aldrig hävdats att det skulle röra sig om stöd till små och medelstora företag (SMF), och inte heller har man påvisat att företaget skulle ha SMF-status.

(43) Kommissionen har gett ut särskilda riktlinjer för att bedöma undsättnings- och omstruktureringsstöd. Efter en preliminär granskning är dess uppfattning att gemenskapens riktlinjer för forskning och utveckling, miljöskydd, små och medelstora företag eller sysselsättning och utbildning inte kan komma ifråga, utan endast riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Då en del av stöden beviljades efter den 30 april 2000, är gemenskapens riktlinjer av den 23 december 1999⁽⁹⁾ (nedan kallade riktlinjerna) tillämpliga⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Se fotnot 7.

⁽¹⁰⁾ Punkt 7.5 i riktlinjerna: "Kommissionen kommer att granska förenligheten med den gemensamma marknaden av alla undsättnings- eller omstruktureringsstöd (...) på grundval av dessa riktlinjer om stödet, eller en del av det, beviljades efter det att riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*."

a) *Företagets stödberättigande*

(44) Tyskland hävdar att NEL är den enda stödmottagaren och skall betraktas som *Auffanggesellschaft* enligt undantagsbestämmelsen i fotnot 10 i riktlinjerna. Som redan förklarats, medges enligt denna fotnot undsättnings- och omstruktureringsstöd till sådana företag i de nya delstaterna som bildats genom avveckling eller överföring av tillgångar fram till den 31 december 1999. När granskningsförfarandet inleddes, konstaterade emellertid kommissionen att inga tillgångar hittills avvecklats eller överförts. Tyskland hävdar att inledningen av konkursförfarandet skulle vara ett slags avveckling, och att arrendet av tillgångarna skulle vara jämförbart med ett övertagande.

(45) Kommissionen delar inte uppfattningen att ett konkursförfarande skulle vara en form av likvidation. Det ligger i likvidationens natur att tillgångarna omvandlas i reda pengar. Den medför i regel försäljning av tillgångarna och likvidering av skulder innan rörelsen upphör. Då den innebär en avveckling, leder den till att ett företags tillgångar delas upp mellan borgenärer och delägare innan företaget upplöses. Å andra sidan kan en konkurs leda till att företaget reorganiseras och dess verksamhet drivs vidare, om den inte gör en likvidation och uppdelning av behållningen nödvändig. Konkurs och likvidation är alltså olika händelseförlopp. Att ett konkursförfarande inleds innebär inte att företaget måste likvideras, särskilt inte enligt tysk rätt, som medger att företags verksamhet drivs vidare. I detta fall beslutades att företags verksamhet skulle fortsätta på obestämd tid. Därför kan verkan av beslutet att inleda ett konkursförfarande inte jämföras med verkan av ett beslut att likvidera företaget.

(46) Kommissionen måste tillbakavisa uppfattningen att arrendet av tillgångarna kunde jämföras med ett övertagande. Ett arrendeavtal skiljer sig till sin natur helt från ett köpeavtal. Vid ett arrendeavtal hyr arrendatorn tillgångarna av arrendeupplåtaren. Denne har visserligen kvar sin äganderätt, men arrendatorn förvärvar nyttjanderätt till tillgångarna under en viss tid som motprestation för betalning av arrende eller hyra. Vid ett köpeavtal överförs däremot äganderätten från säljare till köpare

mot ersättning. Därmed skiljer sig köpares och arrendatorers rätt principiellt och kan enligt fotnot 10 i riktlinjerna inte på något sätt jämföras.

(47) Vidare gjordes i detta fall alla relevanta transaktioner inom samma grupp, då NEL inte är någon självständig företagsenhet utan är helägt av sitt moderbolag, Erba Lautex GmbH i konkurs. Under dessa omständigheter "övertogs" tillgångarna inte i riktlinjernas mening. Kommissionen anser därför inte att kriterierna i fotnot 10 i riktlinjerna uppfylls. Den skall därför utifrån riktlinjerna granska, om stöden kan anses ha getts till gruppen som undsättnings- eller omstruktureringsstöd.

b) *Överensstämmelse med kriterierna i riktlinjerna*

(48) När det gäller de åtgärder som även enligt Tysklands uppfattning utgör stöd, skall det vara fråga om undsättningsstöd som uteslutande getts till NEL. Som redan nämnts, anser emellertid kommissionen att den grupp som består av Erba Lautex i konkurs och dess helägda dotterbolag NEL skall anses vara stödmottagare, och att kapitalökningen alltså är ett stöd som skall bedömas enligt riktlinjerna.

(49) För att betraktas som undsättningsstöd enligt riktlinjerna måste åtgärderna bestå av likviditetsstöd i form av lån eller borgen som har lämnats på marknadsmässiga villkor och som måste återbetalas inom högst tolv månader. Om allvarliga sociala svårigheter föreligger, skall de vanligtvis beviljas för en tid av sex månader, så att företags framtid kan fastställas och en omstrukturerings- eller likvidationsplan utarbetas.

(50) Kapitalökningen var emellertid inte något likviditetsstöd, och den beviljades enligt vad som nu är känt inte heller på marknadsmässiga villkor. Vidare överskreds väsentligt och utan motivering den sexmånadersperiod som vanligen kan medges för undsättningsstöd. Dessutom skall detta föregivna undsättningsstöd enligt företags uppgifter återbetalas inom en frist av åtta år, varvid återbetalning av ränta inte beaktats. Slutligen finns det starka skäl att betvivla att kapitalökningen över huvud taget kommer att återbetalas.

- (51) Därtill kommer att kommissionen kan fastställa om stöd har beviljats först när stödmottagarens framtid kan bedömas. Framtiden för NEL bedömdes dock redan när företaget grundades och innan det föregivna undsättningsstödet gavs, då en omstruktureringsplan utarbetades. Även framtiden för Erba Lautex GmbH i konkurs förblir oklar, då det hittills endast beslutats att företaget skulle fortsätta sin verksamhet genom NEL på obestämd tid.
- (52) Enligt Tyskland var undsättningsstödet nödvändigt fram till dess omstruktureringen av NEL inleddes. Enligt kommissionens uppfattning är dock undsättningsstödet syfte enligt riktlinjerna att företagets verksamhet skall kunna drivas vidare till dess att dess fortbestånd har undersökts. Även om man medger ett visst mått av flexibilitet, kan undsättningsstöd inte ges på obegränsad tid. Detta har emellertid gjorts, eftersom omstruktureringen skulle börja med en försäljning av NEL, för vilken ingen tidpunkt har fastställts. Ännu två år efter anbudsinfördran har ingen försäljning skett. Dessutom har tydligen vissa omstruktureringsåtgärder redan verkställts, fastän NEL inte har sålts. Detta kan dock inte garantera de föregivna undsättningsstödens förenlighet, utan snarare innebär det att stöden skulle ha återbetalats i sin helhet, vilket emellertid inte har skett.
- (53) Av detta måste kommissionen dra slutsatsen att stöden inte är tillåtna som undsättningsstöd. Dessutom kan kommissionen av följande skäl inte heller godkänna stöden som omstruktureringsstöd.
- (54) För det första har Tyskland aldrig lagt fram någon omstruktureringsplan för hela gruppen. Tyskland har nyligen hävdats att bildande av ett dotterbolag, till vilket de lönsamma tillgångarna överförs, skulle kunna betraktas som en form av omstrukturering. Detta skulle emellertid betyda att Erba Lautex GmbH i konkurs i verkligheten strukturerades om. Erba Lautex GmbH i konkurs har emellertid inte någon plan för sin omstrukturering eller likvidering. Den enda plan som lagts fram för kommissionen rör NEL, som ingår i gruppen.
- (55) För det andra är det inte realistiskt att vänta sig att gruppen ens delvis kan återställa sin lönsamhet. Tyskland har aldrig förklarat att lönsamheten kunde återställas i Erba Lautex GmbH i konkurs. I rapporten från det första borgenärssammanträdet konstaterades, att bolaget som försatts i konkurs inte kunde återställas. Även om Tyskland anser att lönsamheten i NEL kan återställas, är detta endast möjligt genom en försäljning. Det har emellertid upprepade gånger konstaterats att ingen investerare av allt att döma är beredd att överta den nya rättsinnehavaren. Därför har stödmottagarna inte lämnat något väsentligt bidrag, och inte heller kan något sådant förväntas.
- (56) Slutligen måste kommissionen beakta synpunkterna från berörda parter, enligt vilka den fortsatta drift av verksamheten i Erba Lautex GmbH i konkurs som skulle vara möjlig genom inte återkrävt, oförenligt och nytt stöd, skulle snedvrída konkurrensen på den gemensamma marknaden.
- c) *Tillämpning av Deggendorfdoktrinen*
- (57) När granskningsförfarandet inleddes, ansåg kommissionen det lämpligt att granska återkravet av det stöd som förklarats olagligt genom beslut 2000/129/EG. Enligt EG-domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 P, Textilwerke Deggendorf GmbH mot kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland⁽¹¹⁾ måste kommissionen, när den prövar huruvida ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, ta hänsyn till alla relevanta faktorer. Till dessa hör, i förekommande fall, de förhållanden som redan har bedömts i ett tidigare beslut, liksom de skyldigheter som enligt detta föregående beslut åläggs en medlemsstat. När nya stöd bedöms, måste kommissionen ta hänsyn till deras kumulerande effekt med hänsyn till snedvridningen av marknaderna och oförenliga stöd som inte återkrävts.
- (58) Genom beslut 2000/129/EG förklarades att statligt stöd på 60,844 miljoner euro (1 19 miljoner mark) till förmån för Erba Lautex GmbH hade beviljats olagligt och inte var förenligt med den gemensamma marknaden. I artikel 2 i nämnda beslut ålades Tyskland att återkräva stödet från mottagaren. Tyskland överklagade inte detta beslut inom besvärstiden, varför det vann laga kraft.
- (59) Det bör erinras om att syftet med att återkräva olagligen beviljat stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden är att avhjälpa den snedvridning av konkurrensen stödet skapar på den gemensamma marknaden.

(11) REG 1997, s. I-2549.

Man kan i detta fall konstatera att inget stöd hittills återkrävts, och att Erba Lautex GmbH i konkurs fortsätter sin verksamhet genom NEL på samma marknad. Därför har snedvridningen av konkurrensen hittills inte avhjälpes. Nya stöd bidrar inte till att förbättra läget, utan ger snarare Erba Lautex GmbH möjlighet att fortsätta sin verksamhet genom NEL. Kommissionen anser därför att de nya stöden har en ofördelaktig kumulerande verkan på konkurrensen.

VII. SLUTSATSER

- (60) Kommissionen konstaterar att Tyskland olagligt har genomfört dessa stöd i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget. Dessutom har de med den gemensamma marknaden oförenliga stöden en ofördelaktig kumulerande verkan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för den grupp som består av Erba Lautex GmbH i konkurs och dess helägda dotterbolag Neue Erba Lautex GmbH till ett belopp av 7,834 miljoner euro (15,324 miljoner tyska mark) är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagarna.
2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i tysk lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkning av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 12 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 april 2002

om påstått statligt stöd från Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för företag i Industriepark Wörth

[delgivet med nr K(2002) 1482]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/784/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 28 september 2000 begärde Generaldirektoratet för konkurrens upplysningar från Tyskland rörande det påstådda statliga stödet till förmån för företag i Industriepark Wörth. Svar erhöles den 8 november 2000. Genom en skrivelse av den 10 januari 2001 begärde kommissionen kompletterande upplysningar, som kom den tillhanda den 30 januari 2001.
- (2) Den 25 juli 2001 beslutade kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande. Tyskland yttrade sig om inledandet av förfarandet genom skrivelser av den 16 augusti 2001 och den 29 augusti 2001. Genom en skrivelse av den 25 oktober 2001 begärde kommissionen in kompletterande upplysningar, som kom den tillhanda den 19 november 2001.

Den 5 november 2001 och den 19 december 2001 inkom från Förenade kungariket synpunkter på inledandet av förfarandet. Dessa vidarebefordrades till behöriga myndigheter i Tyskland. De tyska myndigheterna tog ställning till dessa den 23 november 2001 och den 28 november 2001. Genom skrivelser av den 20 novem-

ber 2001 och den 16 januari 2002 bad kommissionen Förenade kungariket att bringa klarhet i vissa frågor. Förenade kungariket besvarade dessa genom skrivelser av den 19 december 2001 och den 11 februari 2002.

II. BESKRIVNING AV DE STÖDMOTTAGANDE FÖRETAGEN OCH DEN PÅSTÅDDA STÖDÅTGÄRDEN

- (3) Landkreis Germersheim har tillsammans med strukturutvecklingsbolaget för Landkreis Germersheim (Strukturentwicklungsgesellschaft für das Gebiet des Landkreises Germersheim mbH) grundat bolaget Industriepark Wörth GmbH (nedan kallat IPW). Bolaget har till uppgift att utveckla ett nytt industriområde på en fastighet som gränsar till en produktionsanläggning tillhörande DaimlerChrysler.
- (4) IPW har investerat 6,6 miljoner tyska mark i att på denna fastighet inrätta industrilokaler som hyrs ut till underleverantörer till DaimlerChrysler (MAGNA Seating Systems GmbH, Grammer AG och Fritzmeier Composite). Den federala regeringen har förklarat att de underleverantörer som etablerat sig i industriområdet inte ansökt om några investeringsstöd.
- (5) Enligt uppgifter från Tyskland uppgår hyran för lager- och produktionslokaler till 9 tyska mark och för kontorslokaler till 12 tyska mark per kvadratmeter i industriområdet.

III. SKÅL FÖR INLEDANDET AV GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (6) Kommissionen hyste tvivel om huruvida villkoren i hyresavtalen mellan IPW och underleverantörerna var marknadsmässiga. Eftersom Landkreis Germersheim innehar en majoritetsandel i IPW, låg det nära att förmoda att underleverantörerna åtnjöt förmånliga villkor, eftersom de offentliga delägarna i IPW hade ett naturligt intresse av att företag etablerade sig i regionen. Dessutom antogs att IPW-projektet skulle se till att det först och främst var underleverantörer till DaimlerChrysler som etablerade sig i IPW.

⁽¹⁾ EGT C 280, 4.10.2001, s. 2.

- (7) I brist på närmare upplysningar kunde kommissionen dessutom inte kontrollera huruvida den hyra som betalades av underleverantörerna, i enlighet med vad de tyska myndigheterna hävdade, motsvarade den hyra som togs ut för liknande objekt. Kommissionen erhöll vidare inga tillräckliga belägg för att delägarna i IPW gick med vinst till följd av projektet. Kommissionen befarade därför att projektet med dess förmånliga hyror skulle kunna utgöra statligt stöd och vara oförenligt med den inre marknaden.

IV. TYSKLANDS SYNTPUNKTER

- (8) Enligt Tyskland är hyrorna i IPW marknadsmässiga. Till stöd för detta påstående lade landet fram olika skrivelser.
- (9) Av två fastighetsmäklare bekräftas att jämförbara industrilokaler i regionen hyrs ut för 5–7,50 tyska mark (2,56–3,83 euro) per kvadratmeter för lager- och produktionslokaler och för 7,50–9,50 tyska mark (3,83–4,86 euro) per kvadratmeter för kontorslokaler. En undersökning gjord av det lokala näringslivsfrämjandet (Wirtschaftsförderung Südpfalz des Landkreises Germersheim) beträffande villkoren för utbudet av industrilokaler ger vid handen att hyran för kontorslokaler för närvarande uppgår till högst 12 tyska mark (6,14 euro) och för lagerlokaler till högst 10 tyska mark (5,11 euro) per kvadratmeter. I fastighetsbilagan i en lokaltidning bjuds det ut lagerlokaler för mindre än 5 tyska mark (2,56 euro) och kontorslokaler för mindre än 10 tyska mark (5,11 euro) per kvadratmeter.
- (10) Av en skrivelse till ett av de företag som etablerat sig i industriområdet (Grammar Wörth GmbH) framgår att detta företag på sin tidigare etableringsort betalade en hyra på 7 tyska mark per kvadratmeter, vilket är mindre än den nuvarande hyran i industriområdet. DaimlerChrysler AG har bekräftat att man hyr ut industrilokaler inom den egna produktionsanläggningen, i omedelbar anslutning till industriområdet, för 8,83 tyska mark (4,5 euro) per kvadratmeter.
- (11) Enligt Tyskland visar dokumenten att hyrorna i IPW jämfört med liknande etableringsorter i regionen ligger i det övre registret. Påståendet om att företagen i industriområdet skulle åtnjuta förmånsbehandling i form av hyror under marknadsnivå kan således tillbakavisas. Tyskland har dessutom lagt fram vinstprognoserna i affärsplanen och en kopia av bolagsavtalet.

V. SYNTPUNKTER FRÅN TREDJE MAN

- (12) Förenade kungariket lämnade för nordirländska Industrial Development Boards räkning in en synpunkt, i vilken det anförs att hyrorna för industrilokaler i Wörth jämfört med Nordirland uppenbarligen är mycket låga.
- (13) I sitt svar på Förenade kungarikets invändningar har Tyskland påpekat att det i fallet med siffrorna från Nordirland möjligen handlar om årshyror, medan de uppgifter som lämnats till kommissionen avser månadshyror.
- (14) Genom sin skrivelse av den 11 februari 2002 tog Förenade kungariket tillbaka sin tidigare ståndpunkt, eftersom en feltolkning legat till grund för uppgifterna. Sedan sakförhållandet klagjorts finns det enligt Förenade kungariket inget stöd för att påstå att hyrorna i IPW jämfört med hyrorna för liknande objekt i Nordirland skulle snedvrída konkurrensen.

VI. RÄTTSLIG BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (15) Industriområdet IPW hyrs ut av ett offentligt ägt fastighetsbolag. Det handlar således om en offentlig investering. För att fastställa huruvida villkoren för uthyrning av industrilokaler till underleverantörer i IPW har inslag av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, undersökte kommissionen huruvida hyrorna hade inslag av diskriminering, motsvarade marknadspriserna och gav avkastning på investeringarna.
- (16) I allmänhet kan alla intresserade företag etablera sig i IPW. Detta har bekräftats av de tyska myndigheterna.
- (17) Kommissionen har jämfört de hyror som företagen i IPW betalar med de marknadsmässiga hyrorna för liknande etableringsorter i regionen. Hyrorna för jämförbara lager- och produktionslokaler i regionen varierar mellan runt 5 och 10 tyska mark (2,56–5,11 euro) per kvadratmeter och för kontorslokaler mellan 7,50 och 12 tyska mark (3,83–6,14 euro) per kvadratmeter.

- (18) Kommissionen anser därför att hyrorna i IPW på 9 tyska mark (4,6 euro) per kvadratmeter för produktionslokaler och 12 tyska mark (6,14 euro) per kvadratmeter för kontorslokaler kan anses vara marknadsmässiga och motsvarar hyrorna på jämförbara etableringsorter i regionen. Av den affärsplan som lagts fram av de tyska myndigheterna drar kommissionen dessutom den slutsatsen att projektet ger en positiv nettoavkastning för IPW och dess delägare.

VII. SLUTSATS

- (19) Kommissionen konstaterar att hyresvillkoren i IPW är marknadsmässiga och således inte inbegriper något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Hyresvillkoren i Industriepark Wörth är marknadsmässiga och utgör således inte något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 24 april 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 maj 2002

om det stöd som Italien har för avsikt att bevilja i enlighet med artikel 21 i Sardinien regional lag nr 21/2000 till jordbruksföretag som använder andra bränslen än metan

[delgivet med nr K(2002) 1785]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/785/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 11 januari 2001, registrerad den 16 januari 2001, anmälde Italien till kommissionen, i enlighet med artikel 88.3 i fördraget, de stöd som föreskrivs i lag nr 21, utfärdad av regionen Sardinien den 14 november 2000.
- (2) Genom skrivelser av den 7 maj 2001 och den 22 juni 2001, registrerade den 10 maj 2001 respektive den 25 juni 2001, inkom de italienska myndigheterna med kompletterande uppgifter.
- (3) Genom en skrivelse av den 25 juli 2001 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inte göra några invändningar mot de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 1–12 och 14–20 i lag nr 21/2000 och om att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget avseende artikel 21 i samma lag.
- (4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.
- (5) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

- (6) De italienska myndigheterna inkom med kommentarer på inledandet av förfarandet genom en skrivelse av den 11 februari 2002.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

- (7) Lag nr 21/2000 reglerar en lång rad stöd till jordbruks- och skogsbrukssektorerna i regionen Sardinien. Lagen, som består av 28 artiklar, ersätter ett antal regionala lagar inom jordbrukssektorn och innebär en anpassning av regionala bestämmelser till gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽²⁾.
- (8) I artikel 21 föreskrivs stöd avsett som kompensation för ökade produktionskostnader till följd av användning av annat bränsle än metan. De regionala myndigheterna får bevilja stöd till jordbruksföretag som kompensation för prisskillnaderna mellan metan och det bränsle som används, på villkor att det inte beviljas andra former av stöd för detta. I en skrivelse av den 11 februari 2002 anger de italienska myndigheterna som svar på kommissionens beslut att inleda förfarandet att stödet endast avser växthusodlare. Artikeln är emellertid allmänt formulerad och utesluter inga företag. Stödet upphör i och med att programmet för införande av ett distributionsnät för metan på Sardinien enligt artikel 6 i lag nr 73 av den 31 mars 1998 inleddes.
- (9) Enligt de italienska myndigheterna motiveras åtgärden av det faktum att gasol är mycket dyrare än metan, men att det inte finns något distributionsnät för metan på ön. Enligt de italienska myndigheternas beräkningar kostar 10 kal. gasol 1,125 lire medan 10 kal. metan kostar 0,63 lire.

⁽¹⁾ EGT C 20, 23.1.2002, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

(10) Enligt de italienska myndigheterna utgör avsaknaden av ett distributionsnät för metan ett viktigt strukturellt handikapp som i hög grad påverkar jordbrukarnas produktionskostnader, vilket ger en obalans och en nackdel gentemot producenter i andra regioner som kan använda det billigare bränslet metan istället för gasol. Syftet med stödet skulle således endast vara att ge producenterna på ön samma konkurrensvillkor som de producenter som är verksamma i de regioner där metan finns att tillgå, fram till dess att ett distributionsnät för metan har inrättats.

(11) De italienska myndigheterna har inte betalat ut något stöd.

III. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(12) Genom en skrivelse av den 11 februari 2002, registrerad den 13 februari 2002, översände Italiens ständiga representation de italienska myndigheternas kommentarer till de synpunkter som kommissionen framförde i sitt beslut om att inleda förfarandet.

(13) I skrivelsen anges att stödet endast avser växthusodlare, dvs. en produktion på 757 000 ton som huvudsakligen är avsedd att konsumeras inom landet och som bör ställas i relation till den totala inhemska produktionen på 1,3 miljoner ton.

(14) Stödet är dessutom endast avsett att finnas tillgängligt under en begränsad period, eftersom Italiens regering med stöd av kommissionen har godkänt ett program för införande av ett distributionsnät för metan på Sardinien.

(15) De italienska myndigheterna instämmer i kommissionens påstående att stödet inte får strukturella effekter för sektorn i dess helhet och att stödet inte kan godkännas på grundval av artikel 87.3 c i fördraget. Eftersom kostnaderna för uppvärmning av växthus är så mycket högre på Sardinien än i övriga italienska regioner och i andra medlemsstater där metan kan användas, menar de italienska myndigheterna emellertid att det kan hävdas att stödet, istället för att befria växthusodlarna på Sardinien från kostnader som alla andra företag måste bära, skapar villkor som gör att odlarna på Sardinien hamnar på samma utgångsnivå som övriga odlare. De italienska myndigheterna anger också att den höga kostnaden för gasol innebär att möjligheterna till odling i växthus inte utnyttjas i tillräckligt hög grad, vilket ger högre fasta kostnader, minskade möjligheter till utveckling för företagen och förlust av potentiella marknadsandelar för produkterna från Sardinien som har särskilda egenskaper och är mycket uppskattade av konsumenterna.

(16) Eftersom Sardinien vidare omfattas av mål 1 skulle stödet kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.3 a i fördraget, om man ser det som stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.

IV. BEDÖMNING

(17) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Förekomst av stöd

(18) Enligt artikel 21 i lag nr 21/2000 får stöd beviljas jordbruksföretag för att kompensera för kostnadsskillnaderna mellan de båda bränslena metan och gasol. Tack vare den aktuella åtgärden, som finansieras med offentliga medel, får stödmottagarna som endast är jordbruksföretag på Sardinien, stöd till finansieringen av utgifter som de normalt skall bära själva, till förfång för andra företag som inte får stöd. Enligt domstolens praxis föreligger det risk för snedvridning av konkurrensen om ett statligt finansiellt stöd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag som inte får stöd⁽³⁾.

(19) I sin skrivelse om inledandet av förfarandet anger kommissionen att den aktuella åtgärden, på grund av att de stödmottagande företagen är verksamma på en internationell marknad som är starkt konkurrensutsatt, påverkar handeln mellan medlemsstaterna⁽⁴⁾ och därför omfattas av artikel 87.1 i fördraget.

(20) Som anges i skäl 13 understryker de italienska myndigheterna i sitt svar att stödet är begränsat till växthusodlarna, vars produktion uppgår till 757 000 ton och som huvudsakligen är avsedd att konsumeras inom landet och som bör ställas i relation till den totala inhemska produktionen på 1,3 miljoner ton.

⁽³⁾ Se domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris Holland BV mot kommissionen, Rec. 1980, s. 2671.

⁽⁴⁾ Under 1999 uppgick värdet av exporten från Italien av jordbruksprodukter till övriga medlemsstater till 10 258 miljoner euro, medan värdet av importen till Italien från övriga medlemsstater uppgick till 15 271 miljoner euro (Källa: Eurostat).

- (21) I det sammanhanget bör det påpekas att artikel 21 i lag nr 21/2000 om beviljande av det aktuella stödet, i motsats till vad de italienska myndigheterna anger, inte är formulerad på sådant sätt att stödet begränsas till växthusodlare, utan det anges att stöd kan utgå till alla företag som uppfyller de kriterier som fastställts. Det kan därför inte uteslutas att stöd även kan beviljas företag som exporterar till andra medlemsstater. Beträffande argumentet att stödet är begränsat till en viss sektor bör det understrykas att det faktum att ett stöds omfattning är begränsad eller att det är fråga om ett mindre företag som stödmottagare inte utesluter att handeln mellan medlemsstaterna kan påverkas⁽⁵⁾. Slutsatsen grundas på kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse i vilken det tydligt anges att jordbruksverksamhet inte omfattas av förordningens tillämpningsområde⁽⁶⁾.
- (22) När det gäller argumentet att de stödmottagande företagen huvudsakligen är verksamma på den lokala marknaden på ön, bör det påpekas att enligt domstolens praxis kan ett stöd till ett företag påverka handeln mellan medlemsstaterna och utgöra en risk för snedvridning av konkurrensen, även om företaget inte exporterar, men väl konkurrerar med producenter från andra medlemsstater på den lokala marknaden. Då en medlemsstat ger ett företag stöd kan den inhemska produktionen förbli oförändrad eller öka, vilket gör att möjligheterna för företag i andra medlemsstater att exportera sina produkter till den aktuella medlemsstaten minskar. Det innebär att sådant stöd skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدا konkurrensen⁽⁷⁾.
- (23) Eftersom det förekommer en omfattande handel med jordbruksprodukter inom gemenskapen drar kommissionen slutsatsen att de aktuella åtgärderna omfattas av förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (24) Det finns vissa undantag från förbudet i artikel 87.1 i fördraget och dessa anges i punkterna 2 och 3 i samma artikel.
- (25) Mot bakgrund av vilken typ av stöd det är fråga om och målsättningarna för detsamma kan undantagen enligt artikel 87.2 uppenbarligen inte tillämpas. Italien har för övrigt inte begärt att bestämmelsen skall tillämpas.
- (26) I artikel 87.3 anges under vilka omständigheter ett statligt stöd kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. Bedömningen måste göras utifrån gemenskapens synvinkel och inte utifrån den enskilda medlemsstatens synvinkel. Det ligger i den gemensamma marknadens intresse att undantagen från förbudet mot statligt stöd tolkas restriktivt.
- (27) När det gäller undantag enligt artikel 87.3 b kan det konstateras att det inte är fråga om stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt EU-intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi.
- (28) Vidare är stödet varken avsett eller lämpat att främja eller bidra till förverkligandet av de mål som anges i artikel 87.3 d i fördraget.
- (29) Enligt artikel 87.3 a kan stöd anses som förenliga med den gemensamma marknaden om det är fråga om stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.
- (30) I de kommentarer som de italienska myndigheterna översände som svar på att förfarandet inleddes hävdar de italienska myndigheterna att undantaget skulle vara tillämpligt. Som stöd för detta anger de italienska myndigheterna att Sardinien är en region som omfattas av mål 1, att arbetslösheten 1999 låg på 36,9 %⁽⁸⁾ och att varje förvärvsarbete person på ön i genomsnitt försörjer ytterligare två personer.
- (31) De italienska myndigheternas argument kan inte godtas. Först och främst bör det påpekas att klassificeringen av ett område som mål 1-område endast gäller för stöd från strukturfonderna⁽⁹⁾ och inte de stöd som föreskrivs i artikel 87.3 a i fördraget, även om de områden som

⁽⁵⁾ Se domstolens dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Konungariket Belgien mot kommissionen, Rec. 1990, s. I-959, och dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-272/92, C-279/92 och C-280/92, Konungariket Spanien mot kommissionen, Rec. 1994, s. I-4103.

⁽⁶⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 31.

⁽⁷⁾ Se domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Republiken Frankrike mot kommissionen, Rec. 1988, s. 4067.

⁽⁸⁾ Källa: Istat.

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 26.6.1999, s. 1).

definierats när det gäller strukturfonderna och de områden som definierats när det gäller statligt stöd ofta är samma. För statligt stöd till jordbrukssektorn gäller att de regioner som omfattas av mål 1 kan beviljas en högre stödnivå än de regioner som inte omfattas, men detta gäller endast bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och på villkor att gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn iakttas⁽¹⁰⁾. Kommissionen godkänner således stöd av den typen på grundval av artikel 87.3 c i fördraget och ser dem som stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter och inte på grundval av artikel 87.3 a som de italienska myndigheterna åberopar.

- (32) Undantag enligt artikel 87.3 a i fördraget är endast tillämpligt på vissa stöd som beviljas i vissa utvalda regioner i gemenskapen som uppfyller vissa specifika och strikta villkor i enlighet med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål⁽¹¹⁾. De riktlinjerna är inte tillämpliga på jordbrukssektorn⁽¹²⁾ och de italienska myndigheternas argument kan därför inte godtas. Vidare gäller i enlighet med punkt 4.15 och 4.17 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål att driftsstöd endast kan godkännas i undantagsfall och på villkor att de är begränsade i tiden och avtagande, något som i det aktuella fallet inte uppfylls.
- (33) Av ovanstående framgår att det aktuella stödet endast skulle kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget, enligt vilken stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden på villkor att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Det bör därför fastställas huruvida stödet iakttar de bestämmelser i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn som är tillämpliga på samtliga stöd som beviljas verksamheter avseende produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget⁽¹³⁾.
- (34) Som redan nämnts finns det möjlighet att bevilja stöd som kompensation för prisskillnaderna mellan metan och gasol, som är det bränsle som används på ön. Enligt de italienska myndigheterna motiveras åtgärden av det faktum att gasol är mycket dyrare än metan⁽¹⁴⁾, men att metan inte finns att köpa på ön på grund av att det inte finns något distributionsnät för metan. Enligt de italienska myndigheterna utgör avsaknaden av ett distributionsnät för metan ett viktigt strukturellt handikapp som i hög grad påverkar jordbrukarnas produktionskostnader, vilket ger en obalans och en nackdel gentemot producenter i andra regioner som kan använda det billigare bränslet metan istället för gasol. Syftet med stödet skulle således endast vara att ge producenterna på ön samma konkurrensvillkor som de producenter som är verksamma i de regioner där metan finns att tillgå, fram till dess att ett distributionsnät för metan har inrättats.
- (35) När kommissionen i samband med att förfarandet inleddes uttryckte tvivel om huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden eller inte, påpekade kommissionen även att ett stöd avsett att täcka kostnadskillnaderna mellan ett dyrare bränsle som gasol och ett billigare som metan förefaller att enbart vara avsett att hjälpa lantbrukarna på Sardinien att hålla nere de totala produktionskostnaderna genom att en av de avgörande kostnadsfaktorerna minskas på konstlad väg med statliga medel. Genom att de stödmottagande företagens kostnader minskas på konstlad väg resulterar stödet i en konstlad förbättring av konkurrenskraften för de stödmottagande företagen till förfång för konkurrerande företag som måste stå för kostnaderna för samtliga produktionsfaktorer själva, eller försöka finna mer innovativa lösningar för att sänka kostnaderna. Stöd av detta slag utgör driftsstöd⁽¹⁵⁾ per definition och har inga strukturella effekter på sektorn i dess helhet och är således oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (36) Principen illustreras med önskvärd tydlighet i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn där det i punkt 3.5 anges att "ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling [...] anses utgöra driftsstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i gemenskapslagstiftningen eller i dessa riktlinjer".

⁽¹⁰⁾ Se punkt 4.1 och 4.2 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.

⁽¹¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽¹²⁾ *Ibidem*, punkt 2.

⁽¹³⁾ Se punkt 2.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.

⁽¹⁴⁾ Enligt de italienska myndigheternas beräkningar kostar 10 kal. gasol 1,125 lire medan 10 kal. metan kostar 0,63 lire.

⁽¹⁵⁾ Se Förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens SA mot kommissionen, REG 1995, s. 1675.

- (37) Driftsstöd av det aktuella slaget kan inte beviljas på grundval av gemenskapslagstiftningen. Kommissionen godkänner endast driftsstöd i särskilda fall och på stränga villkor enligt riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för miljöskydd⁽¹⁶⁾. I skäl 32 bevisas att de första riktlinjerna inte kan tillämpas på jordbrukssektorn. Ej heller kan de andra riktlinjerna tillämpas eftersom stödet inte är avsett för miljöändamål.
- (38) Vidare bör det påpekas att det i punkt 5.5 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn anges att undantag från det allmänna förbudet mot driftsstöd endast beviljas i vissa specifika fall på miljöområdet, som tillfällig hjälp för att kompensera för kostnader för nya obligatoriska nationella miljökrav som sträcker sig längre än gemenskapens befintliga bestämmelser, stöd till utveckling av biobränslen och skattelättnader enligt punkt 5.5.4 i riktlinjerna. Inget av dessa undantag kan tillämpas på den åtgärd som föreskrivs i artikel 21 lag nr 21/2000.
- (39) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen dras att det stöd som föreskrivs i artikel 21 i lag nr 21/2000 inte omfattas av något av de undantag för driftsstöd som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen eller i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn och att stödet därför är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (40) De kommentarer som de italienska myndigheterna inkommit med efter det att förandet inleddes har inte förmått kommissionen att ändra sin ståndpunkt.
- (41) Det bör understrykas att de italienska myndigheterna instämmer i kommissionens påpekande att stödet inte får strukturella effekter för sektorn i dess helhet och att det därför inte kan godkännas på grundval av artikel 87.3 c i fördraget.
- (42) Som nämnts nöjer sig de italienska myndigheterna med att ange att stödet är av begränsad art⁽¹⁷⁾ och att det, på grund av det faktum att de sardiska lantbrukarna har högre bränslekostnader än lantbrukare i andra medlemsstater eller andra italienska regioner som kan använda
- metan, inte befriar de sardiska lantbrukarna från kostnader som andra lantbrukare själva måste stå för, utan att stödet bara gör att de sardiska lantbrukarna hamnar på en likvärdig utgångspunkt.
- (43) I avsaknad av kompletterande uppgifter som skulle kunna ändra kommissionens ursprungliga ståndpunkt anser kommissionen, att de skillnader i kostnader för produktionsfaktorer som finns mellan geografiska områden eller ekonomiska sektorer, inte kan rättfärdiga att det beviljas stöd med vilket det enda syftet är att på konstlad väg undanröja prisskillnaderna. Det aktuella stödet utgör rent driftsstöd som ger de stödmottagande företagen en tillfällig ekonomisk fördel. Stödets syfte är helt enkelt att sänka produktionskostnaderna för stödmottagarna under den tid som stöd betalas ut och att befria företagen från löpande driftskostnader som företagen själva normalt borde stå för. Stödet får inga struktureffekter på sektorns utveckling och kan inte anses vara lämpat att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner. Stödet omfattas av det förbud mot driftsstöd som anges i punkt 3.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn och kan inte beviljas något av de undantag som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen och är således oförenligt med den gemensamma marknaden.

V. SLUTSATSER

- (44) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det stöd som föreskrivs i artikel 21/2000 är oförenligt med den gemensamma marknaden och att stödet inte kan omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.1 i fördraget.

Stödet behöver inte återkrävas då det aldrig betalats ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som föreskrivs i artikel 21 i regionallag nr 21/2000 till förmån för jordbruksföretag som använder andra bränslen än metan är oförenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁶⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽¹⁷⁾ Se skäl 15 i detta beslut.

Stödet får därför inte genomföras.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2002.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 juni 2002

om att ge Förenade kungariket tillstånd att ge statligt stöd till sex kolbrytningsanläggningar för 2001 och för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002*[delgivet med nr K(2002) 2016]***(Endast den engelska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2002/786/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
kol- och stålgemenskapen,med beaktande av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av
den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till
kolindustrin ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4 i detta, och

av följande skäl:

I

- (1) Genom en skrivelse av den 13 mars 2002 anmälde Förenade kungariket, i enlighet med artikel 9.1 i beslut nr 3632/93/EKSG, till kommissionen det ekonomiska stöd man föreslog att bevilja kolindustrin för 2001 och för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002.
- (2) Mot bakgrund av den information som Förenade kungariket inkommit med måste kommissionen besluta om driftstöd på 5 516 100 pund sterling, som är avsett att täcka rörelseförluster vid tre produktionsanläggningar under perioden 1 januari 2001–31 december 2001. Det krävs också ett beslut om driftstöd på 2 915 960 pund sterling, som är avsett täcka rörelseförluster vid tre produktionsanläggningar under perioden 1 januari 2002–23 juli 2002. Det driftstöd som kommissionen måste besluta om uppgår således till sammanlagt 8 432 060 pund sterling.
- (3) De ekonomiska stödåtgärderna omfattas av artikel 1 i beslut nr 3632/93/EKSG. Enligt artikel 9.4 i det beslutet måste kommissionen fatta ett beslut om åtgärderna. För att kommissionen skall kunna godkänna stödet måste det överensstamma med de allmänna mål och kriterier som fastställs i artikel 2 i beslut nr 3632/93/EKSG och de särskilda kriterier som fastställs i artikel 3. Rent

allmänt måste stödet dessutom vara förenligt med en väl fungerande gemensam marknad. Vid sin granskning måste kommissionen i enlighet med artikel 9.6 i det beslutet också kontrollera att de anmälda stödåtgärderna stämmer överens med den plan för modernisering, rationalisering och omstrukturering av Förenade kungarikets kolindustri som kommissionen godkände genom beslut 2001/114/EKSG ⁽²⁾ och genom beslut 2001/597/EKSG ⁽³⁾ (nedan kallad omstruktureringsplanen).

II

- (4) Det stöd på 8 432 060 pund sterling som Förenade kungariket vill betala till kolindustrin i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG syftar till att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och det försäljningspris på kol som de avtalsslutande parterna fritt har avtalat med hänsyn tagen till villkoren på världsmarknaden för kol av motsvarande kvalitet från tredje land.
- (5) Det stöd som föreslås för perioden 1 januari 2001–31 december 2001 avser följande anläggningar:
 - a) 3 187 100 pund sterling till produktionsanläggningen East Pit Extension, tillhörande CeltiEnergy Ltd.
 - b) 2 285 000 pund sterling till produktionsanläggningen North Lanarkshire Coalfields, tillhörande LAW Mining Ltd.
 - c) 44 000 pund sterling till produktionsanläggningen Nant-Hir No 2, tillhörande M. & W.A. (Anthracite) Ltd.
- (6) Genom beslut 2001/597/EKSG har kommissionen redan gett Förenade kungariket tillstånd att – enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG – bevilja East Pit Extension driftstöd på 2 978 000 pund sterling för perioden

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.2001, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 32.

- 17 april 2000–31 december 2000. I överensstämmelse med artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG ansåg kommissionen att syftet med det stöd som Förenade kungariket avsåg att betala ut var att förbättra denna produktionsanläggnings lönsamhet genom en sänkning av produktionskostnaderna. Enligt omstruktureringsplanen bör stödet bidra till att göra gruvan lönsam så att driften kan fortsätta efter 2002 utan statligt stöd.
- (7) De uppgifter som Förenade kungariket lämnat i sin skrivelse av den 13 mars 2002 bekräftar analysen och slutsatserna i beslut 2001/597/EKSG. De minskade produktionskostnaderna kommer att göra det möjligt för East Pit Extension att bli lönsamt 2002. Produktionskostnaderna torde 2002 uppgå till [...] (*)pund sterling/GJ⁽⁴⁾.
- (8) När det gäller North Lanarkshire Coalfields, kommer 2002 års produktionskostnader troligen att öka med cirka [...] pund sterling/GJ över 1,15 pund sterling/GJ, som anses utgöra lönsamhetströskeln för kolindustrin i Förenade kungariket. Ökningen är dock så pass liten att den inte äventyrar produktionsanläggningens lönsamhetsutsikter. Från och med 2003 torde denna gruvans produktionskostnader uppgå till [...] pund sterling/GJ.
- (9) När det gäller Nant-Hir No 2, torde det föreslagna stödet även göra det möjligt att förbättra den ekonomiska livskraften vid denna produktionsanläggning genom att produktionskostnaderna minskar. Enligt de beräkningar som gjorts bör produktionskostnaderna 2002 uppgå till [...] pund sterling, vilket ligger under 1,15 pund sterling/GJ, som anses utgöra lönsamhetströskeln för kolindustrin i Förenade kungariket.
- (10) Enligt de beräkningar som gjorts för perioden fram till 2004 torde ovannämnda produktionsanläggningars lönsamhet förbättras även fortsättningsvis. Produktionskostnaderna torde därför ligga kvar under tröskeln på 1,15 pund sterling/GJ.
- (11) Det stöd som föreslås för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002 avser följande anläggningar:
- a) 1 240 000 pund sterling till produktionsanläggningen Betws Colliery, tillhörande Betws Anthracite Ltd.
- b) 200 960 pund sterling till produktionsanläggningen Hay Royds Colliery, tillhörande J. Flack & Sons Ltd.
- c) 1 475 000 pund sterling till produktionsanläggningen Hatfield Colliery, tillhörande Coalpower Ltd.
- (12) Genom besluten 2001/597/EKSG och 2001/683/EKSG⁽⁵⁾ har kommissionen redan gett Förenade kungariket tillstånd att – enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG – bevilja Betws Colliery driftstöd på 870 000 pund sterling för perioden 17 april 2000–31 december 2000 respektive 1 966 000 pund sterling för hela 2001. Genom beslut 2001/597/EKSG och 2001/807/EKSG⁽⁶⁾ har kommissionen redan gett Förenade kungariket tillstånd att – enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG – bevilja Hay Royds Colliery driftstöd på 79 000 pund sterling för perioden 17 april 2000–31 december 2000 respektive 264 000 pund sterling för hela 2001. I överensstämmelse med artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG ansåg kommissionen att syftet med det stöd som Förenade kungariket avsåg att betala ut var att förbättra de berörda produktionsanläggningarnas lönsamhet genom en sänkning av produktionskostnaderna. Enligt omstruktureringsplanen bör stödet bidra till att göra dem lönsamma så att driften kan fortsätta efter 2002 utan statligt stöd.
- (13) De uppgifter som Förenade kungariket lämnat i sin skrivelse av den 13 mars 2002 bekräftar analysen och slutsatserna i besluten 2001/597/EKSG, 2001/683/EKSG och 2001/807/EKSG. Produktionskostnaderna vid produktionsanläggningarna Betws Colliery och Hay Royds Colliery torde 2002 hamna på [...] pund sterling/GJ respektive [...] pund sterling/GJ, alltså på en nivå nära lönsamhetströskeln för kolindustrin i Förenade kungariket på 1,15 pund sterling/GJ. Enligt beräkningarna bör produktionskostnaderna 2003 uppgå till [...] pund sterling/GJ respektive [...] pund sterling/GJ.
- (14) Enligt de beräkningar som gjorts för perioden fram till 2004 torde ovannämnda produktionsanläggningars lönsamhet förbättras även fortsättningsvis. Produktionskostnaderna torde därför ligga kvar under tröskeln på 1,15 pund sterling/GJ.

(*) Konfidentiella uppgifter.

⁽⁴⁾ 1 ton kolekvivalent = 29,302 gigajoule (GJ).⁽⁵⁾ EGT L 241, 11.9.2001, s. 10.⁽⁶⁾ EGT L 305, 22.11.2001, s. 27.

(15) Genom beslut 2002/582/EKSG (7) har kommissionen redan gett Förenade kungariket tillstånd att – enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG – bevilja Hatfield Colliery driftstöd på 1 157 520 pund sterling för 2001. Att Hatfield Colliery i augusti 2001 trädde i likvidation på grund av ekonomiska svårigheter ifrågasätter enligt kommissionens uppfattning inte gruvfältens lönsamhet. Det företag som tog över gruvan, Coalpower Ltd, hade utarbetat en ny investeringsplan för gruvan för att dra största möjliga fördel av produktionen. När man väl återgått till en optimal produktion, torde man därför kunna trygga Hatfield Collierys lönsamhet från och med 2003.

(16) De uppgifter som Förenade kungariket lämnat i sin skrivelse av den 13 mars 2002 bekräftar analysen och slutsatserna i kommissionens beslut 2002/582/EKSG (7). Produktionskostnaderma torde 2003 uppgå till [...] pund sterling/GJ. Produktionskostnaderna torde 2004 kunna sänkas till en nivå på uppskattningsvis [...] pund sterling/GJ.

III

(17) I enlighet med artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG är det stöd som Förenade kungariket vill bevilja för 2001 avsett att förbättra produktionsanläggningarnas ekonomiska livskraft genom minskade produktionskostnader.

(18) I enlighet med artikel 3.1 första strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG överstiger det anmälda stödet per ton för varje produktionsanläggning inte skillnaden mellan produktionskostnaderna och de förväntade intäkterna för 2001 respektive perioden 1 januari 2002–23 juli 2002.

(19) De åtgärder för modernisering, rationalisering och omstrukturering som genomförts vid de olika produktionsanläggningarna, och framför allt det faktum att det ekonomiska stöd som krävs för de föreslagna åtgärderna är tillfälligt, innebär att stödet gradvis kan minskas, i enlighet med artikel 2.1 första strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG.

(20) På begäran av de brittiska myndigheterna har en oberoende expert sammanställt tekniska rapporter med en bedömning av om de åtgärder för modernisering, rationalisering och omstrukturering som planerats för

de olika produktionsanläggningarna kommer att leda till att lönsamheten förbättras. Vid rapporternas utarbetande tog experten hänsyn till anläggningarnas geologiska och tekniska driftsvillkor liksom till kvaliteten på den kol som produceras. Slutsatsen i rapporterna är att de planerade åtgärderna var följdriktiga och realistiska med hänsyn tagen till lönsamhetsmålet.

(21) En revisor har intygat att de ekonomiska uppgifter som Förenade kungariket anmält för varje produktionsanläggning på ett korrekt sätt återspeglar företagets räkenskaper. Revisorn har också intygat att beräkningarna gjorts enligt samma redovisningsprinciper som tillämpades före stödperioden.

(22) Kommissionen konstaterar att det stöd som anmäldes den 13 mars 2002 fortfarande inte överskrider den gräns på 170 000 000 pund sterling som fastställs i omstruktureringsplanen när det adderas med de belopp som redan godkänts av kommissionen inom ramen för omstruktureringsplanen för Förenade kungariket.

(23) Med stöd av ovanstående och de uppgifter som Förenade kungariket lämnat är det föreslagna stödet för 2001 respektive för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002 till de sex produktionsanläggningar som är förtecknade i skälen 5 och 11 förenliga med beslut nr 3632/93/EKSG, och då med särskild hänsyn till artiklarna 2 och 3 i det beslutet.

IV

(24) Förenade kungariket måste se till att stödet inte snedvrider konkurrensen och att det inte görs någon åtskillnad mellan gemenskapens kolproducenter, inköpare eller konsumenter.

(25) I enlighet med artikel 3.1 tredje strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG och tillämpliga bestämmelser i beslut 2001/114/EKSG måste Förenade kungariket vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det stöd som beviljas till produktionsanläggningarna inte leder till att leveranspriserna för gemenskapens kol blir lägre än priserna på kol av liknande kvalitet från tredje land.

(26) I enlighet med artikel 2.2 i beslut nr 3632/93/EKSG måste stödet föras upp i offentliga budgetar på nationellt, regionalt eller lokalt plan i Förenade kungariket eller följa fullständigt jämförbara mekanismer.

(7) EGT L 184, 13.7.2002, s. 37.

(27) Mot bakgrund av medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 9.2 och 9.3 i beslut nr 3632/93/EKSG måste kommissionen kontrollera att det godkända stödet endast används för de ändamål som anges i artikel 3 i det beslutet. Senast den 30 september varje år måste Förenade kungariket anmäla det stödbelopp som faktiskt betalats ut under föregående år och uppge vilka korrigeringar som gjorts av de belopp som ursprungligen anmälts. I samband med denna årliga specifikation måste Förenade kungariket tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att man skall kunna kontrollera att kriterierna i artikel 3 i beslut 3632/93/EKSG är uppfyllda.

(28) Förenade kungariket måste motivera eventuella avvikelser från omstruktureringsplanen och från de ekonomiska och finansiella prognoser som anmälades till kommissionen den 13 mars 2002. Särskilt om det skulle visa sig att villkoren i artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG inte kan uppfyllas, är det upp till Förenade kungariket att föreslå kommissionen de åtgärder som krävs för att rätta till situationen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenade kungariket ges härmed tillstånd att på de villkor som anges i artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG för 2001 bevilja driftstöd på 5 516 100 pund sterling till produktionsanläggningarna East Pit Extension, North Lanarkshire Coalfields och Nant-Hir No 2.

Dessutom ges Förenade kungariket härmed tillstånd att på de villkor som anges i artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002 bevilja driftstöd på 2 915 960 pund sterling till produktionsanläggningarna Betws Colliery, Hay Royds Colliery, och Hatfield Colliery.

Artikel 2

Förenade kungariket skall säkerställa att de godkända stöden endast används för de ändamål som anges i landets anmälan av den 13 mars 2002 och att alla icke betalda, överskattade eller felaktigt använda utgifter för poster i detta beslut återbetalas.

Artikel 3

Utöver landets skyldigheter enligt artikel 9.2 och 9.3 i beslut nr 3632/93/EKSG skall Förenade kungariket senast den 30 september 2002 meddela de stödbelopp som faktiskt betalats ut för 2001.

Utöver landets skyldigheter enligt artikel 9.2 och 9.3 i beslut nr 3632/93/EKSG skall Förenade kungariket senast den 30 september 2003 meddela de stödbelopp som faktiskt betalats ut för perioden 1 januari 2002–23 juli 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 5 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 23 juli 2002****om statligt stöd till kolindustrin i Frankrike under perioden 1998–2001***[delgivet med nr K(2002) 2792]***(Endast den franska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2002/787/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens beslut 2002/541/EKSG av den 9 april 2002 om användningen av statligt stöd till kolindustrin i Frankrike för åren 1994 till 1997 ⁽²⁾, och

av följande skäl:

I

- (1) Genom en skrivelse av den 18 juni 2001 anmälde Frankrike till kommissionen, i enlighet med artikel 5.2 i beslut 2002/541/EKSG, de kompensationsbelopp för prisgarantier som betalats ut av det offentliga industri- och affärsföretaget Charbonnages de France (EPIC Cdf) till den ekonomiska intressesammanslutningen CdF Energie, för perioden 1998–2001. I denna skrivelse meddelades även att Frankrike skulle rätta sig efter beslut 2002/541/EKSG.
- (2) Kommissionen har redan för perioden 1998–2001 godkänt det stöd till kolindustrin som anmälts av Frankrike, med förbehåll för ett preliminärt belopp på 45 miljoner franska franc (6 860 206 euro), för varje år under perioden 1998–2000 i enlighet med besluten 2001/85/EKSG ⁽³⁾ och 2001/58/EKSG ⁽⁴⁾, och på 10 miljoner franska franc (1 524 490 euro) för 2001 i enlighet med beslut 2001/678/EKSG ⁽⁵⁾. Enligt dessa beslut skall kommissionen ta ställning till de belopp som den inte godkänt för åren 1998–2001, med hänsyn till resultatet av en granskning av det klagomål avseende Charbonnages de France som lämnades in den 26 augusti 1997 av Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Etablissements Lekieffre and Charbogard. Enligt klagomålet har det statliga stöd som Frankrike varje år beviljar Charbonnages de France, efter kommissionens godkännande och inom ramen för beslut nr 3632/93/EKSG, använts felaktigt.
- (3) Genom beslut 2002/541/EKSG har kommissionen tagit ställning till de olika förhållanden som avses i ovannämnda klagomål. Den fann att det statliga stöd som Frankrike beviljat kolindustrin och som betalats ut eller skulle betalas ut för att täcka den kompensation för prisgarantier som EPIC Cdf betalats till CdF Energie var oförenligt med den gemensamma marknaden. Den ansåg också att allt eller delar av det stöd som den inte godkänt för åren 1998–2001 var avsett att täcka,

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 176, 5.7.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 29, 31.1.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 21, 23.1.2001, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 239, 7.9.2001, s. 35.

eller redan innan kommissionen hade fattat sitt beslut betalats ut för att täcka, den kompensation för prisgarantier som EPIC CdF betalat till CdF Energie. Kommissionen begärde därför att Frankrike, i enlighet med artikel 5.2 i beslut 2002/541/EKSG, skulle underrätta den om kompensationsbeloppen för prisgarantierna under åren 1998–2001, för att kommissionen skulle kunna fatta ett beslut om de belopp som inte godkänts för dessa år.

- (4) Den kompensation för prisgarantier som EPIC CdF betalat ut till CdF Energie för åren 1998–2001 uppgår till följande belopp:
- För 1998: 2 483 939 euro.
 - För 1999: 2 003 180 euro.
 - För år 2000: 79 790 euro.
 - För 2001: 30 764 euro.

II

- (5) Prisgarantin utgörs av en klausul i vissa kontrakt mellan Sidec (ett dotterbolag till koncernen Charbonnages de France) och kunder inom industrin. Kontrakten avser ett koleldat värmekraftverk och leveranser av kol till detta. Syftet med prisgarantin är att under kontraktets löptid garantera dem som använder energi som framställts av kol ett konkurrenskraftigt pris, vilket beräknas med hänsyn till konkurrerande bränslen, framför allt eldningsolja.
- (6) Den kraftiga prissänkningen på petroleumprodukter från och med 1986 har inneburit att Sidec tvingats att tillämpa prisgarantimekanismerna permanent, eftersom priset på värme från eldningsolja blivit mer konkurrenskraftigt än priset på värme från kol. Enligt villkoren i de kontrakt som Sidec ingått innebär tillämpningen av klausulen om prisgarantier att de variabla delarna i priset på värme från kol reducerades, framför allt priset på själva bränslet.
- (7) CdF Energie, som förser Sidec med det kol som behövs för att företaget skall kunna leverera till sina kunder inom industrin, stöder tillämpningen av prisgarantin, vilken innebär att Sidec kan sänka priset på värme från kol som faktureras kunderna. De stora rabatter som Sidec får innebär att CdF Energie säljer inhemskt och importerat kol till ett pris som är lägre än det internationella priset på industriellt kol av samma typ som säljs på den konkurrensutsatta marknaden. EPIC CdF återbetalar i sin tur till CdF Energie det rabattbelopp som Sidec beviljats genom prisgarantin.

III

- (8) Enligt beslut 2002/541/EKSG, härrörde de belopp som EPIC CdF betalat ut till CdF Energie som kompensation för prisgarantier och som CdF Energie överfört till Sidec från det stöd som den franska staten varje år betalat för förluster i samband med koldriften. Framför allt räkenskaperna för koncernen Charbonnages de France visar att EPIC CdF inte skulle ha kunnat betala kompensationen för prisgarantierna om det inte utgått stöd från den franska staten.
- (9) Stödet måste anses vara oförenligt med bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG eftersom det inte uppfyller kriterierna och villkoren i nämnda beslut för att vara förenligt med en väl fungerande gemensam marknad. I strid med bestämmelserna i artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG, innebär det stöd som CdF Energie utnyttjat för rabatterna i samband med prisgarantin att koncernen Charbonnages de France kunnat tillämpa ett pris på kol som är lägre än priserna på kol av liknande kvalitet från tredje land. Dessutom betalades kompensationen för prisgarantierna till CdF Energie för försäljning till Sidec av både inhemskt och importerat kol, och enligt beslut nr 3632/93/EKSG får medlemsstaterna endast bevilja stöd för gemenskapskol. I den utsträckning som kompensationen för prisgarantin inneburit att Sidec kunnat tillämpa priser på inhemskt kol som är lägre än de priser som generellt sett gäller på de internationella marknaderna, har den givit upphov till snedvridningar av konkurrensen som strider mot den gemensamma marknaden.

IV

- (10) Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen för 1998 godkänna ett stöd för driftsinskränkning på totalt 4 376 267 euro, som kompletterar det stöd som godkänts genom beslut 2001/85/EKSG. Resterande 2 483 939 euro av det icke-godkända beloppet, som anses täcka kompensationen för prisgarantierna för detta år, är i strid med bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG. Om sistnämnda stöd betalats ut till Charbonnages de France innan kommissionen godkänt det, måste det återkrävas.

(euro)

1998

Beslut 2001/85/EKSG

Stöd för driftsinskränkning som Frankrike anmält (beräknat på grundval av faktiska driftsförluster)	393 013 566	A
Icke-godkänt stöd (preliminärt belopp)	6 860 206	B
Godkänt stöd	386 153 361	C = A - B
Detta beslut		
Förluster för den löpande driften som sannolikt täcks av stödet för driftsinskränkning (faktiskt belopp)	393 013 566	D
Prisgaranti	2 483 939	E
Stöd för driftsinskränkning som överensstämmer med beslut nr 3632/93/EKSG	390 529 628	F = D - E
Kompletterande stöd för driftsinskränkning som måste godkännas (i förhållande till det stöd som redan godkänts genom beslut 2001/85/EKSG)	4 376 267	F - C

- (11) Den kompensation för prisgarantierna för 1999 som anses vara oförenlig med beslut nr 3632/93/EKSG uppgår till 2 003 180 euro. Den faktiska förlusten för den löpande driften under detta år uppgick till 355 700 000 euro. Mot bakgrund av dessa förhållanden måste allt stöd för driftsinskränkning som överstiger 353 696 820 euro återkrävas från koncernen Charbonnages de France, dvs. ett belopp på 594 696 euro av det belopp som ursprungligen godkänts genom beslut 2001/85/EKSG.

(euro)

1999

Beslut 2001/85/EKSG

Stöd för driftsinskränkning som Frankrike anmält (beräknat på grundval av faktiska driftsförluster)	361 151 722	A
Icke-godkänt stöd (preliminärt belopp)	6 860 206	B
Godkänt stöd	354 291 516	C = A - B

Detta beslut

Förluster för den löpande driften som sannolikt täcks av stödet för driftsinskränkning (faktiska uppgifter som Frankrike anmälde den 6 mars 2001)	355 700 000	D
Prisgaranti	2 003 180	E
Stöd för driftsinskränkning som överensstämmer med beslut nr 3632/93/EKSG	353 696 820	F = D - E
Stöd för driftsinskränkning som måste återkrävas (av det belopp som godkänts genom beslut 2001/85/EKSG)	(594 696)	F - C

- (12) Den kompensation för prisgarantin som betalats ut under år 2000 och som anses vara oförenlig med beslut nr 3632/93/EKSG uppgår till 79 790 euro. Den faktiska förlusten för den löpande produktionen, förutom räntekostnader på lån som Charbonnages de France upptog under 1997, 1998 och 1999⁽⁶⁾, uppgår för det året till 352 300 000 euro. Mot bakgrund av dessa förhållanden måste allt stöd för driftsinskränkning som överskrider 352 220 210 euro (förutom räntekostnader för lån som Charbonnages de France upptog under 1997, 1998 och 1999) återkrävas från koncernen Charbonnages de France. Det rör sig om 3 900 694 euro av det belopp som ursprungligen godkänts genom beslut 2001/58/EKSG.

(euro)

2000

Beslut 2001/58/EKSG

Stöd för driftsinskränkning som Frankrike anmält (beräknat på grundval av faktiska driftsförluster)	362 981 110	A
Icke-godkänt stöd (preliminärt belopp)	6 860 206	B
Godkänt stöd	356 120 904	C = A - B

Detta beslut

Förluster för den löpande driften som sannolikt täcks av stödet för driftsinskränkning (faktiska uppgifter som Frankrike anmälde den 27 mars 2002)	352 300 000	D
Prisgaranti	79 790	E
Stöd för driftsinskränkning som överensstämmer med beslut nr 3632/93/EKSG	352 220 210	F = D - E
Stöd för driftsinskränkning som måste återkrävas (av det belopp som godkänts genom beslut 2001/58/EKSG)	(3 900 694)	F - C

⁽⁶⁾ Se beslut 2001/58/EKSG, artikel 1 andra strecksatsen.

- (13) För 2001 kan kommissionen godkänna ett stöd för driftsinskränkning på totalt 1 493 727 euro, som kompletterar det stöd som godkänts genom beslut 2001/678/EKSG. Återstoden icke-godkänt stöd, dvs. 30 764 euro, som anses täcka prisgarantin för detta år strider mot bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG. Om sistnämnda belopp betalats ut till Charbonnages de France innan kommissionen fattat något beslut måste det återkrävas.

(euro)

2001		
Beslut 2001/678/EKSG		
Stöd för driftsinskränkning som Frankrike anmält (beräknat på grundval av väntade driftsförluster)	318 600 000	A
Icke-godkänt stöd (preliminärt belopp)	1 524 490	B
Godkänt stöd	317 075 510	C = A - B
Detta beslut		
Förluster för den löpande driften som sannolikt täcks av stödet för driftsinskränkning (beräknat belopp)	318 600 000	D
Prisgaranti	30 764	E
Stöd för driftsinskränkning som överensstämmer med beslut nr 3632/93/EKSG	318 569 236	F = D - E
Kompletterande stöd för driftsinskränkning som måste godkännas (i förhållande till det belopp som godkänts genom beslut 2001/58/EKSG)	1 493 727	F - C

- (14) De belopp som skall återkrävas måste anses utgöra en orättvis fördel i form av ett omotiverat förskott, och mottagaren bör därför betala marknadsränta. Räntan på det belopp som koncernen Charbonnages de France måste återbetala räknas från det datum då stödet för det aktuella året betalades ut till företaget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Frankrike får för 1998 bevilja landets kolindustri ett stöd för driftsinskränkning på 4 376 267 euro, som kompletterar det stöd som godkänts genom beslut 2001/85/EKSG. Återstoden av det belopp som kommissionen måste ta ställning till i enlighet med artikel 2 a i det beslutet, dvs. 2 483 939 euro, får därför inte betalas ut.

2. Om Frankrike redan har betalat ut det belopp på 2 483 939 euro som avses i punkt 1 till koncernen Charbonnages de France, innan kommissionen fattat sitt beslut, skall Frankrike vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva detta belopp från Charbonnages de France.

3. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

Artikel 2

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det stöd för driftsinskränkning som överskrider ett totalt belopp av 353 696 820 euro för 1999, dvs. 594 696 euro av det belopp som ursprungligen godkänkts genom beslut 2001/85/EKSG.

2. De belopp som koncernen Charbonnages de France måste återbetala skall återkrävas enligt bestämmelserna i artikel 1.3.

Artikel 3

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det stöd för driftsinskränkning som överskrider ett totalt belopp, förutom de räntor som avses i artikel 1 andra strecksatsen i beslut 2001/58/EKSG, av 352 220 210 euro för år 2000, dvs. 3 900 694 euro av det belopp som ursprungligen godkänkts genom nämnda beslut.

2. De belopp som koncernen Charbonnages de France måste återbetala skall återkrävas enligt bestämmelserna i artikel 1.3.

Artikel 4

1. För 2001 får Frankrike bevilja sin kolindustri ett stöd för driftsinskränkning på totalt 1 493 727 euro, som kompletterar det stöd som godkänkts genom beslut 2001/678/EKSG. Återstoden av det stödbelopp som kommissionen måste ta ställning till enligt artikel 1 a i beslutet, dvs. 30 764 euro, får därför inte betalas ut.

2. Om Frankrike har betalat ut det belopp på 30 764 euro som avses i punkt 1 till koncernen Charbonnages de France innan kommissionen fattat sitt beslut, skall det återkrävas enligt bestämmelserna i artikel 1.3.

Artikel 5

Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande
